

Giới thiệu Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh

Dù có ai chửi rủa, dù trời có sập xuống, ba năm nay Ngôn Tiểu An vẫn luôn đinh ninh rằng Lục Vân Trạm chính là trạm dừng cuối cùng của đời mình, rằng cô yêu chỉ có thể là anh.

Tình yêu của cô dành cho anh quá tha thiết, nhưng có lẽ cô sắp không chịu được nữa rồi.

Lục Vân Trạm liệu đến cuối có vứt bỏ về kiểu ngạo để yêu người con gái mà anh ta vẫn xem thường?...

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ngôn Tiểu An bĩ ối

Khi tất cả mọi người đều nguyên rủa sau lưng Ngôn Tiểu An, Ngôn Tiểu An chỉ chuyên tâm chuyên nhất, ba năm nay, sét có đánh thì cô vẫn yêu Lục Vân Trạm.

Chỉ có mình cô biết, cô yêu sâu đậm thế nào, cũng chỉ có mình cô biết, cô sắp không chịu nổi nữa rồi.

.....

Ba năm trước

Buổi chiều hôm Ngôn Chi Tinh đi, Lục Vân Trạm dường như phát điên lời cô từ công ty xuống hầm gửi xe.

“Cô cho rằng cô ép Tinh Tinh đi là tôi sẽ quay sang thích cô sao?” Lục Vân Trạm bức tức trừng mắt nhìn cô, câu giận nói.

Ngôn Tiểu An sững người một lát, trong mắt lộ vẻ áy náy.....nếu như cô không nói với Ngôn Chi Tinh câu nói đó, Chi Tinh cũng sẽ không đi Pháp.

“Xin lỗi, em không có ý.....”

“Rầm!” Lời còn chưa dứt, nắm đấm của Lục Vân Trạm, xẹt qua tai cô, đâm vào cửa kính ô tô sau lưng cô, “Không phải cố ý, như thế còn không phải cố ý, thế cái gì mới gọi là cố ý?” Trong lòng Lục Vân Trạm như có lửa đốt, nhìn người con gái bị anh dọa cho hoảng sợ, trong lòng anh chẳng có nổi chút thương hại, cười khẩy một tiếng: “Nghe Tinh Tinh nói, cô rất yêu rất yêu tôi!”

Ngôn Tiểu An lập tức đỏ mặt.....câu nói này, Chi Tinh cũng nói với Lục Vân Trạm rồi sao?

“Em....cũng đã từng yêu anh, nhưng em cũng đã nói với Chi Tinh.....” Đó đều là chuyện của quá khứ rồi. Nếu như không phải cuốn nhật ký viết tất cả bí mật trong lòng của cô, trùng hợp đó là, bị Chi Tinh nhặt được, chuyện này, cô mãi mãi muốn chôn giấu trong lòng, chôn vùi vĩnh viễn trong quan tài.

Lời của Ngôn Tiểu An, Lục Vân Trạm một chữ cũng không muốn nghe, cũng để lỡ cơ hội hóa giải hiểu lầm.

Lục Vân Trạm cười ngắt lời Ngôn Tiểu An: “Cho nên cô ép Tinh Tinh rời xa tôi phải không?”

“Em.....” Ngôn Tiểu An lắc đầu, “Em thật sự không biết chuyện này tại sao lại biến thành như thế.”

“Cô không biết?” Lục Vân Trạm cười khẩy, lửa giận vẫn ngùn ngụt trong mắt: “Cô không biết, cuốn nhật ký đó của cô viết đầy lời lẽ tình cảm đối với tôi, tại sao lại xuất hiện trước mặt Tinh Tinh được? Cô không viết, Tinh Tinh làm thế nào nhìn thấy cuốn nhật ký đó của cô? Đừng nói với tôi, rằng cuốn nhật ký đáng chết đó, vừa may lại rơi trước cửa phòng Tinh Tinh!”

Ngôn Tiểu An hét đường chối cãi, rõ ràng cuốn nhật ký của cô đã cất kỹ, bản thân cô không biết, tại sao nó lại rơi trước cửa phòng Tinh Tinh chứ?

“Cô và Tinh Tinh cùng nhau lớn lên từ nhỏ, tính cách của cô ấy cô không hiểu sao? Nếu như cô ấy biết cô—chị họ thân thiết nhất của cô ấy, từ nhỏ đến lớn thứ gì cũng nhường cho chị họ của cô ấy, lại yêu tôi, Tinh Tinh sẽ làm thế nào, cô hiểu rõ hơn ai hết! Cô cho rằng cô dùng trò này để giấu Tinh Tinh, là có thể che giấu được tôi sao?” Lục Vân Trạm cao giọng nói: “Ngôn Tiểu An! Cô yêu tôi, chẳng liên quan gì đến tôi! Cô nghe rõ cho tôi, dù cho cô dùng thủ đoạn bỉ ổi này để ép Tinh Tinh đi, cả đời này tôi cũng sẽ không yêu cô!”

Lục Vân Trạm vừa nói vừa thề.

Ngôn Tiểu An đồ ần.....cô chỉ nghe thấy câu nói đó của Lục Vân Trạm, cả đời này cũng sẽ không yêu cô. Dù cho đã quyết định buông tay, dù cho đã chuẩn bị sẵn tâm lý, khi Lục Vân Trạm nói ra câu nói này, Ngôn Tiểu An vẫn không khỏi đau đớn xót xa.

Lục Vân Trạm không buông tha cô như thế, trong mắt đầy vẻ hung dữ, xé rách quần áo của cô ra.

Ngôn Tiểu An mặt cắt không còn giọt máu, “Lục Vân Trạm, anh đừng như thế.....”

Đừng như thế? Bây giờ biết sợ rồi à? Thế thì ai dùng tính mạng của mình để ép Tinh Tinh rời xa anh ta? Lục Vân Trạm cười khẩy khi nghĩ đến đêm qua Tinh Tinh khóc lóc đến tìm anh ta nói, muốn anh ta sau này phải đối tốt với chị của cô ấy, Lục Vân Trạm lúc này hận không thể ngấu nghiến người con gái trước mặt anh ta!

Mà anh ta, cũng làm như thế rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đây không phải điều cô muốn sao

“Đây không phải là điều cô muốn sao?” Lục Vân Trạm nheo mắt lại, nhìn chăm chăm vào Tiểu An: “Cô không phải ép Tinh Tinh đi, là vì muốn điều này sao? Được! Tôi cho cô!”

Nói xong, bàn tay vô tình giữ chặt lấy vai của tiểu An, không chút thương xót, dặng hai chân cô ra, dưới ánh mắt hoảng sợ của Tiểu An, cơ thể dẽ xuống, cho vào trong người cô!

Lúc này, có người đi đi lại lại dưới hầm gửi xe, Lục Vân Trạm không hề để ý đến nước mắt và sự sợ hãi của Ngôn Tiểu An, chỉ cần nghĩ đến lời Tinh Tinh dặn dò anh ta, muốn anh ta phải đối xử tốt với chị cô ấy, là Lục Vân Trạm càng điên tiết hơn.

Còn cô ở phía dưới, trở thành đối tượng để anh ta trút giận.

.....

“Tu.....” Tiếng réo báo nước sôi đang đun trong bếp, đột nhiên réo lên.

Ngôn Tiểu An từ trên sofa bật dậy, cau mày lại, tại sao lại giống việc của ba năm trước chứ?

Cầm điện thoại nhìn thời gian--01:32.

Đêm nay....lại không về sao?

Do dự, cô gọi điện vào một số máy.

Điện thoại vang lên hai tiếng, có người nghe máy. Khóe miệng Ngôn Tiểu An lập tức nở nụ cười mừng rỡ: “Alo, Vân Trạm, anh đang.....”

“Tút TUT TUT.....” Người ở đầu dây bên kia điện thoại, không nói câu gì, hờ hững tắt máy.

Nụ cười đang nở trên môi Ngôn Tiểu An, biến thành lạc lõng vô tận.....nếu như không phải việc có liên quan đến công việc, đến thời gian nói với cô một câu, anh ta cũng không cho.

Ngôn Tiểu An ngồi chờ dẫn trên ghế sofa.....ba năm trước, sau khi anh ta làm chuyện đó với cô ở dưới hầm gửi xe, từ lúc đó trở đi, van ngày là thư ký làm việc cho anh ta, ban đêm là công cụ cho anh ta thỏa mãn dục vọng.

Cô và Ngôn Chi Tinh có nhiều nét giống nhau, cho nên, từ lúc đó, cô trở thành người thay thế của Ngôn Chi Tinh, là tình nhân không buồn nhìn của Lục Vân Trạm.

Cô cũng hiểu, nếu như không phải khuôn mặt cô gần giống với Ngôn Chi Tinh, cô cũng chẳng có cơ hội mà ở bên cạnh Lục Vân Trạm.

Ngôn Chi Tinh đi ba năm mà không có tin tức gì, chẳng ai liên lạc được với cô ấy.

Ba năm rồi, Ngôn Tiểu An chưa làm rung động tình cảm của Lục Vân Trạm, suy nghĩ để Lục Vân Trạm thích mình một chút, đó là điều khó có thể xảy ra.

Ngôn Tiểu An mang nỗi áy náy với Ngôn Chi Tinh, ba năm nay, Ngôn Tiểu An sống không hề thoải mái.

Một phương diện là áy náy, một phương diện là trong lòng hy vọng Lục Vân Trạm sẽ thích mình....dù cho, dù cho chỉ là thích một chút, thật đấy, cô không tham lam, chỉ một chút là mãn nguyện rồi.

Nhưng suy nghĩ này của cô, khiến cô tự cảm thấy nhục nhã..... Ngón Tiểu An, mày quá bi ối, không phải mày, Ngón Chi Tinh sẽ không đi, Ngón Chi Tinh đi rồi, mày cũng chẳng có được tình cảm của Lục Vân Trạm.....tóm lại, ba năm này, Ngón Tiểu An sống mệt mỏi hơn ai hết.

Đối với khát vọng có được tình cảm của Lục Vân Trạm, áy náy đối với sự rời đi của Ngón Chi Tinh.....những điều này xen lẫn vào nhau, trong lòng cô đầy mâu thuẫn giằng co nhau.

Ngón Tiểu An cả đêm không ngủ, ngày hôm sau vừa đến công ty, một loạt những lời bàn tán xì xầm vang lên, như chìa thẳng về phía cô.

“Cậu xem tin tức chưa? Tổng tài lại đổi bạn gái mới rồi!”

“Cậu cũng xem rồi à? Lần này là An Lan, là một nữ minh tinh nổi tiếng!.....Này, cậu nói, tổng tài của chúng ta đa tình như thế, nhưng lại không chạm vào thư ký của tổng tài, thư ký Ngón thăm hại quá, ở bên cạnh, mà tổng tài của chúng ta cũng ghét.”

“Suyt~đừng nói nữa, thư ký tổng tài đang đi về phía này đấy.”

Ngón Tiểu An ưỡn thẳng lưng mà đi, giả vờ như không có chuyện gì, đi qua chỗ mấy người đó.

Mấy lời đó, cô đều nghe cả rồi.

Nhưng, thế thì có làm sao chứ?

Ba năm nay, những chuyện như thế này, cô đã nghe đến mòn tai rồi.....lẽ nào trách mắng những người này, là có thể bị được mồm bọn họ lại sao?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chọn quà cho tình nhân

“Cốc cốc.”

“Vào đi.”

Đằng sau cửa là giọng nói bình thản của người đàn ông vang lên.

Ngón Tiểu An hít thở thật sâu, mới có thể nở nụ cười mà bước vào.

“Lục Tổng, chào buổi sáng. Đây là tài liệu của tập đoàn Thuận Phát mà tôi qua anh bảo tôi sắp xếp.”

Lục Vân Trạm đứng bên ở sô, nghe lời Ngón Tiểu An nói, quay người lại, ngược mắt nhìn Ngón Tiểu An, “Uh, để đó đi.”

“Vâng.” Ngón Tiểu An gật đầu, “Lục Tổng, nếu như không còn chuyện gì, tôi ra ngoài đây ạ.”

“Đợi chút.” Khi Ngón Tiểu An vừa quay người, người đàn ông đằng sau gọi cô lại: “Hôm nay sinh nhật An Lan, cô đi cửa hàng vàng bạc chọn cho tôi một bộ trang sức làm quà, tặng cho An Lan.”

Nói xong, ném chiếc thẻ lên bàn làm việc: “Dùng chiếc thẻ này thanh toán, không cần quan tâm giá cả, An Lan khí chất sang trọng, chọn trang sức cũng phải sang trọng.”

Không ai nhìn thấy, khi Ngón Tiểu An nghe lời Lục Vân Trạm nói, hai bờ vai bất giác run lên. Nhìn chiếc thẻ trên bàn, Ngón Tiểu An cố dằn lòng, kiềm chế tâm trạng rối bời của mình.

Việc công việc riêng đều phải khom mình làm: “Vâng, Lục Tổng.” Ngón Tiểu An đưa tay cầm chiếc thẻ trên bàn, đột nhiên một bàn tay từ trên bàn làm việc, giữ lấy cằm của cô, Lục Vân Trạm đẩy cằm của Ngón Tiểu An khiến cô phải ngẩng đầu, nhìn vào đôi mắt bình tĩnh đó.

Đột nhiên, bàn tay kia gỡ chiếc kính đeo trên sống mũi của Ngón Tiểu An xuống, “Ai có thể tưởng tượng được, thư ký Ngón Đại của chúng ta ban ngày tóc tai búi gọn gàng, cộng thêm đôi mắt hiền lành, đáng vẻ ngoan ngoãn trinh tiết, nhưng đến buổi tối khi lên giường, thì lại không khác gì con đản bà đảm?”

Anh ta nhìn không quen ánh mắt bình tĩnh lạ thường của cô, chính là nhìn không quen thái độ khi ở nơi làm việc như thế này!

Một người phụ nữ đề hèn, lại giả bộ như không có chuyện gì như thế!

Anh ta nhìn không quen, muốn đưa tay phá hoại!

Nhìn khuôn mặt trước mặt này, vẻ bình tĩnh trên mặt dần dần biến đổi, sắc mặt dần chuyển sang nhợt nhạt.

Lục Vân Trạm đột nhiên dang hai tay ôm lấy eo cô, bế cô đặt lên bàn làm việc.

Mặc kệ trên bàn làm việc còn có tài liệu chưa kí hết.

“Lục Tổng, đây là công ty!”

Ngôn Tiểu An vội vàng kêu lên.

“Công ty thì sao chứ? Đây cũng không phải lần đầu tiên. Ngôn Tiểu An, cô có cần thiết phải giả bộ trong sáng tinh khiết như thế sao?” Anh ta lạnh lùng cười: “Cô thế nào, trong lòng tôi biết rõ.”

Ý của anh ta nói, ở trước mặt anh ta, Ngôn Tiểu An không cần phải giả bộ nữa, không lừa qua mắt anh ta được.

Trái tim như bị bóp nghẹt lại, Ngôn Tiểu An bất lực nhìn Lục Vân Trạm thú tính bắt đầu cời váy của cô.

“Vân Trạm, xin anh đừng.....”

“Câm miệng!” Lục Vân Trạm đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt mơ hồ nhìn chăm chăm vào cô, bờ môi mỏng khẽ nhếch lên cười lạnh lùng: “Ngôn Tiểu An, tôi đã nói bao nhiêu lần rồi, không được gọi tên của tôi. Cô là cái thá gì chứ!”

Đúng thế, cô là cái thá gì chứ, làm sao được phép gọi tên anh chứ?

Đó là để dành cho Chi Tinh, không phải cô.

Cô có tư cách gì?

“Xoạc” một tiếng, tiếng vải rách, thân dưới lạnh toát!

Ngôn Tiểu An đờ đẫn, đầu không thể cúi xuống mà nhìn.....anh ta xé rách quần của cô rồi sao? Thế thì hôm nay cô mặc gì?

Còn đang chờ người, người cô bị đè nặng xuống, còn không kịp cầu cứu, đã bị thứ ấm nóng đó cho vào.

“Uhm!” Đột nhiên bị cho vào người, chỗ đó của cô khô rát, cô kêu lên một tiếng đau đớn.

Người đàn ông vẫn đang cho thứ đó ra vào trong người cô, từng đợt từng đợt, có mấy lần, Ngôn Tiểu An đau suýt ngất đi.

Hàm răng đau đớn cắn chặt vào môi, cuối cùng nhẫn nhịn ảm ức chịu đựng đến lúc gần xong, khi cô sắp ngất đi, anh ta đã phóng thứ chất lỏng đó vào trong cơ thể cô.

Lục Vân Trạm thở hổn hển một cách thoải mái, mặt không biểu cảm chỉnh lại quần áo của mình, trên người anh ta, thậm chí đến một chút nếp nhăn cũng không có, còn cô thì.....

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Chán ghét bản thân

“Ra ngoài đi.” Lục Vân Trạm cay nghiệt nói.

“Nhưng tôi.....” Cô lắp bắp nói: “Quần của tôi không mặc được nữa, anh.....có thể cho tôi mượn xe, tôi muốn về nhà thay.....”

Lời còn chưa dứt, người đàn ông khẽ mấp máy môi nói: “Không được.”

Ngôn Tiểu An cắn môi, che giấu đi đôi mắt hoảng sợ, ằng ạng nước khiến người ta xót xa..... Lục Vân Trạm suýt nữa thì bị cô làm cho mê hoặc rồi!

Cười khẩy nhìn, người phụ nữ này nếu như đi biểu diễn, nhất định sẽ thành công, các minh tinh cũng phải xếp hàng sau cô ta!

“Nhưng tôi.....”

“Không phải vẫn còn một chiếc váy sao?” Lục Vân Trạm tàn nhẫn nói: “Hôm nay cô mặc như thế đi làm cho tôi. Tôi sẽ kiểm tra bất cứ lúc nào, xem

cô có nghe lời không?”

A!

Sắc mặt Ngôn Tiểu An ngay tức khắc chuyển sang trắng bệch!

Cô không dám tin, tại tai mình nghe thấy!

Người đàn ông này muốn cô không mặc quần lót bên trong, chỉ mặc một chiếc váy bên ngoài, cứ thế đi làm sao? Anh ta muốn cô mặc như thế cả một ngày sao?

Toàn thân cô không ngừng run rẩy..... Lục Vân Trạm, anh thật sự hận tôi thế sao, hận tôi muốn làm nhục tôi sao?

Lục Vân Trạm tận hưởng nhìn nhất cử nhất động của cô, nhìn nét mặt đau khổ của cô..... Ngôn Tiểu An, đây chính là điều cô muốn, không phải sao?

Trong mắt anh ta ánh lên nét giễu cợt.

Nhưng ngay sau đó, anh ta sững người lại.

Người phụ nữ đó, ở trước mặt anh ta, đột nhiên trở nên yên tĩnh.

Chậm chậm cúi người nhặt chiếc váy trên đất, mặc lên người. Yên lặng không hề ồn ào, cũng không cầu cứu nữa.

Yên lặng có chút bất thường.

“Lục tổng, nếu như không có việc gì, tôi đi làm việc.”

Ngôn Tiểu An cúi đầu nói.

Lục Vân Trạm nhìn bộ dạng lặng lẽ của cô, trong lòng nổi giận lôi đình.

Liếc ánh mắt lên bàn làm việc, hai mắt nhắm lại, đưa tay cầm tập tài liệu trên bàn: “Cầm cái này đến bộ phận bán hàng.”

Ngôn Tiểu An hơi ngẩng đầu, vừa định đưa tay đón lấy tập tài liệu trong tay Lục Vân Trạm, vừa nhìn thấy tập tài liệu, bàn tay cô khựng lại.....mặt Ngôn Tiểu An nhợt nhạt như đồng tro tàn, tim cảm giác như đang bị lắng trì.....Tập tài liệu này, là vừa nãy Lục Vân Trạm làm chuyện đó với cô, bị đề ở dưới người cô!

Nghĩ đến đây, cơ thể mảnh mai của Ngôn Tiểu An run lên như gió thổi lá rụng.

Lục Vân Trạm muốn cô đưa tận tay cái này đến bộ phận bán hàng sao?!

Lục Vân Trạm, con người tôi ấy à, anh càng hận tôi lại càng chán ghét tôi, cầu xin anh đừng làm nhục tôi như thế nữa! Tôi cũng biết đau chứ!

Trong lòng Ngôn Tiểu An thâm gào thét.

“Sao thế? Không nghe thấy à?” Giọng nói người đàn ông lạnh lùng, nhắc nhở cô.

Ngôn Tiểu An đưa tay run rẩy, dường như cầm không vững tập tài liệu đó.

Cô không biết tại cô làm thế nào mà ra khỏi phòng làm việc tổng tài, cô không biết cô làm thế nào đi đến được bộ phận bán hàng.

Đưa tập tài liệu trong tay xong, cô chạy như bay vào trong thang máy, hai tay ra sức ấn số để lên tầng cao nhất, chạy nhanh khỏi nỗi nhục nhã ê chề đó.

Ra khỏi thang máy, Ngôn Tiểu An chạy nhanh đến hoa viên ngoài trời trên nóc sân thượng.

Nỗi xấu hổ nhục nhã dâng đầy trong lòng, ngăn cũng không ngăn nổi!

“Oe.” Kinh tởm, chán ghét bản thân!

Ngôn Tiểu An nôn đến nỗi dạ dày trống rỗng, hai chân mềm nhũn dựa vào bên tường, quỳ người xuống, đưa tay lên che mặt, nước mắt dồn nén cuối cùng cũng trào ra.

Ngôn Tiểu An mất hút cả buổi sáng, Lục Vân Trạm cả buổi sáng không nhìn thấy Ngôn Tiểu An đâu, trong lòng có chút gì buồn bực không yên.

Lục Vân Trạm mở cửa phòng, bên ngoài phòng làm việc của anh ta là đoàn thư ký làm việc cho tổng tài, ánh mắt sắc lạnh liếc một lượt khu vực làm việc của thư ký, không nhìn thấy người phụ nữ đó,

“Cô ta đâu rồi?”

Chương 5: Gái điểm Ngôn Tiểu An

“Cô ta đâu rồi?”

Thành viên trong đoàn thư ký của phòng làm việc tổng giám đốc ngẩng đầu, nhìn thấy tổng tài của bọn họ đứng ở cửa, nét mặt sa sầm. Trong miệng tổng tài nói ra chữ “cô ta”, không cần nói rõ là ai, nhất định là thư ký Ngôn Tiểu An của bọn họ.

“Thư ký Ngôn sáng nay khi từ phòng làm việc của tổng tài anh ra, đã vội vàng đi đến bộ phận bán hàng, sau đó không thấy quay về nữa.” Chu Nhài là một thành viên trong đoàn thư ký của tổng tài, bình thường đã có thành kiến với Ngôn Tiểu An, cho nên có thể tìm được cơ hội để chèn ép cô, Chu Nhài tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Chu Nhài mỉm cười, ngọt ngào nói: “Lục Tổng, anh có gì dặn dò không? Giao cho tôi là được.”

Lục Văn Trạm nghe thấy Ngôn Tiểu An sau khi đi đến bộ phận bán hàng không quay lại phòng làm việc tổng tài nữa, khẽ cau mày lại, trong lòng đang nghĩ người phụ nữ chết tiệt đó chạy đi đâu không biết, không hề để ý lời Chu Nhài nói, càng không để ý nụ cười rạng rỡ trên mặt Chu Nhài có thể hiện từ đầu đến giờ.

Lục Văn Trạm gật gù đầu, để lời Chu Nhài ra sau gáy, quay người đi vào phòng làm việc của mình.

“Rầm” một tiếng, cánh cửa phòng làm việc đóng lại, nụ cười hoàn mỹ trên mặt Chu Nhài, ngay lập tức vụt tắt.

“Phụt.” Bên cạnh có tiếng cười chế nhạo vang lên.

Chu Nhài nghe thấy, đôi mắt được trang điểm kỹ càng trừng lên nhìn người vừa cười: “Cô cười cái gì?”

Vương Hiểu Hiểu cạnh khước: “Tôi cười người nào đó ân cần niềm nở, kết quả tổng tài lại không nhìn thấy.”

“Vương Hiểu Hiểu, dù cho tôi niềm nở công cốc thì có làm sao chứ, ai không biết, Ngôn Tiểu An làm thế nào để thành thư ký đầu tiên? Ngôn Tiểu An không biết xấu hổ đi làm gái điểm, tôi không làm được, tôi chẳng qua là xem tổng tài có việc giao phó, thân làm cấp dưới, thay cấp trên đảm nhiệm, đây là trách nhiệm mà thôi.”

(/)

“Nói hay lắm. Không phải cũng muốn học cô ta sao?”

“Hừ! Cô cho rằng ai cũng giống loại gái điểm đó sao, cận bã chưa từng thấy?”

Vương Hiểu Hiểu đột nhiên không nói gì, sắc mặt không còn tự nhiên nữa.

Chu Nhài cảm giác đằng sau mình có người, ý thức quay ngoắt đầu lại, sắc mặt cứng nhắc: “Thư ký Ngôn.....”

Ngôn Tiểu An giống như một khúc gỗ, nét mặt bình tĩnh đứng sau lưng Chu Nhài, nhìn một lúc, mới “uhm” một tiếng, coi như không có chuyện gì, đi qua khu làm việc của tổng tài, đi về hướng nhà vệ sinh nữ.

Sau khi cô đi, thành viên đoàn thư ký của phòng làm việc tổng tài thì nhau xì xào bàn luận: “Giật cả mình.....”

“Mọi người nói rốt cuộc cô ta có nghe thấy hay không?”

“Nghe thấy thì nghe thấy đi, dù sao việc này, trong công ty ai chả biết, cũng không phải tin gì mới nữa.”

“Thế cô nói xem nếu như cô ta tức giận thì làm thế nào?”

“Cô ta tức giận thì sao chứ? Cả công ty đều đồn ầm cả lên rồi, tổng tài cũng không phản ứng gì, tổng tài không giận là được.” Bọn họ thì nhau nói thêm vào, đến nỗi Ngôn Tiểu An có tức giận hay không, điều đó không quan trọng.

Lúc này, cũng chẳng có ai để ý, những lời nói tổn thương người khác, có làm tổn thương Ngôn Tiểu An không?

Ngôn Tiểu An sau khi rời khỏi khu làm việc của tổng tài, chân bước thật nhanh đi về hướng nhà vệ sinh, tốc độ càng lúc càng nhanh, nhìn thấy nhà vệ sinh ở phía không xa, cô chạy nhanh vào nhà vệ sinh, vừa vào nhà vệ sinh, quay người khóa cửa lại.

Đến lúc này, tay vẫn còn run, lưng nặng nề dựa vào cửa nhà vệ sinh, dường như ngay lập tức bị rút đi mọi sức lực, cơ thể dựa vào cửa, chậm chậm trượt xuống, bắt lực dựa trên cửa.

Tấm gương trước mặt, đã bị hơi nước làm mờ đi.....lẽ nào, đây là cái giá phải trả vì yêu Lục Vân Trạm sao?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tự mình chấp nhận

Ba năm rồi, cô cho rằng cô đã quen rồi, quen ánh mắt chán ghét của người đàn ông đó khi nhìn cô, quen phải nghe những lời nói khinh bỉ thốt ra từ miệng người đàn ông đó, cũng quen với những lời chế giễu, chỉ chỉ chỏ chỏ của những lời nói xấu sau lưng.

Thật sự, cô cho rằng mình đã quen đến mức có thể bỏ qua những điều này. Tại vì cô còn có thể ở bên cạnh anh ta, điều này, đã là hạnh phúc với cô rồi.

Nhưng..... Ngón Tiểu An chậm chậm đưa tay vuốt ngực mình, khoe miệng nhếch lên nở nụ cười đau khổ.....ở đây sẽ còn đau nữa, ở đây cũng cảm thấy nhục nhã xấu hổ, ở đây, vốn dĩ còn có thể cảm thấy vui buồn yêu ghét lẫn khổ đau.

Điện thoại réo chuông, Ngón Tiểu An liếc nhìn màn hình hiển thị, không hề do dự, ấn luôn nút nghe trên bàn phím....cô đối với Lục Vân Trạm, trước nay chưa từng do dự, giống như con thiêu thân lao vào lửa, không chết thì không nghỉ.

Trong điện thoại vang lên giọng nói đàn ông trầm khàn: “Đi đâu rồi?”

“Trong nhà vệ sinh, bụng có chút không.....thoải mái...” Đương nhiên, đây là cái có.

Người đàn ông ở đầu dây bên kia, mở miệng ngắt giữa chừng lời nói của Ngón Tiểu An, đi thẳng vào vấn đề: “Tôi giao việc cho cô đã làm xong chưa? Chọn quà cho An Lan đã gửi tặng đến đó chưa?”

Tìm Ngón Tiểu An lại nhói đau.....người đàn ông này, đến cơ hội để nói câu kiểm soát hoàn chỉnh cũng không cho.

Đúng thế, đây là Lục Vân Trạm, Lục Vân Trạm ánh mắt tàn độc mỗi lần nhìn cô.

(/)

Anh ta hận cô chưa bao giờ hết.....giống như khi ở dưới tầng hầm ba năm trước, giống như câu nói anh ta nói với cô: Ngón Tiểu An, cô yêu tôi, liên quan gì đến tôi.

Đúng, anh ta hoàn toàn làm được. Ba năm nay, dù cho cô nỗ lực thế nào, anh ta dùng hành động nói cho cô rõ: Ngón Tiểu An, cô yêu tôi, chẳng liên quan gì đến tôi.

“Vâng, tôi biết.” Ngón Tiểu An cố kiềm chế bản thân, dồn nén tâm trạng của mình, trong điện thoại, giọng nói của cô bình tĩnh lão luyện, không có bất cứ tình cảm cá nhân nào trong đó, trả lời lại Lục Vân Trạm: “Lục tổng, tôi sẽ đi chọn quà phù hợp cho cô An Lan, đồng thời bảo đảm trước ba giờ chiều, tay mang tặng đến tay cô An Lan.”

Đầu dây bên kia, Lục Vân Trạm cau gợn trước thái độ làm việc của Ngón Tiểu An. tức giận tất máy.

Trong nhà vệ sinh, điện thoại của Ngón Tiểu An, vẫn còn ở bên tai, trong điện thoại, chỉ còn lại tiếng bận “tút TUT TUT.....” liên tiếp vang lên.

Trong chiếc gương trước bồn rửa tay phía đối diện, có bóng dáng mảnh mai, buông điện thoại xuống, nhìn mình trong gương, nước mắt ướt đầm khuôn mặt cô..... Giọng nói bình tĩnh của Ngón Tiểu An trong điện thoại, giờ đây nước mắt chảy dài, dùng giọng nói không chút tình cảm cá nhân mà ứng đối mệnh lệnh của Lục Vân Trạm.

Thời gian dường như ngưng đọng, đột nhiên ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa: “Mở cửa, đi vệ sinh sao lại khóa cửa chính nhà vệ sinh vậy, như thế thì người khác sang thế nào được.”

Ngón Tiểu An cắt điện thoại, đứng trước bồn rửa mặt, gỡ cặp kính kiểu dáng cũ kỹ, vẩy vôi nước, vốc nước lên mặt, khi ngẩng đầu lên, lau thứ chất lỏng trên mặt, đeo lại kính lên, tất cả lại như bình thường. Quay người đi ra phía cửa, bình tĩnh mở cửa nhà vệ sinh.

“Ngón, tiểu thư Ngón.....” Vương Hiểu Hiểu sững người, không ngờ cửa mở ra, lại là Ngón Tiểu An..... Ngón Tiểu An có gì đó hơi khác thường?

“Uhm” Thần sắc Ngón Tiểu An hững hờ, bộ dạng xa cách người khác, bình tĩnh bước ra ngoài.

“Hừ, làm bộ cao sang gì chứ.” Chu Nhai cùng Vương Hiểu Hiểu đi vào nhà vệ sinh, hừ lên một tiếng: “Gái điểm mà còn giả bộ như gì vậy.”

Vương Hiểu Hiểu cau mày nói: “Chu Nhai, cô nói bớt hai câu đi, tích đức chút đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ngát

Ngôn Tiểu An mang hộp quà trong tay chuyển đến trước mặt An Lan tặng cho cô ta.

Trước nay chỉ có thể nhìn thấy người thật trên tivi, lúc này đứng trước mặt cô ta, nhưng Ngôn Tiểu An không hề muốn ở lại thêm, cô nhanh chóng muốn rời khỏi nơi này.

Không chỉ vì đường nét khuôn mặt An Lan và chiếc miệng giống với Ngôn Chi Tinh, càng vì buổi sáng, chiếc quần lót bị xé rách trong phòng làm việc của Lục Vân Trạm, còn cô nửa người lúc này như hở hang, chỉ mặc một chiếc váy bên ngoài.....

(/)

Cô ngẩng đầu liếc nhìn An Lan, lông mày khẽ nhíu lên, nhìn cô ta cũng khiến mình thêm mặc cảm tự ti.

Hơn nữa lúc này đến bản thân cũng không chịu nổi mình.

An Lan càng cười càng khiến người ta phải chói mắt, Ngôn Tiểu An lúc này, càng tự cảm thấy mình tự ti, trong lòng trào dâng cảm giác khinh ghét mình. Cô chỉ muốn rời khỏi đây thật nhanh, rời khỏi nơi này mới khiến cô không khỏi tự ti với An Lan.

“Thư ký Ngôn, thay tôi gửi lời cảm ơn đến Lục Tổng. Chiếc vòng cổ kim cương này, tôi rất thích. Cảm ơn anh ấy đã xem trọng.” An Lan mở miệng lịch sự nói. Hiện rõ con người có giáo dục, như ánh mắt cô ta nhìn Ngôn Tiểu An, nói không rõ đó là ý gì.

Ngôn Tiểu An chỉ mong có thể nhanh chân rời khỏi, ở đó có ánh mắt của An Lan nhìn cô có ý đồ khó hiểu.

“Lời của cô An, tôi sẽ chuyển đến Lục Tổng.” Ngôn Tiểu An nói, “Tôi đi trước đây.” Nói xong, quay người vội vàng rời đi.

“Thư ký Ngôn,” Giọng nói nhẹ nhàng ở đằng sau gọi giật Ngôn Tiểu An lại, Ngôn Tiểu An quay đầu lại, An Lan đứng ở bên cửa sổ, mái tóc dài uốn xoắn, ánh nắng bên ngoài cửa sổ chiếu vào càng toát lên vẻ đẹp như tranh, An Lan mỉm cười nói: “Thư ký Ngôn, lần sau ra ngoài, nhớ mặc quần trong vào, người có mắt nhìn, liếc mắt là cũng có thể thấy.”

Thôi xong!

Sắc máu trên mặt Ngôn Tiểu An ngay lập tức biến mất. An Lan vẫn đang nhìn cô, ý cười vẫn hiện lên trong mắt.

Ngôn Tiểu An nhấc chân bỏ chạy, môn thể dục của cô từ trước chưa bao giờ qua, nhưng bây giờ, chạy với tốc độ phá vỡ kỷ lục.

An Lan liếc nhìn với ánh mắt chế giễu, khoe miệng mỉm cười, luôn hiện lên trước mặt cô.

Ngôn Tiểu An như ruồi mất đầu chạy loạn lên.

“Két~” Một tiếng phanh xe chói tai vang lên, sau đó là những lời chửi mắng: “Mẹ kiếp, cô bị bệnh thần kinh à! Cô muốn chết thì đi nhảy lầu ấy, chạy loạn ra đường làm gì. Mẹ kiếp, hôm nay đúng là đen đui!”

Ngôn Tiểu An lập tức định thần lại, ngược mắt nhìn, không biết từ bao giờ, cô lại chạy như mất phương hướng, hoảng loạn chạy lên đường lớn.

“Xin lỗi xin lỗi, tôi.....xin lỗi!” Cô không biết nên nói gì với lái xe, ánh mắt An Lan, nụ cười An Lan, luôn lơ lửng không ngừng trước mắt cô, nhưng cô biết, cô suýt nữa bị xe đâm chết rồi.

Trong lòng cô rối như tơ vò, ra sức khom lưng xin lỗi, giống như ngoài việc cúi người xin lỗi, cô không còn biết làm gì khác.

Chủ nhân chiếc xe suýt nữa đâm vào cô sắc mặt lạnh như tiền, “Cút đi, đừng chắn đường nữa. Nên xin lỗi thì tránh sang một bên xin lỗi.”

Ngôn Tiểu An vẫn khom người, liên tiếp lẩm bẩm trong miệng câu “xin lỗi”, ngoài ra không còn câu thứ hai nữa. Chủ nhân chiếc xe đó có chút bực bội, “Hừ, tôi bảo cô tránh đường.” Vừa nói, nổi giận lôi đình đi đến trước mặt Ngôn Tiểu An, đưa tay đẩy Ngôn Tiểu An sang bên đường, “rót cuộc cô có tránh hay không.....” Lời còn chưa dứt, chủ nhân của chiếc xe đó đột nhiên “hừ” lên một tiếng, nhìn người phụ nữ nằm trong lòng mình, nét mặt lập tức như biến xanh.

Hứa Nguy tái xanh mặt, nhìn người phụ nữ trong lòng, sắc mặt thay đổi liên tục..... “Hừ! Hôm nay ra cửa không xem ngày, gặp phải con đàn bà điên này lao vào xe của mình, lão tử còn chưa đâm người, người đã ngã trong lòng lão tử rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nhặt người phụ nữ về nhà

Hứa Nguy sắc mặt khó coi.....chẳng nhẽ lại giống như trong truyền thuyết nói “va phải ăn vạ” sao?

“Này? Này! Tỉnh lại, tôi không có thời gian chơi với cô, muốn bao nhiêu tiền, cứ nói thẳng. Hôm nay tôi giải quyết.” Hứa Nguy nhìn thấy tình hình đó, người phụ nữ trong lòng vẫn không phản ứng gì, đưa tay vỗ vỗ tay vào mặt người phụ nữ: “Tỉnh lại, đừng giả bộ nữa, không phải muốn tiền sao? Nói đi, muốn bao nhiêu? Hôm nay tôi coi như nhận đen đuôi đã được chưa?”

Vẫn không phản ứng.....

(/)

“Này! Cô không tỉnh lại, cùng lắm tôi chuyển bị 100 vạn, đâm chết cô cho xong.” Không tin, như thế còn có thể tiếp tục giả bộ.

Qua đi một lúc.

Hứa Nguy bỏ cuộc.

Nghiến răng nhìn người phụ nữ trong lòng.....chuyện gì xảy ra thế này?

Trong lòng hoảng loạn, bế người đặt vào ghế ngồi sau xe, còn mình vòng qua chỗ ghế phụ, kéo cửa xe, khởi động xe, đạp chân ga, chiếc xe lao vút đi.

Hứa Nguy đưa người về nhà chung cư của mình, mở cửa, ném cô lên ghế sofa trong phòng khách.

Lấy điện thoại ra gọi: “Đến đây đi, chỗ mình có phụ nữ ngã, cậu đến xem có phải sắp chết rồi không?”

Người ở đầu dây bên kia giọng nói hoảng hốt: “Hứa Nguy! Mình nghe nhầm sao? phụ nữ? Ở chỗ cậu có phụ nữ sao? Mình còn nhớ cậu có bệnh sợ phụ nữ mà. Cậu có thể chạm vào phụ nữ rồi sao? Hứa Nguy! Cậu đang đùa với mình phải không?”

Bàn tay mở cánh cửa tủ lạnh của Hứa Nguy khựng lại, biểu cảm trên mặt không tự nhiên nữa.....Xong rồi! chứng bệnh sợ phụ nữ của anh ta khỏi rồi sao?

Chậm chậm quay đầu lại, nhìn người phụ nữ trên sofa, Hứa Nguy cau mày lại. Lạnh lùng nói: “Bảo cậu đến thì cậu đến, nói nhiều thế làm gì.”

Nói xong “bụp” một tiếng, cũng chẳng quan tâm đối phương léo nhéo gì ở đầu bên kia, tắt điện thoại đi luôn.

Từ trong tủ lạnh lấy ra một lon bia, bật nắp, tu thẳng “ực ực” mấy ngụm, uống được một nửa mới nghi ngờ bước đến trước ghế sofa, cụp mắt nhìn người phụ nữ nằm trên sofa.

Hứa Nguy mang theo nghi ngờ, lấy điện thoại ra, nhân tiện lên một trang mạng về phim ảnh, down một bộ phim ngắn, vừa mở ra, bóng dáng người phụ nữ trong đoạn phim xuất hiện, Hứa Nguy như bị bóng tay ném điện thoại đi.

Bệnh sợ phụ nữ vẫn chưa khỏi, thế thì tại sao.....ánh mắt của Hứa Nguy, ngừng lại trên mặt người phụ nữ nằm trên ghế sofa.

Giơ một ngón tay ra, cẩn thận dè dặt chạm vào mặt người phụ nữ trên ghế, không có cảm giác khinh ghét như nhìn thấy người phụ nữ trong điện thoại lúc này.

Lần này, Hứa Nguy đưa cả bàn tay ra, chạm lên mặt người phụ nữ.....ồ, thì ra đây chính là cảm giác khi chạm vào khuôn mặt của người phụ nữ.

Đó.....

Ánh mắt Hứa Nguy dừng lại trên bờ môi nhợt nhạt của khuôn mặt đó, yết hầu khẽ động, đời người lần đầu tiên có cảm giác ham muốn dục vọng.

Chậm chậm tiến lại gần, Hứa Nguy có chút sợ hãi, dè dặt chạm môi mình lên đôi môi nhợt nhạt đó.....uhm..thì ra đây chính là cảm giác đôi môi mềm mại non nớt của người phụ nữ.....uhm, thật mềm mại.

“Hứa, Hứa Ngụy! Mình không nhìn nhầm chứ??? Cậu, cậu, cậu.....cô ấy, cô ấy, cô ấy.....” Đột nhiên có giọng nói vang lên, Hứa Ngụy ngoảnh đầu lại, nhìn thấy người ngoài cửa, vẻ mặt không vui vì bị phiền đúng lúc đang hào hứng: “Sớm không đến muộn không đến, cậu thật biết chọn thời gian.”

“Mình làm sao biết được Hứa Ngụy có bệnh sợ phụ nữ, lại mê muội người phụ nữ đang hôn mê chứ?” Người đó vẻ mặt dờ khóc dờ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cô ấy ngủ ở nhà tôi

“Phó Dịch, mau đến xem, rốt cuộc cô ta làm sao thế?” Hứa Ngụy đứng sang bên cạnh, nhường lại vị trí cho người đàn ông vừa đến: “Người phụ nữ này cũng thật quái lạ, khi mình gặp cô ta, cô ta định lao về phía xe của mình, sau khi bị mình mắng cho một trận, lại rớt xin lỗi mình.”

Hình như ngoài ba chữ tôi xin lỗi ra, không biết nói gì khác. Đây có phải là kẻ điên không?”

Có điều dù cho là điên, anh ta cũng muốn có.

Trong lòng Hứa Ngụy bồi thêm một câu.....cảm giác hôn lên môi người phụ nữ này rất tuyệt. Để bên cạnh anh ta, muốn hôn lúc nào thì hôn.....uh, nghĩ như thế, dường như ý định này cũng không tồi.

Bên đó Phó Dịch đã kiểm tra cho Ngôn Tiểu An.

Phó Dịch không chỉ học Tây y, nguồn gốc di truyền, từ nhỏ anh ta còn học Trung y với ông của mình. Cái này gọi là trung tây kết hợp.

Sau khi bắt mạch cho Ngôn Tiểu An, thần sắc Phó Dịch không tốt lắm: “Ngất thì không có gì to tát. Có khả năng chịu cú sốc tâm lý rất mạnh, hơn nữa, mình cảm thấy người phụ nữ này trong một thời gian dài đã phải chịu trạng thái thần kinh căng thẳng.”

“Ồ.....nói như thế, có lẽ là phát hiện suýt nữa bị xe đâm, tinh thần nhất thời kích động nên ngất đi. Bao giờ cô ta mới tỉnh lại?”

“Cái này không nói rõ được.” Phó Dịch nói, nhìn Ngôn Tiểu An trên sofa, trong mắt có chút gì đó nặng nề, có gì đó không chắc chắn, nhếch miệng lên nói: “Đội người phụ nữ này tỉnh lại, tốt nhất là khuyên cô ta đi bệnh viện kiểm tra toàn thân.”

“Ý gì thế? Cậu là nói cơ thể cô ta còn có bệnh gì nữa sao?” Hứa Ngụy có chút không vui, người phụ nữ này anh ta hôn đã thấy hợp rồi, nếu như cơ thể còn có bệnh khác, điều trị khỏi là được.

Phó Dịch lắc lắc đầu, “Mình cũng không chắc. Chưa trải qua kiểm tra hóa nghiệm chụp phim, bây giờ kết luận thì hơi sớm. Nhưng mình có thể khẳng định, người phụ nữ mà cậu đưa về, sức khỏe không khỏe mạnh.”

Đang nói, một hồi chuông điện thoại vang lên.

Hứa Ngụy hất cằm, nói với Phó Dịch: “Nghe điện thoại đi. Đứng ở đó làm gì?”

“Không phải chuông điện thoại của mình.”

“Cũng không phải của mình.....à, của cô ta?” Ánh mắt hai người cùng liếc vào túi của Ngôn Tiểu An.

Phó Dịch chẳng còn kịp ngăn thì Hứa Ngụy đã thò tay vào trong túi váy của con gái người ta, lấy ra điện thoại, ấn nút nghe.

“Ngôn Tiểu An, làm xong việc rồi thì lập tức quay về, nếu không căn cứ xử lý nghi làm.”

Hứa Ngụy vừa nghe điện thoại, trong điện thoại chuyển đến giọng nói một người đàn ông.

Hứa Ngụy tỉnh ngộ, “ồ” lên một tiếng rồi nói: “Thì ra cô ta tên là Ngôn Tiểu An à. Cô ta tạm thời không về được, đang nằm ở nhà tôi đây.”

Phó Dịch quả thật muốn lao lên, cho tên Hứa Ngụy này một cái cốc đầu, cậu nói cậu còn chưa được người ta cho phép, lại nghe điện thoại người thì không nói, lại còn nói người ta đang nằm ở nhà cậu.

Người ta là một người phụ nữ, nằm trong nhà một người đàn ông lạ.....ai nghe thấy câu này đều hiểu lầm ấy chứ.

“Hứa Ngụy, cậu đừng nói linh tinh, chẳng may trong điện thoại là chồng người ta, cậu nói như thế, không phải phá hoại gia đình người ta, phá hoại tình cảm vợ chồng người ta sao?”

Ở đầu dây bên kia, sắc mặt Lục Vân Trâm như đông cứng lại. Đặc biệt là khi nghe người đàn ông trong điện thoại nói Ngôn Tiểu An đang nằm ở nhà

anh ta, đôi mắt Lục Vân Trạm sắc lạnh u tối.

Đang chuẩn bị hỏi đôi phương là ai.

Trong điện thoại lại vang lên đoạn hội thoại của một người đàn ông khác.

Lục Vân Trạm không phải tên ngốc, từ trong điện thoại nghe ra một vài manh mối. Con người u tối trở lại bình thường.

Nghe thấy.....

“Phó Định, cậu căng thẳng gì chứ, gọi điện đến có lẽ là cấp trên của Ngôn Tiểu An. Có điều thái độ của cấp trên này đúng là không tốt, đợi sau khi mình biến Ngôn Tiểu An này thành bạn gái của mình, mình sẽ lập tức bảo cô ấy xào chín con mực này đi.”

Lục Vân Trạm sa sầm mặt mày, cả người giống như một tảng đá lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Dám động vào cô ta

“Alo, anh là cấp trên của Ngôn Tiểu An này phải không, cô ấy hôm nay không về công ty nữa, ngủ ở nhà tôi, cứ như thế đi.” Hứa Ngụy chà càn biết ai, nghênh ngang nói xong, rồi tắt điện thoại luôn.

Phó Định che mặt, kiểu như “mình không quen biết tên này”.

Điện thoại bị ngắt.

Lục Vân Trạm cầm chặt chiếc điện thoại trong tay, lập tức đứng bật dậy, vòng qua ghế sofa, với lấy chiếc áo vest khoác ngoài, bước nhanh ra ngoài cửa.

Trong mắt u tối một màu!

“Hứa Ngụy?.....Người nhà họ Hứa?” Lục Vân Trạm nhếch khóe môi lên, nở nụ cười đầy nguy hiểm.

Người trong công ty, chỉ nhìn thấy tổng tài của bọn họ vội vàng vàng rời khỏi công ty.

Nếu như Hứa Ngụy của nhà họ Hứa, thế thì không thể ở nhà họ Hứa được.

“Tra nơi ở của Hứa Ngụy.” Anh ta gọi điện thoại, lạnh lùng dặn dò đầu dây bên kia.

Chưa đến một lúc

“Tổng tài, địa chỉ là ở ‘tả ngạn’, địa chỉ cụ thể, đã gửi vào điện thoại của anh.”

Lục Vân Trạm tắt điện thoại, mở tin nhắn điện thoại ra nhìn, đạp chân ga, Buggati phi như bay ra khỏi hầm gửi xe.

Tả ngạn, nhà Hứa Ngụy.

“Dingdong dingdong”

“Mình đi mở cửa.” Phó Định uống ngụm bia, chân bước nhanh về phía cửa, cũng không nghĩ nhiều, cho rằng là người giao đồ ăn đến: “Hôm nay giao đồ nhanh thế, tăng điểm.....ồ.....” Cửa vừa mở, Phó Định sững người lại.

Khuôn mặt người đàn ông này, hình như hơi quen. Có điều chắc chắn không phải thanh niên giao đồ.

Lục Vân Trạm đẩy Phó Định đứng chặn ở cửa ra, đôi chân dài sải nhanh bước vào trong phòng.

Phó Định đứng đờ đẫn ở cửa, cuối cùng nhớ ra người này là ai rồi!

“ô, Nam Lục Bắc Hứa, là hần?”

Nam Lục Bắc Hứa, chỉ là nhà họ Lục phía Nam, họ Hứa phía Bắc.

Đến thời này, ý là Lục Vân Trạm của nhà họ Lục phía nam, và Hứa Ngụy nhà họ Hứa phía Bắc.

“hồng rồi hồng rồi!” Phó Định vội chạy vào trong.

Ánh mắt Lục Vân Trạm lướt thấy bóng dáng quen thuộc trên ghế sofa, khẽ nheo mắt lại, chân bước nhanh hơn, đi về phía sofa.

Hứa Ngụy nheo mắt nhìn người đến, khi Lục Vân Trạm tiến lại gần sofa, anh ta đứng dậy đến trước mặt Lục Vân Trạm.

Hai người đàn ông mặt đối mặt, đều quan sát đối phương và thực lực hai bên.

Một lúc sau

“Cút đi.” Lục Vân Trạm ngược mắt, ánh mắt lạnh lùng quét về phía Hứa Ngụy.

“Đây là nhà tôi, người cút phải là anh mới đúng.”

Hứa Ngụy thách thức nói: “Nếu như anh đến đón thuộc hạ của mình, thế thì không cần nữa, anh đã bị rơi vào danh sách đen rồi.” Từ lúc Lục Vân Trạm xuất hiện ở nhà của mình, Hứa Ngụy đã hiểu, Lục Vân Trạm đến để làm gì.

Lục Vân Trạm tuyệt đối sẽ không xuất hiện trong nhà hắn mà không có nguyên nhân, liên tưởng trước sau, không khó nghĩ đến, tên Lục Vân Trạm này chính là cấp trên của người phụ nữ nằm trên sofa tên là Ngôn Tiểu An.

Chỉ là, quan hệ giữa hai người chắc chắn không bình thường, nếu không, Lục Vân Trạm chỉ vì một cuộc điện thoại, lập tức lao đến nhà anh ta ngay?

Hứa Ngụy nhìn có vẻ thô thiển, nhưng đó chỉ là bề ngoài, thực ra rất thông thạo. Nếu không, Nam Lục Bắc Hứa, người thừa kế mấy đời, cũng không để đến đời này lại để danh “Bắc Hứa” rơi trên người anh ta.

“Cho nên, Hứa đại công tử muốn tranh phụ nữ với tôi à?” Lục Vân Trạm lạnh lùng hỏi.

“Người phụ nữ này, khi hôn cũng không đến nổi, tôi muốn cô ta.” Lời nói lộ liễu đầy khiêu khích.

Phó Định đứng bên cạnh, đều có thể cảm nhận được sự đối đầu gay gắt giữa hai người đàn ông.

Sắc mặt Lục Vân Trạm trầm xuống, lửa trong lòng như đang bốc lên ngàn ngút: “Mây động vào cô ta rồi sao?”

“Mùi vị rất tuyệt.” Hứa Ngụy nhếch nhếch khóe miệng trả lời.

Rầm!

Lục Vân Trạm phát câu rồi!

“Mày là đồ đáng chết!” hai mắt như mắt rắn, như xuyên thấu nhìn Hứa Ngụy, giống như nhìn một người chết vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nam Lục Bắc hứa

Nắm nắm giờ ra lao về phía Hứa Ngụy, Hứa Ngụy né tránh nhưng vẫn bị cú nắm của Lục Vân Trạm suýt qua mặt.

“Hừ! Tao không nổi uy thì mày nghĩ tao là con mèo bệnh à?” Hứa Ngụy lau khóe miệng, lao lên đánh lại Lục Vân Trạm.

Phó Định lùi sang một bên, hai người này, vua đấu với vua, anh ta là người học y, vẫn nên tránh sang một bên, tránh việc trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết.

Hai người đánh nhau toi bồi, đều có thương tích, nhưng rõ ràng Lục Vân Trạm chỉ bị thương nhẹ một chút, Hứa Ngụy không còn nguyên vẹn nữa.

Điện thoại Phó Định vang lên, sau khi nghe điện thoại, sắc mặt thay đổi, hấp tấp gọi Hứa Ngụy: “Hứa Ngụy, đừng đánh nữa, điện thoại của lão gia!”

Nghe thấy thế, Lục Vân Trạm dừng lại trước, lùi sang một bên.

Hứa Ngụy nhìn phản ứng của Lục Vân Trạm, ánh mắt ánh lên vẻ nghi ngờ.

Cầm lấy điện thoại mà Phó Định đưa, đặt lên tai, gọi lên một tiếng: “Ông nội.”

Trong điện thoại cũng không biết ông nội Hứa Nguy nói gì với Hứa Nguy, sắc mặt Hứa Nguy trở nên khó coi, giống như ăn phải cút chó vậy, liếc mắt lườm Lục Vân Trạm đứng bên cạnh.

Tắt điện thoại, Hứa Nguy nói với Lục Vân Trạm một câu: “Đề tiện!”

Lục Vân Trạm chẳng buồn để ý, đôi mắt giả hoạt liếc nhìn Hứa Nguy, lạnh lùng nói: “Nam Lục Bắc Hứa, đến thời này “Nam Lục” là chỉ tao, “Bắc Hứa” chỉ mày. Nhưng, Hứa Nguy, cho đến hôm nay mày không xứng là đối thủ của tao.”

“Mày dùng trường bối để chèn tao, thấy vinh quang à?” Hứa Nguy bực tức quay sang hỏi chất vấn.

Lục Vân Trạm chậm rãi cầm một lon bia chưa bật nắp trên bàn, “xạch” một tiếng kéo nắp lon ra, uống một ngụm, mới trợn mắt nhìn Hứa Nguy: “Nhà họ Lục tao đã nói là được, nhà họ Hứa, lời mày nói có trọng lượng không?”

Hứa Nguy cắn chặt môi, hai mắt mờ hồ.

Lục Vân Trạm lại tiếp tục nói: “tao có thể dùng ông nội mày để chèn mày, là lời tao nói, có trọng lượng bên phía ông nội mày. Nếu mày không phục, cũng có thể dùng ông nội tao để chèn tao.” Nói xong, đặt lon bia trong tay xuống.

Lục Vân Trạm cúi người xuống, đưa tay bế Ngôn Tiểu An nằm trên sofa, hai tay luồn xuống dưới chân của Ngôn Tiểu An, đột nhiên sững lại, trong con ngươi tối đen toát lên vẻ lạnh lẽo u tối, không quay lưng lại, cứ thế hỏi Hứa Nguy: “Tại sao cô ta lại đến nhà mày?”

Trong mắt Hứa Nguy lóe lên: “Mắt mày mờ à? không nhìn thấy cô ấy hôn mê sao? Đương nhiên là tao bế về.”

“Mày.... bế cô ấy về?” lửa trong mắt Lục Vân Trạm càng lúc càng nóng lên, cố gắng kiềm chế giận dữ, cắn răng hỏi: “Ngoài bế cô ấy về, mày còn làm gì nữa, phát hiện cái gì?”

Câu hỏi này, hỏi kỳ quặc. Lục Vân Trạm hỏi Hứa Nguy đã làm gì Ngôn Tiểu An, cái này còn dễ hiểu, nhưng Lục Vân Trạm còn hỏi Hứa Nguy “phát hiện cái gì”, câu này có chút cổ quái.

Hứa Nguy chớp mắt, trong mắt lộ ra vẻ háo hức: “Làm gì à? Ôm, hôn, mùi vị rất ngon. Đến nỗi phát hiện cái gì.....cái gì cần phát hiện thì đều phát hiện rồi, không sai, chính là mấy thứ mà bây giờ mày đang nghĩ. Cơ thể người phụ nữ này, thật là đẹp.....”

Lục Vân Trạm yên tâm rồi, Hứa Nguy trả lời như thế.....nói rõ Hứa Nguy chưa phát hiện ra điều gì.

Nếu không, Hứa Nguy sẽ không nói như thế.

Tay của Lục Vân Trạm, vuốt vuốt ở phần mông của Ngôn Tiểu An.....may là, Hứa Nguy không hề phát hiện người phụ nữ trong lòng chỉ mặc độc một chiếc váy bên ngoài.

Nếu như bị Hứa Nguy phát hiện, thế thì..... Lục Vân Trạm lúc này có chút sợ hãi.

Nhưng ở điểm này, Lục Vân Trạm cũng không nghĩ nhiều nữa, tại sao anh ta lại phải sợ hãi.

Bế Ngôn Tiểu An lên, Lục Vân Trạm không ở lại lâu, trước khi đi, còn nói: “Cảm ơn bia của mày.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Tìm Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ghen mà không biết

“Này, Lục Vân Trạm.” Đột nhiên Phó Định gọi Lục Vân Trạm lại: “Có thời gian, vẫn nên đưa cô ấy đi bệnh viện kiểm tra toàn thân.” Nói đến đây, lại cảm thấy có gì không đúng, Phó Định lại giải thích: “Cô ấy đột nhiên bị ngất, tóm lại vẫn nên đi kiểm tra toàn thân một lần.”

Lục Vân Trạm không trả lời, bế Ngôn Tiểu An đi thẳng ra ngoài.

Công ty mỗi năm đều có hai lần kiểm tra sức khỏe định kỳ cho nhân viên,

Một tháng trước vừa làm kiểm tra, kết quả không làm sao, Ngôn Tiểu An đã nói với hắn từ trước rồi.

Lục Vân Trạm bế Ngôn Tiểu An đặt cô ngồi vào ghế phụ trong chiếc Buggati của anh ta, còn mình ngồi vào ghế lái bên cạnh, khi thắt dây an toàn cho Ngôn Tiểu An, ánh mắt lướt lên đôi môi nhợt nhạt của cô, trong đầu đột nhiên vang lên lời Hứa Nguy nói: “cảm giác hôn người phụ nữ này rất tuyệt!”

Lửa trong mắt bốc lên! Lục Vân Trạm nhìn chăm chăm vào môi Ngôn Tiểu An!

Chỉ cần nghĩ đến đôi môi này bị Hứa Ngụy chạm vào, hần lại cảm thấy đôi môi này sướng mát hơn bao giờ hết.

Chẳng kịp nghĩ nhiều, Lục Vân Trạm cúi đầu, đè lên đôi môi đó.

Trong đầu đều là lời nói của Hứa Ngụy, nét mặt biểu cảm vô tình. Lí trí Lục Vân Trạm sôi sục, hôn điên cuồng lên môi người phụ nữ phía dưới mình.

Mang theo nụ hôn với ý trừng phạt, hần không bỏ qua bất cứ góc ngách nào của cô, dường như muốn cuốn gói toàn bộ hơi thở mà Hứa Ngụy để lại trên người cô đi.

“Uh.....” Ngôn Tiểu An kêu lên một tiếng, chậm chậm mở mắt ra.

Lập tức, mắt mở trừng ra, như có gì chặn ở họng.

“Lục....tổng?”

Lục Vân Trạm không quan tâm Ngôn Tiểu An, phát hiện sau khi cô tỉnh lại, có chút phản kháng, thần sắc Lục Vân Trạm trầm xuống!.....người phụ nữ này phản kháng nụ hôn của anh ta, lẽ nào vẫn còn tơ tưởng nụ hôn của Hứa Ngụy?

Lục Vân Trạm lúc này mất đi lí trí, không nghĩ đến lúc đó Ngôn Tiểu An vẫn còn hôn mê, làm sao có thể nhớ Hứa Ngụy đã từng hôn cô chứ?

Nhưng đàn ông không nói lí, không thể nói lại được.

Hơn nữa, Ngôn Tiểu An vừa từ trong hôn mê tỉnh lại, còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, vẫn còn mơ hồ. Chỉ là ý thức cơ thể có chút hoảng loạn, mới phản kháng lại anh ta.

Một tay giữ chặt cằm cô, ép cô mở miệng, Lục Vân Trạm như chỗ không người, trong xe vang lên âm thanh môi răng chạm nhau, nghe thôi cũng đủ khiến người ta đỏ mặt.

Ngôn Tiểu An liếc mắt nhìn ra bên ngoài xe, mặt trắng bệch. Đưa tay đẩy Lục Vân Trạm “Đừng, đừng như thế.....”

Từ chối hần?

Chỉ một nụ hôn của Hứa Ngụy, cô đã bắt đầu từ chối anh ta sao?

Suy nghĩ của Lục Vân Trạm lúc này, càng lúc càng cố chấp.

Lửa trong mắt như sôi sục, lí trí càng lúc càng mơ hồ, trên khuôn mặt khôi ngô tuấn tú của anh ta, nở ra nụ cười nham hiểm.

Đột nhiên đưa tay ra, luồn vào trong váy của Ngôn Tiểu An, cười gian xảo: “Ngôn Tiểu An, cô thật sự không mặc đồ lót mà chạy đến cửa hàng vàng bạc, thay tôi mua quà tặng bạn gái tôi, còn tận tay tặng cho cô ta rồi sao?”

Toàn thân Ngôn Tiểu An run rẩy, chậm chậm ngẩng đầu, mắt ngược nhìn người đàn ông trước mặt, cô dùng ánh mắt cầu xin anh ta đừng tiếp tục nói nữa.

“Từ công ty đi đến trung tâm mua sắm bao nhiêu người như thế, lại đến chỗ An Lan, cô như thế mà đi trên đường với bao người qua lại? Ngôn Tiểu An, cô là người phụ nữ đê tiện nhất mà tôi từng gặp, không có thứ hai.”

Hai bờ môi anh ta nhấp máy, ở trước mặt cô, khép khép mở mở, tai của cô, đã không còn nghe thấy lời anh ta nói.....anh ta, đang nói gì thế?

Lục Vân Trạm, đây không phải là yêu cầu của anh sao? trong lòng cô nghĩ như thế, nhưng bất giác, lời trong lòng không bật ra nổi.

Khóe miệng Lục Vân Trạm lại nhếch lên, nói ra câu nói khiến Ngôn Tiểu An rụng ròi: “tôi chỉ đùa mà thôi. Ai mà biết cô lại làm thật. Dù cho không phải là đùa, đổi thành một người con gái khác, sẽ không đồng ý làm theo yêu cầu hoang đường này?”

Cho nên.....cô là người phụ nữ xấu xa, đáng đời cô.....phải không? Lục Vân Trạm?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Tìm Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ngôn Chí Tinh sắp về

Đùa.....sao?

Việc này là đùa à.....trong miệng Ngôn Tiểu An là một vị cay đắng.

Ánh mắt đờ đẫn nhìn không khí, cô nghe tiếng rạn nứt, giống như có thứ gì đó, đang ở trước mặt cô, từng chỗ từng chỗ nứt dần.

Lục Vân Trạm, trong mắt anh tôi bị ôi đê tiện như thế, bị ôi đến mức anh cho rằng, việc làm nhục nhã đều có thể lấy ra để đùa, còn tôi không biết đau sao?

Lục Vân Trạm cảm thấy người phụ nữ trong lòng có chút gì đó khác thường, ánh mắt cô đờ đẫn, khiến hắn phải mím chặt môi.

Ngực có chút bí bức, Lục Vân Trạm bức bối mở cửa sổ xe, “lạ quá, trời đất càng lúc càng oi bức?” Hắn tự lẩm bẩm nói một câu. Đưa tay vuốt vuốt ngực, ở đó bí bức một cách khó thở.

Khởi động xe, điều hòa trong xe mở xuống nhiệt độ thấp nhất, Lục Vân Trạm vẫn cảm thấy tức ngực, cau mày, đạp chân ra, chiếc xe lao như bay quay về “Lan Uyển”.

.....

Từ lần trước khi Lục Vân Trạm đón Ngôn Tiểu An từ nhà Hứa Ngụy về, Lục Vân Trạm còn chưa bước chân vào cửa nhà đã lại đi rồi.

Từ sau lần đó, cơ hội Ngôn Tiểu An có thể gặp được Lục Vân Trạm, chỉ là mỗi ngày đi làm.....người đàn ông đó, đã hơn một tháng rồi chưa về nhà rồi.

“Thư ký Ngôn, Lục Tổng bảo cô đến phòng làm việc của anh ấy.” Vương Hiểu Hiểu vừa từ phòng làm việc tổng tài ra, là chạy ngay đến trước mặt Ngôn Tiểu An, nói với Ngôn Tiểu An: “Thư ký Ngôn? Thư ký Ngôn?”

Nhưng Vương Hiểu Hiểu nhìn Ngôn Tiểu An bò ngoài trên bàn làm việc, gọi hai tiếng cũng không phản ứng, đẩy đẩy tay, lần đẩy này cuối cùng cô cũng tỉnh rồi, nhưng Ngôn Tiểu An từ trên bàn làm việc ngẩng đầu lên, đã dọa cho Vương Hiểu Hiểu một trận: “Thư ký Ngôn, cô không sao chứ?” Cô ta bị dọa cho giật nảy mình, sắc mặt trắng như ma vậy.

“Tôi không sao.” Tay của Ngôn Tiểu An để xuống dưới bàn, xoa xoa phần dạ dày, đứng thẳng lên: “Cô vừa nói, Lục Tổng bảo tôi đến phòng làm việc sao?”

“uh, Lục Tổng bảo cô đến đó.” Vương Hiểu Hiểu có chút lo âu nhìn người phụ nữ đi loạng choạng như không có sức lực, dường như.....Thư ký Ngôn hôm nay yếu đuối đến nỗi chỉ cần một cơn gió cũng hất ngã được.

Ngôn Tiểu An gõ cửa, đằng sau cánh cửa vang lên giọng nói trầm ấm của người đàn ông. Cô đẩy cửa vào: “Lục Tổng, anh tìm tôi sao?”

Người đàn ông đang vui đầu vào công việc, đầu cũng không ngẩng lên, “uh” một tiếng, ném cho Ngôn Tiểu An một tờ giấy, dặn dò: “Dựa vào những gì trên tờ giấy này viết, mua đủ toàn bộ, tặng cho An Lan.”

Khi Ngôn Tiểu An đón lấy tờ giấy, bị dọa cho hết hồn, những thứ trên tờ giấy khi bao gồm một căn biệt thự, một chiếc xe hơi, một bộ trang sức kim cương đá quý. Còn cả một công ty kinh doanh.

“Lục Tổng, đây.....là sinh nhật cô An Lan sao?” Cái này viết cũng quá tay rồi.

“Không.” Lục Vân Trạm xem xong tài liệu cuối cùng, mới đóng kẹp tài liệu lại, sau khi sắp xếp lại mặt bàn, ngồi thẳng người, nhìn Ngôn Tiểu An ngồi đối diện, ánh mắt liếc nhìn khuôn mặt nhợt nhạt của Ngôn Tiểu An, khẽ cau mày lại, “thư ký Ngôn, Lục Thị là công ty to, là một thư ký tổng giám đốc, mong cô lần sau trang điểm xong rồi hãy ra cửa.”

Ngôn Tiểu An cảm thấy nhói tim, nhưng lại coi như không có chuyện gì mà trả lời: “Vâng, Lục Tổng, tôi nhớ rồi.”

Lục Vân Trạm lúc này mới nhìn tờ giấy mà Ngôn Tiểu An cầm trên tay: “Đây là phí chia tay với An Lan.”

Trong lòng Ngôn Tiểu An có chút hân hoan, nhưng, lại nghĩ đến Lục Vân Trạm ba năm nay đã từng yêu biết bao người.....dù cho anh ấy chia tay với An Lan, thì có sao chứ.

“Lục tổng, tại sao lại đột nhiên như thế?”

Ngôn Tiểu An hỏi, nói xong, lập tức hối hận, việc của Lục Vân Trạm, cô chưa bao giờ có tư cách hỏi.

Ngẩng đầu lên, cẩn thận dè dặt liếc nhìn người đàn ông ngồi sau bàn làm việc, khoe miệng anh ta quả nhiên nhếch lên nụ cười chế giễu, là đang cười chế giễu cô sao.

“Chi Tinh sắp về rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Nụ cười chế giễu của An An

Chi Tinh sắp về rồi!

Năm chữ giống như sét đánh vậy, nổ bên tai Ngôn Tiểu An!

Mắt đờ đẫn nhìn người đàn ông đó, trong đầu Ngôn Tiểu An cảm thấy mơ hồ.....cuối cùng, Ngôn Chi Tinh sắp về rồi sao?

Cho nên, tình nhân bí ối như cô không được nhìn thấy ánh sáng, sắp phải lui về rồi sao?

Họng như bị tắc lại, Ngôn Tiểu An há miệng cứng đờ, không bật ra được tiếng, lại há miệng, giọng nói lắp bắp như nghẹn lại: “Chi Tinh, sắp, sắp về rồi à, chúc mừng.”

Nói xong “chúc mừng”, cô chạy nhanh ra khỏi phòng làm việc của anh ta.

Trước nay, chưa có lúc nào khiến cô hoảng loạn hơn lúc này.

Không biết phải đối diện thế nào với tất cả những gì xảy ra.

Chi Tinh, cuối cùng sắp về rồi.

Ngón tay giữ chặt tờ giấy phí chia tay mà Lục Vân Trạm viết cho An Lan, Ngôn Tiểu An chạy một mạch ra khỏi tòa nhà Lục thị.

Dạ dày đau không chịu được, cô cố ấn dạ dày của mình.

Nhìn tờ giấy trong tay, cô chạy với tốc độ nhanh nhất, cẩn thận đưa món quà đó thay Lục Vân Trạm đem đến trước mặt tặng cho An Lan.

Cô gặp An Lan hai lần, lần trước cũng là Lục Vân Trạm tặng quà, lần này cũng thế.

Lần trước sau khi tặng quà, Ngôn Tiểu An đã từng nghĩ, nếu như có thể, đừng xuất hiện trước mặt An Lan lần nữa, cô quả thật không còn mặt mũi nào, xuất hiện lần nữa trước mặt An Lan, trước mắt vẫn là nụ cười và ánh mắt chế giễu của An Lan.

“Cô An, những thứ này, mời nhận lấy.” Ngôn Tiểu An làm xong thủ tục, An Lan vẫn điềm tĩnh, cũng không vì thế mà cãi lộn, ký chữ đầy đủ trên các công văn tài liệu, An Lan cười tao nhã nhìn Ngôn Tiểu An đối diện, đôi môi cong đỏ non nót nhếch lên nói:

“Thư ký Ngôn, thường xuyên thay Lục tổng tặng quà chia tay, quen việc thông thạo.” Giọng nói của An Lan, từ tốn êm tai: “Chi là tôi rất tò mò, thư ký Ngôn có cảm nhận thế nào khi mỗi lần đi tặng quà cho bạn gái của Lục Tổng?”

“Cô An, nếu như không còn việc gì, tôi xin phép.” Bị An Lan hỏi câu nhục nhả như thế trước mặt bao người, cô không muốn ở thêm một phút giây nào nữa trước mặt An Lan, sẽ khiến bản thân tự cảm thấy xấu hổ, khiến cô không có cách nào đối diện người phụ nữ này.

Ngôn Tiểu An quay người đi, đằng sau, An Lan đứng dậy nói: “Thư ký ngôn, mọi người đều nói cô bí ối, ép em gái họ của mình ra đi, cướp lấy Lục Tổng. Nghe nói, em họ của cô, Ngôn Chi Tinh, lần này quay về với thân phận nhà thiết kế thời trang. Ngay lập tức, cô chỉ có thể giống như chó chui bụi rậm, nấp trong cống ngầm, nhìn em gái họ của cô hạnh phúc, không biết, có bao giờ hối hận, hối đó đã làm những việc như thế không?”

Cơ thể Ngôn Tiểu An đứng đờ đẫn ở đó, chân như bị đóng đinh vậy, không nhấc lên nổi.

An Lan nói ra những lời này, tâm trạng Ngôn Tiểu An như tan vỡ, nhưng khi An Lan nói ra câu cuối cùng, ngược lại Ngôn Tiểu An lại bình tĩnh, cô quay người, khi đối diện với An Lan, lần đầu tiên thẳng thắn nói: “ba năm nay, dù cho bên ngoài có nói thế nào, chỉ chi chỗ chỗ, khinh thường cũng được, nguyên rủa cũng được, việc duy nhất mà tôi làm, dù cho sét đánh mỗi ngày cũng vẫn yêu Lục Vân Trạm

Cô hỏi tôi có hối hận về những việc mình đã làm hay không.” Ngôn Tiểu An nhếch miệng lên cười đau khổ: “Nhưng nếu như tôi nói cho cô, tôi chưa bao giờ làm những việc từ miệng các người nói ra, cô sẽ cảm thấy tôi giả dối phải không?”

An Lan thăm nguyên rủa, Ngôn Tiểu An người phụ nữ này, cô ta từ trước nhìn là đã thấy ngứa mắt rồi.

Không chỉ là Ngôn Tiểu An người phụ nữ này, đã từng âm mưu ép em họ của mình phải đi.

Mà Ngôn Tiểu An người phụ nữ này, ở trước mặt mình, lúc nào cũng không dám ngẩng đầu, sợ hãi rụt rè

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Mang thai và bệnh ung thư

Lúc này, trong mắt cô ta là Ngôn Tiểu An sợ hãi rụt rè, nhưng vẫn thẳng lưng nói: “ Khi người cả thế giới này chửi mắng tôi âm mưu đẩy em họ đi, tôi không hề phản bác, có lẽ, dù cho tôi phản bác, cũng sẽ không có ai tin lời tôi nói.

Lục Vân Trạm cực kỳ chán ghét tôi, tôi biết, anh ấy hận tôi, tôi cũng chưa bao giờ đi giải thích, tôi đang đợi Lục Vân Trạm nhận thức được con người chân chính của tôi, tôi luôn đợi anh ấy chủ động tin tưởng tôi.”

Ngôn Tiểu An cười cười, nụ cười đau khổ có chút buồn bực: “ Nhưng, có lẽ tôi không đợi được nữa.”

Dạ dày đau một cách kinh khủng, trán cô lấm tấm mồ hôi, dường như có thể nhìn thấy gân xanh nổi dưới da thịt mỏng manh.

Đáy mắt An Lan hoảng loạn, khó có thể dùng ngôn ngữ gì để miêu tả.

Cô ta cho rằng Ngôn Tiểu An, bị ôi vô liêm sỉ.

Ngôn Tiểu An trước mắt.....hơi ngốc ngếch, cùng với Ngôn Tiểu An mà cô ta quen biết đó, có chút không giống.

“ Cô An, câu trả lời của tôi, đã làm hài lòng trí tò mò của cô chưa?” Ngôn Tiểu An cắn răn, cố nở nụ cười, hoặc là cô không có cách nào để xinh đẹp tao nhã như An Lan, hoặc là cô không có khí chất xuất chúng như An Lan.....nhưng, ít nhất, cô còn có thể cười sáng lạn một chút.

“ Thế thì, tạm biệt.....”

An Lan bất ngờ nhìn Ngôn Tiểu An, người phụ nữ trước mặt, bóng dáng giống như kẻ điên ngã nhào xuống đất. An Lan không còn kịp nghĩ nhiều, chạy lại gần, giữ người phụ nữ suýt nữa ngã xuống đất: “ Đây! Đây! Cô tỉnh lại đi! Đây! Ngôn Tiểu An! Ngôn Tiểu An!”

Trước khi Ngôn Tiểu An nhắm mắt, nhìn thấy bóng dáng An Lan chạy lại, cô nhìn thấy trên mặt An Lan lộ vẻ hoảng sợ, cô nhìn thấy miệng An Lan không ngừng nhấp nháy, nhưng, cô không nghe thấy âm thanh gì hết, cuối cùng, trước mắt là một mảng màu tối tăm.

“ Mau đi lái xe!” An Lan nói với người quản lý: “ Mau đi!”

.....

Trong bệnh viện

Ngôn Tiểu An từ từ tỉnh lại.

Mở mắt ra, nghi ngờ nhìn An Lan ngồi bên cạnh mình.

“ Tôi đang ở bệnh viện sao?” Đôi mắt Ngôn Tiểu An chuyển động, nhìn xung quanh, yếu ớt hỏi.

“ uhm.”

“ Ồ.....”

“ Ồ?” An Lan cau mày lại, “ Cô không có gì muốn hỏi sao?”

Có gì muốn hỏi?..... Ngôn Tiểu An không hiểu lắm, bỗng nhiên hiểu ra, nói với An Lan: “ Cảm ơn cô đưa tôi đến bệnh viện.”

“ Như thế thôi à? Không còn gì muốn hỏi sao?”

Có gì khác muốn hỏi? Nói gì chứ?

An Lan nhìn bộ dạng Ngôn Tiểu An, đột nhiên cười khẩy một tiếng: “ Cô mang thai rồi, ba tháng.”

Ngôn Tiểu An mở trừng mắt, mắt đầy ngạc nhiên vui mừng, nhìn An Lan, cô ta lại nói: “ Đứa trẻ không giữ được, cô bị ung thư dạ dày, giai đoạn cuối.”

“ Tôi? Ung thư dạ dày? Giai đoạn cuối?” Cô sững người, tinh thần bất ổn.

“ Hiệu suất chữa ung thư dạ dày giai đoạn cuối gần như không có, đứa trẻ trong bụng cô, nhất định phải bỏ, nếu không, cô thật sự không sống nổi.” Nhìn người phụ nữ trước mặt, trong lòng An Lan không biết là mùi vị gì..... “ Cô không biết mình mang thai? Cũng không biết cô mắc bệnh ung thư dạ

dày sao?”

Ngôn Tiểu An dường như không nghe thấy lời An Lan nói, mãi hồi lâu, mới ý thức được, Ngôn Tiểu An nắm lấy tay An Lan nói: “Đừng nói cho người khác, tôi xin cô.” Còn tay kia, đặt lên bụng mình với tư thế bảo vệ.

An Lan cảnh giác nhìn Ngôn Tiểu An, “Cô muốn làm gì? Muốn sinh đứa bé này sao?”

“An Lan, xin cô, giúp tôi, tôi nhất định sẽ sống đến ngày đứa bé sinh ra.” Ngôn Tiểu An tha thiết nói: “Xin cô thay tôi giữ bí mật, đừng nói cho bất cứ ai.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Việc An An đồng ý

“Cô bị bệnh à, con sau này còn có thể có, mạng thì chỉ có một.” Cô ta nghĩ không hiểu, Ngôn Tiểu An người phụ nữ này rốt cuộc nghĩ gì thế, “Lại nói, cô bị bệnh này, cô không suy nghĩ cho bố mẹ mình à? Ngôn Tiểu An, bỏ đứa con đi, chấp nhận phương án trị liệu ung thư dạ dày mà bác sĩ chỉ định, cô còn có cơ hội sống. Nhưng nếu như cô vẫn cố chấp, giữ lại đứa bé này, mạng sống của cô sẽ không giữ lại được đâu.”

Ngôn Tiểu An sụp mắt xuống, mãi một hồi lâu mới ngược mắt nói, “An Lan,.....Chi Tinh từ nhỏ đã mất bố mẹ, bố mẹ tôi đón cô ấy về nhà nuôi, bố mẹ tôi đã coi cô ấy như con của mình từ lâu rồi.

Từ sau khi Chi Tinh đi Pháp, bố mẹ tôi tức giận, cũng không quan tâm đến tôi nữa, đuổi tôi ra khỏi nhà.....sau này có Chi Tinh chăm sóc họ, công ty và tài sản nhà họ Ngôn, đều cho Chi Tinh hết.”

An Lan nghe mà tim co thắt lại, người phụ nữ trước mắt này, Ngôn Tiểu An với lời đồn đại hoàn toàn không giống nhau.

Tập đoàn Ngôn Thị, sản nghiệp lớn như thế, nói cho Ngôn Chi Tinh là cho Ngôn Chi Tinh, mắt cũng không chớp, phụ nữ như thế, thật sự đã ép em họ mình rời đi sao?

“Thế còn Lục Vân Trạm?” An Lan hỏi.

Lời còn chưa hết, đã nhìn thấy người phụ nữ bệnh tật này lắc đầu lia lịa.

“Đừng cho anh ấy biết. Nếu như anh ấy biết, nhất định sẽ không để tôi giữ lại đứa con này..... An Lan, tôi biết yêu cầu của tôi rất vô lễ, nhưng tôi không còn lựa chọn, An Lan, tôi xin cô, xin cô thay tôi giữ bí mật này. Chi Tinh sắp về rồi, cô cũng nhìn thấy, Lục Vân Trạm hôm nay bảo tôi mang quà chia tay này tặng cho cô.....anh ấy rất để ý Chi Tinh.”

“Ngôn Tiểu An, tôi nói cho cô biết một việc. Giữa tôi và Lục Vân Trạm, trong sạch, không như những lời đồn đại bên ngoài, nhưng anh ta đến một sợi tóc cũng chưa chạm vào của tôi. Anh ta đối với tôi như thế, cũng giống như những vụ tai tiếng tình dục trước khi gặp tôi thôi.

Ngôn Tiểu An, có lẽ Lục Vân Trạm không giống như những gì cô nói, hận cô như thế, ít nhất.....anh ta chạm vào cô, cô mang thai con của anh ta.”

Ngôn Tiểu An mặt đầu đau khổ: “Cô không hiểu, anh ấy chạm vào tôi, chỉ là vì hận tôi.” Đối với những lời mà An Lan nói, Ngôn Tiểu An không khỏi ngạc nhiên, nhưng....

“Anh ấy chưa chạm vào cô, chỉ là vì Chi Tinh, không phải vì tôi.”

“Từ nay về sau, cô chuẩn bị thế nào? Sinh đứa trẻ ra? Ai nuôi?”

“nếu như, nếu như tôi thật sự có thể sinh đứa bé này ra, An Lan,...tôi vẫn muốn cầu xin cô một việc.” Ngôn Tiểu An nắm lấy tay An Lan, giống như nắm một cọng cỏ cuối cùng: “Tôi biết, tôi làm như thế, rất không nên, rất không phải đạo, nhưng, tôi không còn ai để cầu cứu nữa.” Nhưng nếu như còn có người khác, cô cũng sẽ không cứu An Lan.

“Nếu như đứa trẻ này có thể bình an sinh ra, xin cô giúp tôi đem đứa bé này đến nhà bố mẹ tôi, cô nói, cô nói là tôi không biết xấu hổ, đã mang thai đứa con với một người đàn ông khác, cầu xin bọn họ nuôi đứa bé lớn lên thành người.”

An Lan có thể hiểu được tại sao Ngôn Tiểu An lại nói ngược với sự trong sạch của mình, nói là mang thai con của người khác, nhưng lại không nói ra cha đẻ của đứa bé, Ngôn Tiểu An là không muốn đứa bé này làm rào cản giữa Lục Vân Trạm và Ngôn Chi Tinh chăng?

Cũng vì hiểu ra, An Lan mới cảm thấy tức giận, đứng giận quá mức: “Tôi thật đen đủi, gặp phải kẻ điên như cô, vô duyên vô cớ rõ lắm phiền phức.

Lúc này, điện thoại của Ngôn Tiểu An vang lên.

“Cô đang ở đâu? Làm có chút việc mà lâu thế à?”

Ngôn Tiểu An liếc nhìn An Lan, mới nói vào trong điện thoại: “Tôi đang ở chỗ cô An, lập tức về ngay.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Phát cú

“Nói dối, Ngôn Tiểu An, chẳng nhẽ tôi lại không biết, cô bây giờ nói dối mà không biết xấu hổ, tôi đang ở cửa nhà An Lan.” Trong điện thoại, khẩu khí của Lục Vân Trạm bức tức, “Nói! Cô rốt cuộc đang ở đâu?”

“Tôi thật sự đang ở cùng cô An.....”

“Ngôn Tiểu An! sắp 11h rồi! Cô nói cô đang ở cùng An Lan?” Lục Vân Trạm không tin: “Lại là Hứa Ngụy phải không?”

“Hứa Ngụy gì chứ?” Cô vốn dĩ không biết Lục Vân Trạm đang nói gì, mở miệng là nói Hứa Ngụy, Hứa Ngụy là ai chứ?

Bên cạnh, bàn tay đưa ra, giành lấy điện thoại trong tay Ngôn Tiểu An, kè lên tai, đôi môi đỏ lịch sự mở lời: “Lục tổng, chào buổi tối.”

Nghe thấy giọng nói của An Lan trong điện thoại của Ngôn Tiểu An, Lục Vân Trạm hơi sững người, tâm trạng bức bối từ từ nguôi dần.

Anh ta ở công ty bảo cô đi làm việc, còn sau đó người phụ nữ này cả ngày không quay về công ty. Điện thoại cũng không gọi được, hết giờ làm, anh ta lập tức lái xe quay về nhà, vừa mở cửa, trong nhà tối đen một màu.....người phụ nữ này cả ngày không về công ty, tan làm, cũng không ở nhà!

Đang tức giận, thì nhận được cuộc gọi ngoài ý muốn --- Ngôn Chi Tinh quay về rồi!

Điện thoại là Tinh Tinh gọi, bảo anh mời cô ăn cơm tối.

Lục Vân Trạm mừng rỡ, nhưng bữa cơm tối này tâm trạng không để ý, chẳng dễ gì đưa Ngôn Chi Tinh về nhà, Lục Vân Trạm lại quay về “Lan Uyên, nhưng người phụ nữ đáng chết này sắp 11h rồi vẫn không ở nhà!

Hứa Ngụy! lẽ nào người phụ nữ đáng chết này lại ở cùng Hứa Ngụy rồi?

Sau đó lại lái xe đến nhà Hứa Ngụy, Hứa Ngụy không ở nhà, Lục Vân Trạm nhớ ra hôm nay dặn Ngôn Tiểu An đi gặp An Lan, lại phóng xe về phía nhà An Lan.

Lúc này, tìm không được Ngôn Tiểu An, cơn cáu giận bộc phát, lại gọi điện lần nữa, hôm nay ít nhất gọi 20 cuộc mà cô không nghe máy.

“Muộn thế này rồi, tại sao cô ta lại ở cùng với cô?” khi Lục Vân Trạm biết Ngôn Tiểu An ở cùng An Lan, liền thở phào một hơi, nhưng cứ nghĩ đến người phụ nữ đáng chết này nửa đêm còn không về nhà, cũng không biết là chạy đi đâu, trong lòng như có lửa đốt, khẩu khí không tốt, nói như chất vắn An Lan: “Cô dẫn cô ta đi đâu thế?”

An Lan ngạc nhiên..... Lục Vân Trạm mặc dù lạnh lùng, nhưng khi ở cùng cô, vẫn rất đĩnh đạc lịch sự, chưa bao giờ nói lời khó nghe với cô.

Trong mắt có chút nghi ngờ.....Tên họ Lục này thật sự hận Ngôn Tiểu An như thế sao?

“Lục tổng yên tâm, sao tôi có thể mang đi đâu một người lớn chứ, có điều hôm nay đã muộn rồi, Ngôn Tiểu An sẽ ở cùng với tôi. Người cứ giao cho tôi, Lục Tổng không phải lo lắng, ngày mai đi làm, tôi bảo đảm, Ngôn Tiểu An vẫn nguyên vẹn đứng trước mặt anh, một sợi lông cũng không mất.”

Ở đầu dây bên kia, Lục Vân Trạm bức tức, giận dữ nói: “Không cần phiền cô nữa, cô ta bây giờ đang ở đâu, tôi đến đón.”

An Lan nhếch nhếch lông mày nhìn Ngôn Tiểu An, ý là đang nói: Cô tự giải quyết đi.

Ngôn Tiểu An đang trong bộ dạng này, có thể xuất viện sao?

Ngôn Tiểu An tự ý thức được vấn đề này, còn cô càng không thể để Lục Vân Trạm đến bệnh viện, một khi đến bệnh viện, chuyện cô muốn giấu cũng không giấu nổi.

Giật lấy điện thoại từ tay An Lan, Ngôn Tiểu An lấy hết dũng khí, ba năm nay, lần đầu tiên cả gan từ chối Lục Vân Trạm: “Lục Tổng yên tâm đi, tôi bây giờ cùng ăn đêm với cô An, tôi rất tốt. Lục Tổng không cần đến đón tôi đâu, hơn nữa điện thoại của tôi hết pin rồi. Byebye.”

Xạch, nói xong lập tức dập điện thoại, tắt máy.

Lục Vân Trạm đỡ đầu nhìn chiếc điện thoại trong tay liên tục phát ra âm thanh “tut tut tut” báo bận, ngay sau đó, lập tức gọi lại vào số máy của Ngôn Tiểu An, “Xin lỗi, thuê báo quý khách vừa gọi hiện đang tắt máy.”

Sắc mặt Lục Vân Trạm tối sầm lại!

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Con cá giận của anh ta

Vẫn không chịu bỏ cuộc, đáp lại chỉ là âm thanh tut tut khó chịu đó.

Lục Vân Trạm nắm chặt điện thoại, một lúc sau, sắc mặt dần dần bình tĩnh, yên lặng một cách đáng sợ trước trận mưa bão.

Lại gọi điện lần nữa...

Trong bệnh viện

Điện thoại của An Lan vang lên, cúi đầu nhìn số điện thoại hiển thị trên màn hình, An Lan nhíu mày nói: “Là Lục Vân Trạm.”

Nói xong, ấn nút nghe: “Alo, Lục Tổng à.”

“Người ở đâu?” Đối phương chỉ hỏi ba chữ lạnh lùng.

An Lan nhìn sang Ngôn Tiểu An, không nói gì.

Lục Vân Trạm ở đầu dây bên kia nói: “Giải quyết cô cũng có chút gai góc, nhưng việc mà Lục Vân Trạm tôi muốn làm, không có gì là không thể.”

Đã uy hiếp rồi!

An Lan chỉ có thể liếc nhìn phẩy phẩy tay với Ngôn Tiểu An, bịt điện thoại lại, nói với Ngôn Tiểu An: “Cô cũng nhìn thấy rồi, Lục Vân Trạm cáu lên rồi, tôi từ nay về sau chết đói rồi.”

Ngôn Tiểu An cầm lấy điện thoại của An Lan, áp vào tai nghe: “Đừng làm khó cô An. Tôi tự về được.”

“Nửa tiếng.” Lục Vân Trạm bình thản đưa ra thời gian: “Nửa tiếng tôi không nhìn thấy cô ở nhà, cô có thể bảo An Lan bắt đầu nghĩ kế hoạch cho tương lai rồi.”

An Lan thật muốn chửi lúc này.

“Ngôn Tiểu An, gặp phải cô, sao tôi gặp phải chuyện phiền phức thế, bây giờ thì hay rồi, cô không về nhà, tên khốn Lục Vân Trạm đó lại đổ hết lên đầu tôi!”

“.....” Ngôn Tiểu An nghe An Lan chửi mắng, có chút bất ngờ, người đẹp lịch sự tao nhã trong mắt cô giờ đây đang nhảy lên mà chửi bới nguyên rủa.

“Có điều cô thật sự quay về sao? Như thế này về à?” An Lan chửi một hồi, nhìn sang Ngôn Tiểu An: “Còn nữa, cô gầy quá, tôi cũng có thể bế được cô lên xe, cô gầy như thế, Lục Vân Trạm không phát hiện có gì đó bất thường sao?”

Ngôn Tiểu An cụp mắt xuống..... Lục Vân Trạm chưa bao giờ nhìn kỹ cô, làm sao có thể biết cô gầy chứ?

“tôi phải đi rồi.”

“Tôi tiễn cô.”

“Không cần đâu.”

.....

Ngôn Tiểu An lấy ra chìa khóa, loay hoay mở cửa, cửa vừa mở ra, cô đã bị một bàn tay nắm chặt vào cổ tay, kéo vào trong phòng khách.

“Lục Tổng, anh từ từ chút.” Cô bị kéo đi, không theo kịp bước chân anh ta, mấy lần suýt ngã nhào trên đất.

“rằm.” Lục Vân Trạm đẩy cô lên ghế sofa, Ngôn Tiểu An ý thức né bụng ra, người đàn ông trước mặt giữ lấy cảm cô, lạnh lùng nhìn lên mặt Ngôn Tiểu An, “Nói, đi đâu?”

“Không, không đi đâu. Tôi ở cạnh cô An, anh cũng nghe thấy rồi.”

“tôi hỏi cô đi đâu, không phải hỏi cô ở cùng ai.”

“Không đi đâu cả. Chỉ là đói bụng, cùng đi ăn cơm thôi.”

“Ồ?” Người đàn ông cười khẩy nói: “Từ bao giờ, cô và An Lan lại tốt như thế? Tại sao tôi lại không biết?”

“Chúng tôi.....chỉ là mới gặp đã thân.”

“Phụt~” một tiếng cười phì, hiện rõ hân không tin. Con người sâu hoáy, nhìn chăm chăm vào người phụ nữ trong lòng, sắc mặt Lục Vân Trạm càng lúc càng trầm hơn.....người phụ nữ này, bắt đầu giấu giếm điểm điểm với hân, có bí mật.

Một khi ý thức được điều này, trong lòng Lục Vân Trạm lại thêm bức bối.

Không nói câu gì, cúi đầu áp lên đôi môi nói dối đó.....chính là chiếc miệng đó, đã bắt đầu nói dối với hân.

Tay của hân, luồn vào trong áo cô, chậm chậm mon trón lên trên, dừng lại chỗ trái tim cô.....nơi này, bắt đầu giấu giếm hân rồi!

Trong lòng trào dâng cảm giác lạ lẫm, Lục Vân Trạm bức tức, tàn nhẫn cho vào trong cơ thể cô.

Ngôn Tiểu An bản năng kháng cự.....bất giác, tư thế bảo vệ của người mẹ, bảo vệ phần bụng.

Nhưng sự chống đối của cô càng khiến người đàn ông ra sức trút nỗi căm giận lên người cô.

“Nhẹ một chút, Lục Vân Trạm, tôi đau.....” trước nay Ngôn Tiểu An chưa bao giờ mở miệng kêu đau, một tay ôm chặt lấy bụng, lần đầu tiên mở miệng kêu đau.

Lục Vân Trạm mặc kệ ánh mắt cầu cứu của cô, nỗi bức tức trong lòng vẫn thế, nhưng động tác, bất giác chậm lại.

Ngôn Tiểu An không hiểu việc giữa nam nữ.....nghĩ không hiểu, ngoài đau đớn ra, không có cảm giác sung sướng vui vẻ. Tại sao, trên thế giới này còn có nhiều người như thế, lại thích việc này.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: An lan khuyên cô

Ngày hôm sau, Ngôn Tiểu An nhận điện thoại của bố mẹ mà quan hệ với cô đã lạnh nhạt từ lâu.

“Tôi nay về nhà ăn cơm, Tinh Tinh hôm qua về nhà rồi.” Bà Ngôn nói trong điện thoại, không nói nhiều với Ngôn Tiểu An, chỉ nói: “Tinh Tinh rời đi ba năm, việc của ba năm trước, mọi người đều không muốn truy xét nữa. Tinh Tinh nói nhớ con, con....và Lục Vân Trạm thôi rồi chứ. Trong mắt mọi người đều nhìn ra, trong lòng Lục Vân Trạm chỉ có Tinh Tinh. Con thật là, tại sao.....”

Ngôn Tiểu An không muốn nghe nữa, trong lòng ghen đáng lại, “vâng, tan làm con về nhà. Con có việc, tắt máy trước đây.”

Mẹ đẻ của cô, giống như tất cả mọi người, đều nghĩ cô là người con gái xấu xa.

Mọi người đều nói việc của ba năm trước, bọn họ không truy xét nữa.....nhưng đến hôm nay, Ngôn Tiểu An không hiểu, ba năm trước, rốt cuộc cô đã làm sai điều gì?

Cuốn nhật ký đó bị rơi mất ở cửa phòng Ngôn Chi Tinh, đem bí mật trong lòng cô chia sẻ cho tất cả mọi người, thế là, Ngôn Chi Tinh rời xa quê hương, muốn tác thành cho tình cảm của cô và Lục Vân Trạm.

Và thế là, cô trở thành đối tượng cho tất cả mọi người chế giễu chửi mắng, một ví dụ điển hình cho kẻ thứ ba.

Trời mới biết tại sao cuốn nhật ký đó lại rơi trước cửa phòng Ngôn Chi Tinh!

Ngôn Tiểu An ngẩng đầu nhìn trời, đến bố mẹ mình còn không tin cô.....có điều koong quan trọng nữa.

Tay của cô, sờ lên phần bụng của mình.

Đứa trẻ hơn ba tháng trong bụng, vẫn chưa hiện rõ lộ bụng, càng vì nguyên nhân cô bị ung thư dạ dày giai đoạn cuối, cả người gầy một cách rõ rệt.

Điện thoại réo lên, Ngôn Tiểu An liếc nhìn dòng tin nhắn hiển thị ngoài màn hình: đến nhà tôi ăn cơm.

Là An Lan.

Từ sau sự việc Ngôn Chi Tinh của ba năm trước, bên cạnh Ngôn Tiểu An không có người bạn nào, sự quan tâm lâu ngày, khiến trong lòng cô như có ánh sáng chiếu vào.

Ngôn Tiểu An nhai thức ăn trong miệng, đáp lại An Lan hai câu: “Canh cô hầm ngon quá, An Lan, cảm ơn nhé.”

An Lan tròn mắt nói: “Ai nói là tôi hầm chứ? Là tôi gọi ngoài quán mang đến. Minh tinh lớn như tôi, hai tay không chạm nước, lại đi hầm canh cho một thư ký như cô sao?”

Ngôn Tiểu An liếc mắt nhìn trong bếp vẫn còn một nồi đang hầm, khẽ mỉm cười, trong lòng có cảm giác ấm áp.....ai có thể nghĩ đến, đại minh tinh An Lan, người đẹp khí chất cao sang, thật ra là một đầu bếp có tay nghề?

“Được rồi ăn cơm thôi! Đừng cười nữa.” An Lan nhìn sang Ngôn Tiểu An, nói: “Ngôn Tiểu An, thương lượng với cô một chuyện.”

“Uhm, cô nói đi.” Đang cho vào miệng một thìa cơm, vẫn còn tâm trạng khen An Lan: “An Lan cô làm thế nào vậy? Đến cơm cũng nấu ngon thế này?”

“Đừng ngắt ngang nữa, nói chủ đề chính đây.” An Lan nói tiếp: “Ngôn Tiểu An, cô mang thai, dù cho bây giờ Lục Vân Trạm không phát hiện ra, nhưng sớm muộn cũng sẽ biết. Nếu như cô thật sự dự định không cần mạng cũng phải giữ lại đứa trẻ này, tôi khuyên cô sớm có dự định.”

“Để tôi....nghĩ.” trong mắt Ngôn Tiểu An lộ ra vẻ do dự. Cô không nỡ rời xa người đó, trân trọng mỗi phút mỗi giây ở bên cạnh người đó.

“Còn nữa....đứa trẻ này, nếu như cô sinh ra, tôi hy vọng cô có thể để tôi nhận nuôi đứa trẻ này.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Người bạn đầu tiên sau ba năm

“Cô nói cái gì?” Ngôn Tiểu An ngạc nhiên nhìn người phụ nữ ngồi đối diện trang điểm tinh tế: “Đừng đùa nữa!”

“Tôi không đùa, tôi hy vọng có thể nhận nuôi đứa trẻ này..... Ngôn Tiểu An, cô nỗ lực sinh đứa trẻ này như thế, cô thật sự hy vọng cả đời nó phải chịu tiếng con hoang mà sống sao? Cô thật hy vọng, nó phải chịu những lời đồn ác ý mà lớn lên sao?”

Người phụ nữ này đúng là hết thuốc chữa, vì một người đàn ông không yêu mình, liều mạng sống để giữ đứa trẻ này. An Lan không biết mình đang phát điên hay làm sao, chỉ cần nghĩ đến, người phụ nữ gốc gác này nỗ lực sinh đứa trẻ ra, lại vì một người khác, mà che giấu đi sự trong sạch của mình, An Lan không đành lòng nhìn sự việc đó xảy ra.

“Tôi.....”

“Đứa trẻ để lại cho bố mẹ cô, bố mẹ cô thật sự sẽ để ý đứa trẻ khiến bọn họ mất mặt sao? Nhưng đứa trẻ để lại cho tôi, tôi không thể bảo đảm có thể đối xử như một người mẹ ruột, nhưng tôi sẽ cho đứa trẻ sự giáo dục tốt nhất, và chăm sóc, tôi sẽ nuôi đứa trẻ này trưởng thành.”

Hồi lâu, Ngôn Tiểu An không lên tiếng.

Cô hiểu lời An Lan nói.....bố mẹ cô thật sự sẽ để ý đứa bé mang đến ô nhục cho họ sao?

Nhưng.....

“An Lan, cô phải nghĩ kỹ. Một minh tinh chưa kết hôn lại có con, nó sẽ ảnh hưởng đến sự nghiệp phát triển của cô.”

“Cái này không cần cô bận tâm, dù sao tôi cũng không muốn tiếp tục trong làng giải trí nữa.” Nói xong, An Lan đứng dậy, lại đi vào bếp múc cho Ngôn Tiểu An một bát canh: “Mấy năm này kiếm cũng không ít, mua một cửa hàng, làm kinh doanh nhỏ, vẫn sống qua ngày được.”

Bát canh trong tay, đặt trước mặt Ngôn Tiểu An, An Lan ngừng đầu, vừa đùa vừa nói: “Nếu như cô cảm thấy áy náy với tôi, không bằng cô đem tất tiền tiết kiệm của cô đưa tôi là được rồi.”

Vốn dĩ là lời nói đùa, thần sắc Ngôn Tiểu An lại nghiêm túc, gật đầu nói: “Được!” Là thiên kim của Ngôn Thị, dù cho bố mẹ không thích cô, nhưng cũng sẽ không hà khắc với cô, còn cô cũng phải người thích tiêu tiền, tiền tiết kiệm cũng không phải ít.

“An Lan.....tôi nghĩ.....ông trời không quá cay nghiệt với tôi, thời khắc cuối cùng của sinh mạng tôi, còn tặng cô đến trước mặt tôi. Cảm ơn cô, An Lan.”

“Cô đừng nói những lời sến súa thế. Tôi là cái thùng nhuộm lớn của làng giải trí chán ngắt đó, nhưng không phải vì cô. Hơn nữa,Ngôn Tiểu An, tôi đưa ra ý kiến nhận nuôi đứa trẻ này, cũng không phải đơn thuần vì cô mà nghĩ.....cả đời này tôi không thể sinh con được.”

“A!” Ngôn Tiểu An ngạc nhiên hét lên, rất khó tin được, “Tại sao lại thế?”

“Trên thế giới này không gì là không thể.” An Lan đứng dậy: “Cũng không sớm nữa, tôi bảo lái xe đưa cô đến công ty.”

Mỗi người đều có bí mật của riêng mình..... “Ngôn Tiểu An, biết tại sao tôi giúp cô không?” Khi An Lan đưa Ngôn Tiểu An ra đến ngoài cửa, mỉm cười, “Tại vì tôi đã từng, cũng dùng tất cả sức lực cuối cùng của mình, cũng muốn sinh đứa trẻ ra.....nhưng rất đáng tiếc, cuối cùng chết yểu rồi.”

Đại minh tinh An Lan đã từng mang thai!

Nếu như tin tức này phát ra ngoài, làng giải trí có lẽ sẽ loạn lên mất. Nhưng lúc này, Ngôn Tiểu An ngạc nhiên không phải vì An Lan đã từng mang thai, mà là vì lời nói của An Lan.

“Chúng ta đều giống nhau, yêu người khác sâu đậm, đều dành hết tâm huyết cuối cùng của mình, mạo hiểm sinh mạng của mình cũng phải sinh ra đứa bé của người đó. Con của chúng tôi, cũng giống như thế, không có được tình cảm của cha mẹ.... Ngôn Tiểu An, cô giống như tôi hồi đó.

Cho nên, khi biết kẻ ấu trĩ như cô muốn sinh đứa trẻ này ra, tôi không khuyên cô. Tại vì tôi có thể hiểu được cảm nhận của cô, tôi tôn trọng sự lựa chọn của cô. Nếu không, dù cho có bỏ đứa trẻ này đi, mà bệnh ung thư dạ dày của cô cũng kỳ tích mà chữa khỏi, tôi nghĩ, cô cũng sẽ đau khổ cả đời mà sống trên thế giới này.

Tôi, An Lan, sống hai mấy năm nay, nhìn trong mắt người khác, ai oán không ít. Nhưng không muốn vì những người đó mà tôi phải sống đau khổ cả đời trên thế gian này, như thế, tôi thà rằng để đứa trẻ được cười vô lo vô nghĩ trên thiên đàng.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Tinh tinh về rồi

Ngồi trong xe mà An Lan bảo người đưa cô quay về công ty, trong lòng Ngôn Tiểu An rối như tơ vò.

An Lan, không phải là búp bê long lanh trong mắt người ta, không phải đại minh tinh khí chất chói sáng trong mắt công chúng, cũng không phải người phụ nữ mệnh tốt trong miệng lưỡi thiên hạ.....người phụ nữ này, có câu chuyện của bản thân, cô ấy, che giấu rất kỹ.

Buổi chiều khi quay về công ty, Ngôn Tiểu An đánh một đơn thôi việc.

Ngôn Chi Tinh quay về rồi, cô, nên rút lui rồi.

“Thư ký Ngôn, việc thôi việc của cô, Lục Tổng có biết không?” Giám đốc đầu trục của bộ phận nhân sự, đẩy gọng kính trên sống mũi, nghi ngờ hỏi Ngôn Tiểu An. Cả đời làm nhân sự, lão già này, rất tinh tường.

Ai không biết, giữa Ngôn Tiểu An và Lục tổng của bọn họ không trong sáng, việc của hai người này, giám đốc nhân sự như ông ta, vẫn nên để mắt đến chút.

“Giám đốc Lưu yên tâm đi, việc từ chức, là đã thông qua sự đồng ý của Lục Tổng, nếu không, tôi làm sao dám tự ý gửi đơn từ chức về công ty chứ? Lại nói, thời gian sau thôi việc là ba tháng sau.”

Giám đốc Lưu lúc này mới yên tâm, cất đơn thôi việc của Ngôn Tiểu An vào trong tập hồ sơ, “Có lời này của thư ký Ngôn, tôi yên tâm rồi. đã là Lục tổng phê chuẩn, thế thì tôi sẽ làm theo trình tự.”

Giám đốc Lưu nhìn Ngôn Tiểu An rồi đi, xoa xoa đầu.....xem ra là Ngôn Chi Tinh quay về rồi, Lục tổng muốn đá người phụ nữ này rồi.

.....

Buổi tối về nhà họ Ngôn ăn cơm, Ngôn Tiểu An mang theo tâm trạng phức tạp, bước vào cửa nhà.

Trong ba năm, số lần cô về nhà, đếm trên đầu ngón tay. Không phải không muốn về nhà, mà là bố mẹ cô sau khi sự việc đó xảy ra ba năm trước, đã đoạn tuyệt qua lại với cô.

Có lúc, bản thân Ngôn Tiểu An cảm thấy thật khó hiểu.....rất cuộc, ai mới là con gái đẻ của họ?

Từ nhỏ, bố mẹ cô thương xót Ngôn Chi Tinh mất ba mẹ, đón Ngôn Chi Tinh về sống chung, từ đó, Ngôn Tiểu An và Ngôn Chi Tinh cùng ăn ở với nhau, đi học với nhau. Bố mẹ càng thương Ngôn Chi Tinh, lúc nào cũng nhắc nhở bên tai Ngôn Tiểu An: “Tinh Tinh đã không còn ba mẹ từ lâu rồi, con là chị, bất cứ việc gì cũng phải nhường em, biết chưa?”

Từ đó, cái gì cô cũng nhường Ngôn Chi Tinh.

Ngôn Tiểu An bước vào cửa, lão quản gia rom róm nơi khoe mắt: “An An về rồi. Lão gia phu nhân, An An về rồi.”

Mất cay cay, Ngôn Tiểu An ôm chầm lão quản gia trước mắt. Sau ba năm đó, vẫn coi cô như con vậy, gọi cô là An An, cũng chỉ có bác Hà.

“Chị, chị tan làm rồi à? Em nhớ chị quá.”

Một bóng dáng xinh đẹp bỏ nhào đến, một tay kéo Ngôn Tiểu An từ chỗ bác Hà, Ngôn Chi Tinh ôm chầm lấy Ngôn Tiểu An.

“Chị, mau vào ngồi đi, thím Phương làm rất nhiều món ngon đây.”

Ngôn Tiểu An được Ngôn Chi Tinh kéo vào phòng ăn, hình như Ngôn Tiểu An mới là khách.

Không tránh được lực kéo kéo của Ngôn Chi Tinh, Ngôn Tiểu An bị đẩy vào phòng ăn, quanh bàn mọi người đều ngồi cả vào rồi.

“Vân Trạ, anh ngồi sang bên đó, chị em về rồi.” Ngôn Chi Tinh nói.

Nghe thấy tên Lục Vân Trạ, Ngôn Tiểu An roi run rẩy, nói không ra là cảm giác gì, ý thức tránh sang một bên.

Ông Ngôn cau mày lại, giọng nói như trách mắng: “Còn không ngồi xuống, con không ngồi, Chi Tinh đành phải đứng với con đây.”

“Đúng thế, Tiểu An, đem qua Tinh Tinh mới ngồi mấy bay đến nhà, còn chưa được bao lâu là nói muốn gặp con, nhớ con rồi. Mau ngồi xuống ăn cơm đi.”

Ngôn Tiểu An liếc nhìn một lượt những người ngồi quanh bàn, bố mẹ cô, Ngôn Chi Tinh, Lục Vân Trạ.....còn cô, tại sao, như người thừa trong nhà vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ngôn chi tinh gấp thức ăn cho cô

Trên bàn đều là sơn hào hải vị, nhưng cô lại nhớ đến món canh hầm của An Lan.

Ăn không biết ngon, Ngôn Tiểu An dùng đũa gấp gấp mấy hạt cơm, đút vào miệng. Bên cạnh chuyển đến giọng nói đầy sức sống của Ngôn Chi Tinh: “Woa! Thím Phương nấu cơm vẫn ngon như thế!”

Nói xong, lại nói tiếp: “Ba, mẹ, ba mẹ không biết, khi con ở Pháp, nhớ nhất ngoài ba mẹ ra, chính là tài nghệ nấu ăn của thím Phương.” Ngôn Chi Tinh từ nhỏ cùng lớn lên với Ngôn Tiểu An, cũng gọi ba mẹ Ngôn Tiểu An là ba mẹ rồi.

Ngôn Chi Tinh cả bữa cơm khen, Thím Phương đang bụng món mới lên, cười nheo mắt lại: “Tiểu thư Chi Tinh thích ăn à, hôm nay ăn nhiều chút, tôi làm rất nhiều món cô thích ăn.”

“Ai bảo chỉ có cháu thích ăn chứ, còn cả chị thích ăn nữa. Thím Phương sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia đấy chứ?”

“Đúng đúng đúng, còn cả đại tiểu thư thích ăn nữa.”

Ngôn Tiểu An liếc mắt nhìn thức ăn đầy bàn, rồi lại cụp mắt xuống.

Cô thích ăn, trong nhà có người biết không?

“Chị, ăn một miếng gà đi, em nhớ, đây là món chị thích ăn nhất.”

Miếng gà cay thơm đầy dầu đỏ, được Ngôn Chi Tinh gấp vào bát của mình, ánh mắt Ngôn Tiểu An liếc nhìn miếng gà đó.....đây là em thích ăn, không phải chị thích.

“Tiểu An, tại sao không ăn? Tinh Tinh từ hôm qua đã nhắc con mãi, mau ăn đi. Đừng làm phật tâm ý của Tinh Tinh.” Bà Ngôn nói.

“Con hôm nay dạ dày không thoải mái lắm.....” Ngôn Tiểu An vừa mở miệng.

Ông Ngôn liền sa sầm mặt lại: “Con có gì mà dạ dày không thoải mái chứ, lúc nhỏ ăn được uống được, ba là ba con, con bị bệnh dạ dày, ba không biết sao? Tinh Tinh ra ngoài ba năm, chẳng dễ gì mới về nhà, trong lòng nhắc con mãi, con kênh kiệu gì chứ?”

Bà Ngôn đứng dậy hòa giải: “Được rồi được rồi, Tiểu An con đừng lãng phí tâm ý của Tinh Tinh nữa, dạ dày không thoải mái thì cũng phải ăn thức ăn, chỉ là một miếng thịt gà thôi mà.”

Trong miệng Ngôn Tiểu An đắng ngắt, nhìn ba mẹ của mình, không che giấu nỗi thất vọng và đau lòng không nói ra thành lời được.

Ba, ba nói ba là ba con, từ nhỏ nhìn con lớn lên, có bị bệnh dạ dày hay không ba làm sao biết được. Thế ba có biết, con đã bị ung thư dạ dày gia đoạn cuối, con gái mà ba nhìn thấy từ nhỏ đến lớn sắp chết rồi không?

Mẹ, mẹ nói không thể lãng phí tâm ý của Chi Tinh, có điều chỉ là một miếng thịt gà, ăn rồi thì cũng sao chứ, thế mẹ biết, thực ra con không ăn cay không? Còn bây giờ mỗi ngày còn đều sống trong nom nớp lo sợ, sống một ngày bớt một ngày không? Mẹ biết một miếng gà cay này khi ăn vào, dạ dày con sẽ đau đớn thế nào không?

Ngôn Tiểu An nhìn chằm chằm vào miếng gà cay trong bát, sau đó, chằm chằm đưa đũa, gấp lên, im lặng cho vào trong miệng.

Lục Vân Trạm hơi cau mày.... Ngôn Tiểu An hôm nay, có gì đó khác thường.

“Được rồi, không muốn ăn thì đừng ăn.” Không biết vì sao, Lục Vân Trạm không kiềm chế được đã lên tiếng.

Trên bàn cơm, mấy đôi mắt cùng lúc ngoảnh đầu nhìn Lục Vân Trạm.

Khuôn mặt vôi làn da căng sáng được chăm sóc kỹ của bà Ngôn, tươi cười niềm nở: “Vân Trạm, cháu đừng quan tâm, tiểu An tính tình tự do. Cháu đừng tức giận.”

Ngôn Chi Tinh cười gấp một miếng thịt cho Lục Vân Trạm: “Vân Trạm, ăn đi, đừng giận chị nữa.”

Lục Vân Trạm có chút khó hiểu.....Anh ta chỉ là đơn thuần không muốn người phụ nữ đó miễn cưỡng ăn thứ mà mình không thích, tại sao mọi người lại cho rằng anh ta đang giận Ngôn Tiểu An chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Không muốn ăn thì đi làm thêm

Trên bàn cơm, trong miệng Ngôn Tiểu An vẫn còn ngậm miếng gà cay mà Ngôn Chi Tinh gấp cho, sắc mặt đã chuyển sang trắng bệch.

Toàn thân run rẩy, trong người như bị ngâm nước lạnh.

“Con ăn no rồi, trong công ty vẫn còn một vài việc chưa làm xong. Con về trước đây ạ.”

Không thể chịu thêm được nữa, đột nhiên Ngôn Tiểu An đứng lên, nói một câu rồi quay người đi.

Ngôn Chi Tinh cũng lập tức đứng lên theo, cuống quýt nói theo: “Chị, có phải em nói gì sai rồi, khiến chị không vui? Com vừa mới ăn, sao đã vội đi rồi?”

Cổ chịu đau đớn của dạ dày, Ngôn Tiểu An khẽ cau mày, nói một câu: “Đâu có, em không làm gì khiến chị không vui, Chi Tinh, chị thật sự còn có việc chưa làm xong. Chị đi trước đây.”

“Đội đã, chị công việc làm sau, ăn cơm xong rồi hãy đi. Chị xem ba năm rồi em mới về.....”

“Hôm khác đi.” Ngôn Tiểu An đã quyết định, không muốn tiếp tục ở lại thêm nữa.

“Chị!” Ngôn Chi Tinh đuổi theo, “Ăn cơm xong rồi hãy.....đi.....”

Lời cô nói còn chưa xong, giọng nói có chút cáu gắt của người đàn ông đằng sau vang lên: “Tĩnh Tĩnh, em ngồi xuống ăn cơm đi, Chị Tiểu An của em, đúng là còn có việc ở công ty chưa làm xong.”

Trong lòng Lục Vân Trâm lửa giận lóe bùng, vẻ mặt lạnh nhạt như muốn dọa người khác: “Ngôn Tiểu An, sáng mai 9h triển khai cuộc họp lãnh đạo. Tài liệu liên quan thiết kế Lâm Hải, cô sắp xếp xong, in ra, ngày mai vào buổi họp phát cho mỗi vị lãnh đạo một bản.”

Ngôn Tiểu An, cô không phải nói còn có việc chưa làm xong sao?

Thế thì tôi để cô được toại nguyện.

Ánh mắt Lục Vân Trâm có chút dừng đọng, lạnh lùng nhìn theo bóng dáng đi ra ngoài cửa, đứng dậy, sai bước chân dài đi đến bên cạnh Ngôn Tiểu An, gần giọng xuống, lạnh nhạt mà nói vèn tai Ngôn Tiểu An: “Không muốn ăn cơm, thế thì đi làm việc, yên tâm, tiền làm thêm của cô, tôi sẽ trả gấp 10.”

Ngôn Tiểu An run rẩy, tăng nhanh bước chân, rời khỏi nhà họ Ngôn.

Cái nhà này, nhà họ An, cô ngoảnh đầu nhìn ánh đèn hắt ra trong căn nhà, xa xa vẫn còn nghe thấy tiếng cười vang lại.

Trong lòng cảm thấy chua xót.....Ngôi nhà này, không thuộc về cô.

“An An, cầm lấy.” Bác Hà quần gia đuổi theo, nhét vào tay Ngôn Tiểu An một chiếc bánh đậu xanh, “Đây là bác gái Hà làm. Lúc này ăn còn chưa no, đừng để đói bụng mà làm việc.”

(/)

Cổ họng Ngôn Tiểu An nghẹn đắng, cầm chiếc bánh đậu xanh trong tay, vẫn còn cảm giác ấm nóng, có lẽ hôm nay vừa làm xong, “Bác Hà, thay cháu gửi lời cảm ơn bác gái Hà. Còn nữa.....Bác Hà, cháu sẽ rất nhớ bác.” Trong tay cô cầm chặt chiếc bánh đậu xanh gói bằng lá sen, bước lên trên, ôm bác quần gia già hiền hậu trước mắt.

Bác Hạ, tạm biệt, có lẽ cũng sẽ không gặp lại nữa.

“Đứa con này, thật là, nếu như nhớ lão già này, thì thường xuyên về nhà không phải được rồi sao, Bác Hà không đi đâu, luôn trông coi cho nhà họ Ngôn, Bánh đậu xanh bác gái Hà làm, luôn làm cho cháu, muốn ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu.” Bác Hà đưa bàn tay thô ráp sờn sùi, hiền hòa khẽ vuốt tóc Ngôn Tiểu An.

Bàn tay thô ráp đó, chạm lên trán Ngôn Tiểu An có chút đau, cô áp đầu vào lòng bàn tay của bác Hà, nũng nịu giống như hồi nhỏ.

Chỉ là, khi còn nhỏ, cô như con mèo con dụi dụi đầu vào lòng bàn tay bác Hà, vừa nheo mắt nháy mắt tinh nghịch đùa với bác Hà.

Còn lần này, cô cụp mắt xuống, đôi lông mi dài, che giấu nỗi buồn trong mắt và có chút không nỡ rời xa.

“Bác Hà, đợi chút.” Ngôn Tiểu An lấy điện thoại ra, ấn vào chức năng chụp ảnh, đưa tay ôm lấy vai bác Hà, dựa vào bên cạnh bác Hà: “Nào, cười một cái nào.”

“Aiya, đứa trẻ này, bác già rồi, còn chụp ảnh gì chứ.”

“Cháu lưu lại, sau này khi nhớ bác, sẽ lấy ra xem, nói không chừng ngày nào đó cháu chết, trước khi chết còn có thể nhìn thấy bác, thật tốt biết bao.”

“Phi phui cái mồm, đứa bé này miệng sao cứ nói lời không may thế.”

“Hi hi, bác Hà, cháu đi đây.”

Ngôn Tiểu An bước đi, cô sợ nhìn thêm bác Hà, cô không kiềm chế được mà khóc òa lên.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Lại gặp hứa nguy

Một ngày tháng sáu, khuôn mặt đứa trẻ, nói thay đổi là thay đổi.

Lúc trước vẫn còn bình thường, ngay sau đó lại mưa tầm tã được ngay.

Ngôn Tiểu An nhìn thấy bên đường đối diện, có một cửa hàng tạp hóa, sai chân bước về phía bên kia đường.

Cô đi rất vội, nước mưa trơn quá, suýt chút nữa thì ngã xuống đường, ánh đèn phía xa, nhìn xa nhưng lại gần, “két” một tiếng phanh xe chói tai vang lên.

Đầu xe chỉ cách cô không đến 10cm, Ngôn Tiểu An hoảng loạn, trên xe có một người bực tức bước xuống: “Hừ, gần đây thật không biết gặp phải ma quỷ gì, tại sao lúc nào cũng gặp phải người muốn chết lao vào xe tôi thế....ồ, lại là cô!?”

“Anh quen tôi?”

“Ngôn Tiểu An, cô không nhớ tôi à? Lần trước bị cô lao vào xe tôi, cô còn ngắt đi, tôi còn đưa cô về nhà tôi.” Hứa Ngụy nói.

(/)

Ngôn Tiểu An chợt nhớ ra: “Là anh?.....lần trước, cảm ơn anh nhé.”

“Tại sao cô lại chạy loạn trên đường thế?” Hứa Ngụy nói, bước tự nhiên lên trước, đưa tay dìu Ngôn Tiểu An: “mưa to thế này, ngồi xe của tôi, tôi đưa cô về.”

“Không cần không cần, tôi đi cửa hàng tạp hóa tránh mưa một lúc, nếu như có taxi đi qua, tôi tự bắt xe về. Không cần phiền anh đâu.”

“Không phiền. Cô đi đâu, tôi đưa cô đi.”

“Ồ.....” Người này, có phải quá nhiệt tình rồi không?

“Thật không cần.....” Cô nói, người đã bị Hứa Ngụy đưa vào trong xe rồi: “Tôi có thể tự mình bắt xe được mà.”

“Bắt xe gì chứ, bây giờ lái xe taxi cũng chẳng phải người tốt gì. Lợi dụng cô thì làm thế nào?”

Xin hỏi.....như thế khiến cô trả lời thế nào chứ?

Dường như bây giờ anh ta đang nhiệt tình quá mức rồi? Hình như, so với lái xe taxi, người đàn ông nhiệt tình thái quá này còn nguy hiểm hơn?

“Tôi tên là Hứa Ngụy, Hứa của Hứa Nặc, Ngụy của Ngụy Nga. Ngôn Tiểu An, lần trước cô bị ngắt, tôi đưa cô về nhà, gọi bác sĩ gia đình đến xem bệnh qua cho cô, sức khỏe cô không có vấn đề gì chứ?”

Ngôn Tiểu An vốn dĩ muốn từ chối ý tốt của người đàn ông này, nhưng đôi phương lại mở lời nói trước.

Bất giác, cô lại bị đối phương hỏi như thế, anh ta vừa hỏi, cô liền trả lời: “Không sao rồi, hôm đó, thật sự ngại quá, cảm ơn anh.”

Hứa Ngụy xoa xoa tay: “có gì mà cảm ơn chứ, đưa tay giúp đỡ người khác có gì mà mệt chứ.” Lời nói này nếu như bị mấy tên bạn của anh ta nghe thấy, chắc cười cho thối mũi. Hứa Ngụy là loại người “đưa tay giúp đỡ người khác” sao?

Hơn nữa, lại là một người phụ nữ?

“Ồ đúng rồi, sau đó cô có đi bệnh viện kiểm tra toàn thân không?”

“Không.....”

“Tốt nhất nên đi kiểm tra, bác sĩ tư nhân của tôi, là bạn tốt nhất của tôi, y thuật của cậu ta rất tốt, trung tây y đều là sở trường. Sau khi xem mạch cho cô, ý của cậu ấy là, tốt nhất cô nên đi bệnh viện kiểm tra toàn diện. Có lẽ là cô bị chứng bệnh viêm dạ dày rất nghiêm trọng gì đó.”

“Uhm? Cô làm sao thế?” Hứa Ngụy nhìn người ngồi sau không có phản ứng, trong xe có chút yên tĩnh, Hứa Ngụy ngược nhìn qua gương chiếu hậu, nhìn người phụ nữ ngồi ghế sau, nét mặt sững sờ: “Cô không sao chứ? Có phải vừa nãy bị ngấm mưa? Cơ thể không thoải mái, tôi đưa cô đi bệnh viện nhé.”

“Không, không cần đâu.” Ngôn Tiểu An xoa tay lia lịa: “tôi không sao.” Có chút do dự nhìn Hứa Ngụy: “Anh nói, người bạn đó của anh, y thuật rất giỏi phải không?”

Ngôn Tiểu An thăm dò.

“Đương nhiên, toàn quốc đều đứng thứ nhất thứ hai. Trên tay cậu ấy, đã chữa được rất nhiều bệnh hiểm nghèo. Lần trước, có người bị bệnh ung thư dạ dày giai đoạn cuối, uống vô số thuốc, gặp biết bao bác sĩ, mỗi bác sĩ lại đưa người đó vào danh sách bệnh khó chữa. Cũng là duyên trùng hợp, tìm được bạn tôi, bây giờ người vẫn sống khỏe đây.”

Ngôn Tiểu An khẽ dao động: “Vây.....anh có thể giúp tôi giới thiệu người đó được không?”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Cô không cần mạng nữa à

Hứa Ngụy cười liếc nhìn cô: “Cô đừng căng thẳng như thế, bệnh viêm dạ dày của cô dù cho có nặng đi nữa, đến chỗ bạn tôi, sẽ không phải vấn đề lớn. Sẽ trị khỏi bệnh, cô đừng căng thẳng” Hứa Ngụy nhìn bộ dạng căng thẳng của Ngôn Tiểu An, cho rằng Ngôn Tiểu An là đang lo lắng bệnh viêm dạ dày của cô, anh ta xưa nay chưa bao giờ nghĩ, anh ta sống hơn 20 năm, người phụ nữ khiến anh ta động lòng, lại mắc bệnh ung thư dạ dày.

“Không phải, tôi,” Ngôn Tiểu An do dự mãi mới nói: “Ung thư dạ dày, giai đoạn cuối..”

“Ồ, ung thư dạ dày giai đoạn cuối à, không sao, đừng lo lắng.....cái gì?! Cô nói ung thư dạ dày?” Hứa Ngụy bắt chợt ngoặt vô lăng một cái, suýt nữa đâm vào xe đối diện, may là phản ứng nhanh, tránh được chiếc xe đối diện đó.

(/)

“Vâng...”

“Cô đừng quá lo lắng, để bạn tôi giúp cô xem xem, mạng của cô, tôi nhất định sẽ giữ được.

Dạ dày của Ngôn Tiểu An quặn đau, Hứa Ngụy nhìn thần sắc cô nhợt nhạt: “Sắc mặt cô khó coi quá, tôi đưa thẳng cô đến chỗ bạn tôi.”

Nói xong, Hứa Ngụy cũng không kéo dài thời gian mà đạp chân ghe đi thẳng về phía ngoại thành.

“Nơi này là?” Ngôn Tiểu An xuống xe, ngẩng đầu nhìn khu kiến trúc trước mặt.

“Bệnh viện tư nhân của bạn tôi. Nơi này không to, nhưng thiết bị đầy đủ.” Hứa Ngụy cầm chiếc ô trong xe, đi bên cạnh Ngôn Tiểu An, ô che phần đầu của Ngôn Tiểu An, còn bên vai phía ngoài của Hứa Ngụy, đều bị ướt nước mưa.

Ngôn Tiểu An không chú ý đến, ánh mắt sắc lẹm của Phó Dịch khi nhìn Hứa Ngụy đêm tối còn được đưa cô đến bệnh viện, vỗ vỗ “bộp bộp” hai tiếng vào vai của Hứa Ngụy, đẩy ấn ý.

Hứa Ngụy không thèm để ý, hừm hừm nói: “Nhìn cái mông mà nhìn, cậu là bác sĩ, người cần nhìn là bệnh nhân ấy.” Nói xong, đưa tay kéo Ngôn Tiểu An đến trước mặt Phó Dịch: “Đây là Ngôn Tiểu An, cậu xem giúp cho cô ấy. Mình nhớ trước đây cậu cũng chữa được cho mấy người ung thư dạ dày giai đoạn cuối.”

“Ý cậu là gì?” Phó Dịch nghe thấy lời Hứa Ngụy nói có gì đó không đúng lắm, hỏi lại câu sau, ánh mắt liếc nhìn trên người Ngôn Tiểu An, đưa tay cầm lấy cổ tay của Ngôn Tiểu An, bắt mạch, rồi nói: “Tôi nói lần trước bắt mạch của cô có gì đó khác thường, rất loạn, rất yếu.....cô không phải chỉ bị ung thư dạ dày, cô còn mang thai nữa đúng không?” Tại vì mạch đập loạn, hôm đó anh ta không xem kỹ được mạch.

Người phụ nữ duy nhất hơn hai mươi năm nay Hứa Ngụy tiếp cận được gần lại mang thai sao?

Của ai?

Anh ta nhớ ra Lục Vân Trạm.

Quắc mắt sang hỏi: “Là của Lục Vân Trạm?”

Ngôn Tiểu An giật mình: “Anh quen anh ấy sao?”

“Ha ~ quen, đương nhiên quen.” Cười khẩy một tiếng, Hứa Ngụy bây giờ chỉ muốn bóp chết Lục Vân Trạm: “Cô mang thai, hẳn có biết không?”

Ngôn Tiểu An lắc lắc đầu.

“Thế còn ung thư dạ dày?”

Ngôn Tiểu An tiếp tục lắc đầu.

“Mẹ kiếp! Tên khốn Lục Vân Trạm này, có phải đàn ông nữa không!” Người phụ nữ của mình mang thai, còn bị ung thư dạ dày, tên khốn Lục Vân Trạm đó lại không biết tí gì!

“tôi không muốn ai biết.” Ngôn Tiểu An nói. “Nhờ anh giữ bí mật giúp.”

“Còn nữa....Mục đích tôi đến đây không phải là để mong giữ mạng sống, tôi muốn giữ đứa con trong bụng mình.” Bác sĩ của bệnh viện nhân dân đã tư vấn cho cô, dù cho cô bây giờ không muốn bỏ đứa bé đi, cô chưa chắc sống được ba tháng nữa.

Ung thư dạ dày phát hiện quá muộn, còn cô vì muốn giữ đứa trẻ, còn không thể dùng thuốc điều trị, cái này càng dẫn đến chết nhanh.

“Có thể dùng phương pháp trung tây y kết hợp, giúp tôi giữ lấy mạng sống cho đến khi đứa bé trong bụng được hơn 8 tháng không?” Hơn 8 tháng, là có thể mổ bụng lấy thai được rồi.

Y học bây giờ phát triển, cơ hội đứa bé có thể sống sót rất lớn.

Hứa Nguy và Phó Dịch hai người đàn ông, ngạc nhiên trước quyết định của người phụ nữ mảnh mai yếu đuối trước mặt.

“Cô không muốn sống nữa à?” Hứa Nguy bức tức quát lên: “Bỏ đứa bé đi, Phó Dịch sẽ chữa cho cô ung thư dạ dày. Cơ hội sống của cô sẽ còn lớn.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Anh ta đang ép cô

Ngôn Tiểu An lắc đầu: “Không, tôi phải giữ đứa con này lại.” Cô lùi về sau hai bước, đột nhiên kính cẩn cúi gập người lại nói: “Xin nhờ anh, giúp anh kéo dài mạng sống, cho đến khi sinh đứa bé này ra.”

Hứa Nguy đứng ở bên cạnh nhìn, thần sắc phức tạp. Mãi hồi lâu.....

“Vì Lục Vân Trạm?” Anh ta hỏi.

Ngôn Tiểu An trầm mặc cho là đúng.

“Có đáng không?”

Lần này.

“Đáng.” Ngôn Tiểu An ngẩng đầu, liếc nhìn Hứa Nguy: “Nhưng, tôi không phải vì Lục Vân Trạm. Tôi chỉ muốn có đứa con của tôi và anh ấy. Tôi thực ra rất ích kỷ, muốn ở trên thế giới này, lưu lại chút huyết mạch của mình.”

“Cô đã quyết định rồi?” Hứa Nguy nghiêm túc hỏi.

Phó Dịch hơi ngạc nhiên nhìn thái độ của Hứa Nguy.

“Vâng, tôi không hối hận.”

(/)

Trên trán Ngôn Tiểu An, mồ hôi lấm tấm, Phó Dịch trước đó vẫn cho rằng là nước mưa hắt vào, lúc này mới phát hiện có gì đó bất thường: “Đau à? Tôi ăn gì rồi?”

“Một miếng gà cay.....”

“Cô bị ung thư dạ dày cô không biết à?” lời của Ngôn Tiểu An còn chưa dứt, Phó Dịch đã mắng: “Dù cho cô có muốn mạng sống này hay không, nhưng nếu như cô muốn đứa bé này bình an mà sinh ra, sau này trân trọng bản thân một chút. Đừng có ăn những đồ cay nóng.”

Ngôn Tiểu An bị mắng té tát, không nói câu gì.

Sau khi Hứa Nguy đưa Ngôn Tiểu An về “Lan Uyên” xong, nhận điện thoại của Phó Dịch.

“Hứa Nguy, mình cho rằng cậu ít nhất muốn so tài với Lục Vân Trạm. buông tay như thế à? Cậu can tâm sao? Đây không giống tác phong của cậu.”

Hứa Nguy châm một điếu thuốc: “Người phụ nữ Ngôn Tiểu An này, mình rất muốn có được, nhưng trong lòng cô ấy, không hề có mình, Nam Lục Bắc Hứa, Lục Vân Trạm của nhà họ Lục có thói kiêu ngạo của mình, Hứa Nguy của nhà họ Hứa, cũng có kiêu ngạo của mình.”

“Không hối hận?”

“Không hối hận.”

Lúc này, Hứa Nguy trả lời hết sức kiên định, anh ta chưa từng nghĩ rằng, có một ngày, anh ta hối hận!

Hai tháng sau

Đứa bé trong bụng Ngôn Tiểu An đã hơn năm tháng rồi, bắt đầu lộ bụng rồi.

Nhưng vì ung thư dạ dày, bụng của cô, không nhìn kỹ, thì sẽ không nhìn ra bà bầu đang mang thai hơn năm tháng.

Từng ngày cứ trôi đi, Ngôn Tiểu An tích cực phối hợp với trị liệu của Phó Định, đại minh tinh An Lan, dù cho bận thế nào, mỗi lần khi cô đi kiểm tra, đều ở bên cạnh cô.

Những sợ hãi mà bà bầu mang thai lần đầu đều sợ, mơ hồ với tương lai, vì có An Lan bên cạnh, Ngôn Tiểu An cũng không đỡ lo hơn.

Từ sau hôm ăn com ở nhà họ Ngôn, Lục Vân Trạm cũng không hề quay về “Lan Uyên”.

Mà không biết có phải vì ảo giác của Ngôn Tiểu An không, Lục Vân Trạm trong công việc, cũng cố gắng né tránh cô.

Trong đoàn thư ký tổng tài, nghiêm nhiên Chu Nhai trở thành thư ký số Ngôn Tiểu An, còn Ngôn Tiểu An, không có sự điều động về bất cứ chức vụ nào, tự dung trở thành hữu danh vô thực.

Lục Vân Trạm đang né tránh cô.

Cô hiểu.

Là vì Ngôn Chi Tinh.

Mỗi ngày trong công ty, cơ hội Ngôn Tiểu An có thể gặp Lục Vân Trạm, càng ngày càng ít.

Tất cả mọi việc, Lục Vân Trạm đều giao cho Chu Nhai, còn việc Ngôn Tiểu An làm, cũng không ít hơn trước kia.

“Ngôn Tiểu An, đánh máy tập hồ sơ này.” Chu Nhai ném tập tài liệu dày về phía Ngôn Tiểu An: “Trước khi tan làm nộp cho tôi.” Nói xong, cao ngạo bước đi.

Vương Hiểu Hiểu liếc nhìn tập hồ sơ dày cộp đó, tức giận thay Ngôn Tiểu An: “Chu Nhai, cậu ức hiếp người quá đáng quá! Chơi trò gì thế? Báo cáo tháng có cần thiết phải đánh máy ra không?”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Hôn trộm

Chu Nhai quay người, hất cằm: “Vương Hiểu Hiểu, cô có ý kiến gì, thì đi nói với Lục Tổng ấy, đây cũng không phải yêu cầu của tôi.”

“Cô đừng lòi Lục Tổng ra đây. Đây chẳng qua là một bộ hồ sơ rác, Lục Tổng cần bộ hồ sơ này làm gì chứ? Lại nói dù cho là cần, hoàn toàn có thể photo, tại sao phải bảo Tiểu An đánh máy từng chữ từng chữ chứ?”

“Tiểu An Tiểu An, xưng hô thân mật quá, Vương Hiểu Hiểu, cô không phải đã quên, Ngôn Tiểu An này là người thế nào?” Chu Nhai nói giọng chế giễu: “Hừm hừm, ép em họ của mình bỏ đi, thế thì sao chứ? Cho rằng mình có thể ra oai sao? Bây giờ không phải bị đánh cho lộ nguyên hình sao? Gà què thì vẫn là gà què, sao có thể bay lên biến thành phượng hoàng chứ. Không phải chỉ làm trò cười cho người ta sao?”

(/)

“Chu Nhai! Cô quả thật quá đáng quá! Tích đức cho cái miệng đi.”

Ngôn Tiểu An muốn ngăn Vương Hiểu Hiểu định lao lên trên: “Không sao, dù sao tôi cũng rảnh.” Nói xong, thờ dài một hơi, xem ra tối nay phải làm thêm rồi.

Cầm điện thoại lên, gửi tin nhắn cho An Lan: Hôm nay phải làm thêm, có lẽ phải 7h mới đến nhà cô được.

Không đến một lúc, An Lan gọi điện thoại đến: “Làm thêm làm thêm, không làm thêm cô sẽ thiếu miếng thịt à? Mau về sớm đây!”

Còn chưa đợi Ngôn Tiểu An nói, đầu dây bên kia đã ngắt máy rồi.

Sáu giờ, người của cả công ty về văn rồi, dù cho có, cũng là mấy người đen đui giống cô, ở lại làm thêm mà thôi.

Cửa phòng làm việc của tổng tài mở ra, Ngôn Tiểu An làm việc rất chăm chỉ, không nghe thấy tiếng động.

Cho đến khi có một người đứng đằng sau.

“ Cô đang làm gì thế?” Lục Vân Trạm cau mày, nhìn hồ sơ hiển thị trên màn hình máy tính, trí nhớ anh ta rất tốt.....nhớ không nhầm, đây có lẽ là hồ sơ tháng trước bỏ đi, cô ta đang ở đây đánh máy?

Ngôn Tiểu An giật mình: “ Lục Tổng, công việc tôi làm còn chưa xong. Bộ hồ sơ này, còn thiếu một chút là toàn bộ được lưu thành bản điện tử rồi.”

Lục Vân Trạm nhíu chặt mày lại: “ tôi biết cô đang đánh máy, tôi hỏi cô làm cái này làm gì?”

“ A?.....” Đây không phải anh bảo cô làm sao?

Lục Vân Trạm nhìn biểu cảm của Ngôn Tiểu An, có gì đó không hiểu, đầu tay day day giữa hai lông mày, có chút mệt mỏi: “ Cô về đi. Sau này những việc này, không phải làm nữa.”

“ Lục Tổng.....đau đầu sao?”

Cô cẩn thận dè dặt hỏi: “ Tôi giúp Lục Tổng bóp đầu nhé.”

Lục Vân Trạm vốn dĩ muốn từ chối, đột nhiên nhớ ra gì đó, thay đổi chủ ý: “ Uh.” Trầm lặng trả lời một câu, kéo ghế tựa ở phòng làm việc rồi ngồi xuống.

Ngôn Tiểu An cẩn thận môi.....cô chỉ là thuận miệng hỏi mà thôi. Chỉ có thể đưa ngón tay ra, ngón tay lạnh giá, day day vào hai bên thái dương của người đàn ông, người đàn ông ngồi thế, thoải mái thờ nhẹ nhõm một hơi.

Ngón tay day thái dương của cô rất thành thạo, rất dễ chịu. Khi người phụ nữ này tiến sát lại gần anh ta, thần kinh căng thẳng của một ngày, bất giác thả lỏng ra.

Lục Vân Trạm nhắm mắt lại, tận hưởng cảm nhận mỗi ngón tay cô chạm vào mình.

“ uhm.....” Lại một tiếng thờ thoải mái, nét mặt căng thẳng của người đàn ông dần giãn ra, ánh mắt Ngôn Tiểu An bất chợt liếc nhìn khuôn mặt hấp dẫn tĩnh lặng đó.

Ngón tay, day vào thái dương của anh ta, chậm chậm, lướt trên khuôn mặt đang nhắm mắt lại.

Cúi gập người xuống, hôn nhẹ nhàng lên khuôn mặt đó, sau khi hôn xong, Ngôn Tiểu An lập tức bừng tỉnh! Cô, cô đang làm gì thế?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tâm trạng phức tạp

Cẩn thận dè dặt nhìn khuôn mặt vẫn đang nhắm mắt trước mắt mình, “ phù.....” Ngôn Tiểu An cuối cùng cũng thờ phào một hơi.

Thì ra, anh ấy ngủ rồi.

Khi thờ ra nhẹ nhõm, đột nhiên trong lòng lại xót thương.....anh ấy gần đây, đang làm gì lại mệt như thế, chỉ ngồi vào ghế tựa mà đã ngủ rồi?

Bờ môi của anh, dù cho ngủ say rồi, vẫn mím chặt lại, khóe miệng đầy vẻ nghiêm túc, khiến Ngôn Tiểu An không kim được nhắm mắt lại, hôn nhẹ lên môi anh.....hôn trộm, lần đầu tiên sau ba năm, hơn nửa là hôn trộm thành công, trong lòng Ngôn Tiểu An như đang reo vui.

Khóe miệng bất chợt nở nụ cười.

Tranh thủ lúc anh còn chưa tỉnh, Ngôn Tiểu An vội vàng rời đi, tránh để bị anh phát hiện, lại sẽ bị mắng.

Cô đã không còn muốn nghe những lời mắng mỏ từ miệng Lục Vân Trạm nữa.

Cô nhón chân đi khê vào phòng làm việc của Lục Vân Trạm.

Ngay sau đó, trong tay cầm một chiếc chăn mỏng ra, đắp lên người Lục Vân Trạm.

Lúc này mới cảm túi của mình, rón rén rời khỏi công ty.

Sau khi cô đi, người đàn ông vốn dĩ đang ngủ, mở trừng mắt, đôi lông mi dài đen khể chớp, anh ta đưa tay ra, chạm lên mắt và khóe miệng còn đọng lại dấu vết hôn, trong mắt có gì đó phức tạp khó hiểu.

Ngôn Tiểu An đang trên đường đến nhà An Lan, do dự một lát, lấy điện thoại ra, nhấn cho Ngôn Chi Tinh một tin nhắn: Lục Tổng đang ngủ ở công ty.

Cô chỉ gửi một dòng tin nhắn, đến nỗi nói Ngôn Chi Tinh phải làm gì, đó đã không còn là việc cô phải quan tâm nữa.

Cầm điện thoại, Ngôn Tiểu An nghĩ đến khuôn mặt ngủ say người người đàn ông đó..... Lục Vân Trạm, tôi gọi Ngôn Chi Tinh đến, có lẽ sẽ khiến anh rất vui.

Ngôn Chi Tinh là người phụ nữ mà anh muốn, nếu như nói, tôi năm đó, đã bi ối mà ép người yêu trong lòng anh rời đi, thế thì ngày hôm nay của ba năm sau, tôi đồng ý làm bất cứ việc gì, để bù đắp lại.

Khóe miệng, nhếch lên nở ra nụ cười cay đắng.

Ngôn Tiểu An, mày đúng là giả dối! Mày không muốn nhìn thấy Ngôn Chi Tinh và Lục Vân Trạm thân mật đúng không?

Đến nhà của An Lan.

“Dingdong ding dong.”

“Đến rồi à, mau vào đi.” Trong cửa, An Lan đang quần tạp dề. “Đến đúng lúc lắm, hôm nay là canh trứng gà. Vừa hầm xong.”

An Lan vừa nói, vừa tháo tạp dề ra: “Ngôn Tiểu An, cô đợi chút.”

Nói xong, quay người đi vào phòng ngủ, khi đi ra, trong tay An Lan cầm một chiếc hộp tinh xảo: “Cái này tặng cho cô.”

“Cái gì thế?”

“Cô mở ra là biết?” An Lan vừa nói vừa đẩy cho Ngôn Tiểu An: “Ngôn Tiểu An, thay chiếc váy xấu trên người cô đi.” Nói xong, đóng cửa lại: “Ngôn Tiểu An, cho cô năm phút, cô dám không thay, cứ thử xem.”

Ngôn Tiểu An mở chiếc hộp ra, một chiếc váy liền màu trắng, đặt ngay ngắn trong chiếc hộp.

Đây là.....là quà An Lan chuẩn bị cho cô sao?

Đẹp quá.

“Ngôn Tiểu An, cô xong chưa, nếu không ra, tôi đi vào giúp cô thay.”

Ở ngoài phòng thay đồ, An Lan lại nói vọng vào.....lạ quá, An Lan không phải là người đẹp khí chất cao sang, ăn nói nho nhã sao?

“Ngôn Tiểu An, rốt cuộc cô thay xong chưa! Tôi mở cửa nhé~”

Cửa đột nhiên bị người từ bên ngoài đẩy vào.

An Lan trong khoảnh khắc đó, không dám nhận Ngôn Tiểu An.

Hai mắt nhìn chăm chăm vào chiếc váy trắng Ngôn Tiểu An mặc trên người.

“Sao, sao thế? Có phải rất khó coi không? Tôi thấy, cái này không hợp với tôi, tôi thay ra.....”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đi đâu ở rồi

An Lan bước vào trong: “Đừng! Không được thay! Xinh quá đi! Ngôn Tiểu An, không ngờ cô cũng có hàng đây.” Nói xong, cười đen tối chạm vào hai bầu ngực đầy đặn của Ngôn Tiểu An.

Tại Ngôn Tiểu An đỏ bừng lên, “An Lan, cô là đồ lưu manh.”

An Lan không hề phản kháng, đưa tay kéo tay Ngôn Tiểu An ra khỏi phòng thay đồ.

Đèn bên ngoài, không biết vì sao tối om, trên bàn phòng ăn, chiếc bánh sinh nhật thấp đầy nến, long lanh lấp lánh, ánh nến hắt lên khuôn mặt Ngôn Tiểu An và An Lan.

“Công chúa Ngôn Tiểu An, chúc mừng sinh nhật, happy birthday!”

Nước mắt đã ầng ậng trong khóe mắt.

An Lan nói: “Cô đừng khóc, công chúa xinh đẹp, mau ước đi, thổi nến, sau đó còn cắt bánh.”

Ngôn Tiểu An hít một hơi thật sâu, thổi nến.

“Này, cô còn chưa ước.”

“ước nguyện của tôi đã thành hiện thực rồi.” Cô nói: “Cảm ơn cô, An Lan.”

An Lan sững người.....ước nguyện của Ngôn Tiểu An, lẽ nào chính là có người cùng đón sinh nhật với cô sao? Có ý muốn hỏi Ngôn Tiểu An, lẽ nào trước đây chưa ai tổ chức sinh nhật cho cô sao, nhưng lúc này bầu không khí đang vui, An Lan không dám hỏi.

“Ngôn Tiểu An, cô không được ăn.” Ngôn Tiểu An cướp bánh gato trong tay Ngôn Tiểu An, đút một miếng vào miệng mình: “Cô xem xem tôi ăn đây.”

“Chỉ một miếng?”

“Không được!”

“Nửa miếng?”

“Không được.....uhm, thôi được rồi, cho cô nếm một chút, có điều không được ăn nhiều.” Về mặt An Lan không can tâm, cắt cho Ngôn Tiểu An một miếng bánh bé: “Chỉ một chút, còn lại đều là của tôi, cô không được ăn.”

Ngôn Tiểu An cười ngốc nghếch..... “Lạ quá, An Lan không phải khí chất tao nhã, người đẹp cao sang sao? Tại sao An Lan lại trở thành bà cô nói nhiều, còn hét lớn ngoài cửa nữa chứ?”

An Lan không muốn cô ăn bánh kem, cô biết ý của An Lan.

Sau khi ăn cơm với An Lan xong, An Lan kéo tay cô: “Đi, tôi dẫn cô đi chơi.”

“A.....đi đâu thế?”

“‘Sắc đêm’, nghe bao giờ chưa?”

Ngôn Tiểu An lắc lắc đầu.

“Biết là cô chưa nghe thấy bao giờ mà, đồ nhà quê, hôm nay chị đây sẽ dẫn cô đi mở mang đầu óc.” An Lan nói xong, trong mắt lộ ra vẻ thương xót.....Trứng ngọc này, không thể đến chết cũng không được nhìn thấy thế giới tươi đẹp.

.....

Sắc đêm, một nhà hàng cao sang lịch sự.

Có thể trở thành hội viên của “Sắc đêm”, yêu cầu đương nhiên là phải giàu có, có tiền chưa chắc đã được. Nơi này, không phải cứ cầm tiền là có thể vào được.

An Lan dẫn Ngôn Tiểu An vào Sắc đêm, ánh đèn lấp lánh, tiếng nhạc du dương trên quầy bar, khiến người ta hết sức dễ chịu, trong sàn nhảy, nam nữ đang nhảy, hát hò, mỗi người đều như biến thành người khác.

“tôi muốn về nhà.....”

“Hừ, xem cô kia.....” An Lan kéo Ngôn Tiểu An, đi đến gần quầy bar, vẫy tay, nhân viên pha chế hỏi: “Cô muốn uống gì?”

“Cho tôi một ly whisky, cho cô ấy.....” An Lan liếc nhìn Ngôn Tiểu An rụt rè sợ hãi bên cạnh, người phụ nữ này, xem ra lần đầu tiên đến nơi này, “Cho cô ấy một ly nước ấm”

Nhân viên pha chế mãi mới phản ứng kịp.....nước lọc?

“Đi đi, một ly nước ấm, nhất định phải ấm, không được nước lạnh đâu đấy.” Ném mấy tờ chi phiếu lên bàn, “Tiền thừa không cần trả lại.”

Nhân viên pha chế vừa nghe thấy không cần trả lại, tiền thừa tự nhiên thành tiền thưởng riêng cho anh ta.

Cả một ngày, Ngôn Tiểu An ngồi trước quầy bar trong “Sắc đêm”, cảm ly nước ấm, nghe những câu chuyện nam nữ của An Lan ở thế giới bên ngoài, những cảm dỗ của ánh đèn xanh đỏ..... An Lan gần như đem tất cả những chuyện thăm hại của mình kể cho Ngôn Tiểu An nghe, những chuyện mình đã trải qua, đều kể hết cho Ngôn Tiểu An.

“Ngôn Tiểu An, cô xem, trên thế giới này, có rất nhiều chuyện, cô chưa từng trải qua, cô thật sự can tâm rũ bỏ mạng sống của mình sao?” An Lan vẫn không đành lòng nói: “Ngôn Tiểu An, bỏ đứa bé trong bụng đi.”

Cô tôn trọng quyết định của Ngôn Tiểu An.....nhưng, sau thời gian tiếp xúc, cô không nở trừng mắt mà nhìn một người từ biệt nhân gian, đi đến thế giới khác.

“Phó Định nói với tôi, chỉ cần bỏ đứa bé này đi, anh ta có cách khiến cô sống 8 năm 10 năm, 8 năm mười năm đấy, cô có thể đi toàn thế giới xem xem, cô xem, thế giới này, vẫn rất tươi đẹp.” An Lan chỉ sần nhảy phía dưới, ở đó, đối với sinh mạng của giới trẻ, toát ra đầy cảm dỗ đầy ma lực.

An Lan muốn dùng cái này, để ngăn lại ý định của Ngôn Tiểu An.

Ngôn Tiểu An chỉ lắc đầu kiên định.

“Quá khứ, sét có đánh chết tôi vẫn yêu Lục Vân Trạm, còn bây giờ, tôi thẳng thắn đón nhận cái chết....tôi cần đứa trẻ này. Cô coi tôi là người mẹ ích kỷ đi.” Ngôn Tiểu An đứng lên: “về nhà thôi.”

.....

Ngôn Tiểu An mở cửa ra, đi vào phòng ngủ.

Trong phòng là một màu tối đen. Tay cô vừa định ấn công tắc bật đèn, một giọng nói sắc lạnh vang lên trong phòng: “Toàn thân đầy mùi rượu, cô đi đâu thế?”

Ngôn Tiểu An ấn nút công tắc ở tay, ngay tức khắc, “lạch xạch” một tiếng, trong phòng sáng bừng lên.

Người đàn ông ngồi trong phòng tựa vào ghế sofa bên cạnh cửa sổ, toàn thân toát ra hơi thở u tối lạnh lùng.

Đôi mắt đỏ, chăm chăm xoáy sâu trên mặt Ngôn Tiểu An.

Ngôn Tiểu An cố chấp không giải thích một chữ.

Lục Vân Trạm như báo như cộp, quắc mắt nhìn Ngôn Tiểu An, nổi bực tức trong lòng đã đạt đến cấp độ cao nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cô mặc như thế đi bar sao

“Trả lời.” Hai chữ lạnh ngắt bật ra. Đến thừa một chữ anh ta cũng chẳng buồn nói.

Ngôn Tiểu An lắc đầu.....hành động này như một lời thách thức đối với Lục Vân Trạm.

Nguyơì đàn ông đột nhiên đứng lên, nhanh thoăn thoắt, đã đi đến trước mặt Ngôn Tiểu An.

Cầm khê đau.....

“Trả lời tôi! Đi đâu!” Mặt người đàn ông, còn lạnh hơn cả băng, dồn nén tức giận, ánh mắt anh ta như có lửa bốc lên. Cô cắn chặt răng, lúc này trong lòng cũng bực tức.....cô đi đâu ư?

Cô đi sinh nhật! Lục Vân Trạm, anh chưa bao giờ nhớ sinh nhật của tôi phải không?

Lục Vân Trạm, tôi không làm sai việc gì, anh dựa vào cái gì mà đối xử với tôi như thế?

Cuối cùng, bao nỗi ảm ức và tức giận bị dồn nén, nổ tung rồi!

Ngôn Tiểu An đưa tay hất tay Lục Vân Trạm ra: “Tôi đi ‘sắc đêm’! Anh hài lòng chưa?”

Sắc mặt Lục Vân Trạm, trong khoảnh khắc trở nên đáng sợ hơn lúc nào hết.

“Cô đi ‘sắc đêm’? cô chạy đến quán bar? Ngôn Tiểu An, nơi đó là nơi cô nên đi sao?”

“Nơi làm mà tôi không nên đi? Tôi là người trưởng thành, tôi muốn đi đâu thì đi đấy, đây là tự do của tôi, anh không quản được!”

“tôi, quản, không, được?” Giọng nói người đàn ông dần lại nguy hiểm, nheo mắt lại, từng câu từng chữ bật ra: “Không quản được, thế thì ai quản được?”

“Ai quản được, anh cũng không quản được!”

Thật nực cười, thật nực cười!

Rõ ràng là việc nực cười, tại sao cô lại muốn khóc như thế?

Lục Vân Trạm sắc bị chọc cho tức điên rồi?

Nghe nghe, nghe nghe! Lời nói này là ý gì chứ!

Anh ta không quản được! Cô nói anh ta không quản được?

Lục Vân Trạm bực tức, giờ nắm đấm về phía Ngôn Tiểu An!

Ngôn Tiểu An bị dọa cho sắc mặt trắng bệch, chân tay loạng choạng, ngã về phía sau cửa.

Nắm đấm của Lục Vân Trạm, sượt qua tai của Ngôn Tiểu An, giáng xuống cửa, “Rầm” một tiếng, cánh cửa vang lên âm thanh đáng sợ.

Ngôn Tiểu An toàn thân run rẩy.

“Tôi quản không được?” Ánh mắt người đàn ông, đầy vẻ giễu cợt, khiến người ta phải sợ hãi, nheo mắt nguy hiểm, chậm chậm nói: “Ngôn Tiểu An, cô nói lại lần nữa, hừ?”

Âm cuối cùng đó, nguy hiểm, đầy khủng bố, đe dọa Ngôn Tiểu An.

Nhưng.....cô không muốn nói!

“Lục Vân Trạm! Việc của tôi! Anh không cần quan tâm!” Nói thì nói! Có làm sao chứ?

Cô ngẩng đầu thách thức, phát câu trước mặt người đàn ông!

“Tôi thích đi đâu thì đi đó, đừng nói là đi ‘sắc đêm’, ngày mai.....” Ngày mai đi đâu chứ? Trong đầu suy nghĩ nhanh nhạy, Ngôn Tiểu An nói: “Ngày mai tôi sẽ đi ‘dụ hoặc’!”

Hôm nay đi ‘sắc đêm’, ngày mai còn muốn đi ‘dụ hoặc’?

Ha ha.....

Lục Vân Trạm cúi đầu hôn người phụ nữ trước mặt, trong mắt đầy lửa giận. “uhm~ anh buông ra!”

“Cô đừng nằm mơ!”

Hắn tàn nhẫn hôn cô, chậm chậm trượt xuống cổ, thần sắc có chút khác thường. Há miệng cắn lên cổ Ngôn Tiểu An.

“A! Đau!”

“Đau là đúng rồi!” Lục Vân Trạm để lại đủ loại dấu vết tự mình tạo ra trên cổ của Ngôn Tiểu An.....hừm, ngày mai muốn đi ‘hạ hoặc’?

Được thôi, được thôi.

Hắn đẩy cô áp sát trên cánh cửa, không đợi cô kịp phản ứng, ngón tay dài thành thạo cởi áo khoác trên người cô. Chiếc áo khoác là sau khi ra khỏi ‘sắc đêm’, đưa cho cô mặc, là vị sợ cô lạnh.

Chiếc áo khoác trên người, ngay tức khắc bị Lục Vân Trạm kéo xuống, lộ ra chiếc váy hai dây màu trắng mà An Lan tặng cô.

Lục Vân Trạm chợt tỉnh ngộ, người phụ nữ bên dưới.....chưa từng ăn mặc đẹp thế này.

“Cô mặc như thế này, đi ‘sắc đêm’?” Hắn mở miệng, lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Độc mồm

“Không được à? Đi ‘sắc đêm’ lẽ nào phải mặc áo sômi?” Cô cũng gặp không ít những lời nói chế giễu mình.....dù sao, dù sao cô cũng sắp chết rồi.

Dù sao, người này chưa bao giờ thích mình.

Tại sao không thể thay đổi trước khi chết chứ?

Tại sao lại cứ làm mình khổ như thế chứ?

Dù cho cô nỗ lực thế nào, trong mắt anh ta, cô vẫn là kẻ tiểu nhân bỉ ổi như thế.

Dù sao, dù sao cũng đã thế này rồi.....

Ngôn Tiểu An tự lẩm bảm nghĩ.

Không chú ý đến, người đàn ông trước mặt, sắc mặt đã trở nên khó coi, bà vai cô đột nhiên đau nhói, “Xoạc” một tiếng, sợi dây váy đã ở trong tay Lục Vân Trạm

“Lục Vân Trạm! quà của tôi!” Cô hét lên!

Nhìn thần sắc của cô, khiến trong lòng hần không vui!

“Quà?” hần không nghe bất cứ chữ nào: “Quà ai tặng?”

“Không liên quan đến anh!”

“Cô nói lại lần nữa!”

“Không liên quan đến anh.....uh!” Lục Vân Trạm lại cúi đầu chặn lên môi cô, sau khi hôn, mặt đối mặt với cô, lạnh lùng nói: “Nói lại lần nữa.”

“Không liên quan.....uh uh!”

Lục Vân Trạm lại lần nữa chặn lại miệng cô, “Lại nói.”

“Không liên quan.....!”

“Ngôn Tiểu An, tôi hỏi cô lần cuối cùng, quần áo là ai tặng?”

“Không phải chuyện của anh! Ai tặng có liên quan gì đến anh không?”

“Hôm nay cô to gan đấy.”

“Đúng! Tôi sau này sẽ thế, không chỉ hôm nay đâu!” Dù sao cô cũng sắp chết rồi. Kể cả hần hận cô, cô cũng không thể nghe được nữa.

Lục Vân Trạm cười khẩy, không nói câu gì, đẩy Ngôn Tiểu An lên giường, đè cả người lên người cô.

“Anh đừng! Tôi không muốn làm với anh!”

Không thể được, ba năm nay, Ngôn Tiểu An chưa từng từ chối Lục Vân Trạm, hôm nay lại dám câu giận với Lục Vân Trạm, hơn nữa, còn mở miệng từ chối anh ta.

Trong lòng Lục Vân Trạm nổi giận lôi đình!

“Cô không muốn làm với tôi, cô muốn làm với ai? Hứa Ngụy à?”

Ngôn Tiểu An sững người, sau đó nói: “Hứa Ngụy còn lâu mới giống anh!”

Cô còn nói thay Hứa Ngụy! Lục Vân Trạm tức đến nỗi sắp phát điên rồi.

Khuôn mặt tuần tú càng thêm lạnh lùng, đưa tay giữ chặt cô: “Đứng, Hứa Ngụy đương nhiên không giống tôi, hắn có thể khiến cô vui trên giường không? Hắn có thể giống tôi, khiến cô trở thành con đàn bà dâm dăng không?”

Mặt cô cắt không còn giọt máu.

“Ồ, Lục Vân Trạm.....trong mắt anh, thì ra tôi là con đàn bà dâm dăng.” Khóe miệng cô nhếch lên, ngược mắt nhìn, nở nụ cười nhìn Lục Vân Trạm, nhếch môi lên chậm chậm nói: “Lục Vân Trạm, anh đã bao giờ yêu em chưa? Dù cho là một chút?”

Trong lòng Lục Vân Trạm có cảm giác lạ lẫm dâng trào, hắn chẳng còn kịp thúc giục tâm trạng này, chỉ nhìn người phụ nữ bên dưới, hắn có chút không đành lòng.

Nhưng ngay sau đó, Lục Vân Trạm cất giấu sự thương hại trong lòng.....người phụ nữ như Ngôn Tiểu An này, có gì đáng để hắn thương xót chứ?

Nếu như không phải cô ta, sao hắn phải chia cách ba năm với người phụ nữ hắn yêu chứ?

Thành kiến và căm hận làm mờ mắt hắn. Lục Vân Trạm há miệng, cắn lên vai Ngôn Tiểu An, cơ thể nặng nề đẩy cái đó vào trong.

“Uh.....” Ngôn Tiểu An đau đến co người, không muốn kêu lên, hai mắt cô nhìn về phía người đàn ông trên người, cô, đang đợi một câu trả lời.

“Lục Vân Trạm.....Anh đã bao giờ yêu em chưa?” Cô căng thẳng nắm chặt ga giường phía dưới, cô muốn câu trả lời.

Trả lời cô, Lục Vân Trạm hết lần này đến lần khác ra sức mà lên xuống trong người cô.

Lần sau còn đau hơn lần trước, khiến Ngôn Tiểu An chìm vào tuyệt vọng.....

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Điện thoại của Ngôn Chí Trung

Ngôn Tiểu An nằm trên giường, nghe thấy tiếng nước chảy trong nhà tắm chuyển đến, cô dờ dẫm nhìn lên trần nhà.

Tiếng nước dừng, Lục Vân Trạm đẩy cửa bước ra.

Ngôn Tiểu An nhìn về phía Lục Vân Trạm “Đêm nay.....ở lại có được không?”

Ba năm nay, Lục Vân Trạm chưa từng ở lại “Lan Uyển”, chỉ vội vàng đến rồi lại vội vàng đi.

Còn căn nhà này, là chiếc lồng cũi nhốt cô.

Lục Vân Trạm lau khô người, tự mặc lại quần áo, không để ý lời nói của Ngôn Tiểu An.

Trong lòng Ngôn Tiểu An nhói đau, ngồi dậy, từ đằng sau ôm chầm lấy Lục Vân Trạm đang mặc quần: “Đừng đi, xin anh.”

Người đàn ông đang thất thất lung lung dừng lại một lát.

Ấm áp sau lưng, phả vào trong lòng hắn.

“Xin anh, đừng đi..... Lục Vân Trạm, ba năm nay, em chưa từng cầu xin anh điều gì. Hôm nay, xin anh ở lại, có được không?” Cô ôm chặt anh ta từ phía sau, cầu xin khẩn thiết.

Khoảnh khắc lúc đó, Lục Vân Trạm mềm lòng, đột nhiên chiếc điện thoại rung lên một hồi trên đầu giường.

Tiếng chuông đó rất đặc biệt, vang lên bên tai Ngôn Tiểu An, cả người cứng lại.

Là..... Ngôn Chí Tinh, Lục Vân Trạm còn cài đặt nhạc chuông đặc biệt vì Ngôn Chí Tinh. Ba năm nay, chưa bao giờ thay đổi.

Không thể nghe.....không thể để anh ấy nghe, nghe xong anh ấy sẽ đi.....trong lòng Ngôn Tiểu An hoảng loạn.

“Đừng” Cô lắc đầu, ngón tay giữ lấy cổ áo của anh, ôm chặt lấy anh, lắc đầu nói: “Đừng, đừng nghe, có được không?”

Đừng nghe.....đừng nghe.....xin anh, xin anh, đừng nghe, đừng đi!

Tất cả tâm trạng, cuối cùng hóa thành một ý niệm --- cô không thể buông tay.

Điện thoại vẫn réo chuông. Chưa bao giờ, Ngôn Tiểu An lại hận chiếc điện thoại này đến thế.

“Buông tay.” Người đàn ông lạnh nhạt nói.

“Em không.” Không buông, nếu buông ra, anh sẽ đi.

“Ngôn Tiểu An, buông tay.”

“Em không!” Co ra sức lắc đầu.

Chiếc điện thoại chết tiệt, tại sao lại không ngừng réo chuông thế!

Ngôn Chi Tinh, tại sao lại cứ phải gọi điện vào hôm nay, tại sao lại chọn vào hôm nay!

Lục Vân Trạm lạnh lùng đưa tay ra tách từng ngón tay đang bám chặt trên người hắn. Ngôn Tiểu An vẫn ra sức lắc đầu: “Vân Trạm, Vân Trạm, đừng, đừng.”

Đừng đẩy tay cô ra, đừng nghe điện thoại, đừng đi! Ngôn Tiểu An gần như dùng tất cả sức lực, cắn chặt răng, ôm thật chặt người đàn ông... cô chỉ biết, không thể buông tay, nếu như bây giờ buông tay, thế thì, anh nhất định sẽ đi ngay lập tức.

Lục Vân Trạm cau mày, tách từng ngón tay cô ra, đột nhiên đứng lên, neho mắt xa lạ nhìn Ngôn Tiểu An: “Cô lại quên lời tôi nói rồi. Cô, chỉ là con đàn bà để tôi thỏa mãn dục vọng. Hai chữ Vân Trạm này, đừng để tôi nghe thấy lần nữa từ miệng cô.”

Nói xong lời lạnh lùng, Lục Vân Trạm cầm chiếc điện thoại trên đầu giường, ấn nút nghe: “Alo, Tinh Tinh?”

“Vân Trạm, em bị trẹo chân, đau quá, anh có thể đến bệnh viện một chút được không?”

Lục Vân Trạm thay đổi sắc mặt, “có làm sao không? Bị thương có nặng không? Bệnh viện nào, anh bây giờ đến ngay, em nghe lời, ở đó đợi.”

Nói xong, cầm chiếc áo vest khoác ngoài ở đuôi giường, chẳng buồn nhìn Ngôn Tiểu An, đi thẳng ra ngoài.

Tìm Ngôn Tiểu An, lạnh lẽo hơn bao giờ hết.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Em sắp chết rồi, xin anh nói yêu em

Đột nhiên có cảm giác kích động, cô bò dậy, đến giày cũng không đi, chạy chân đất lao ra ngoài.

Trước khi Lục Vân Trạm rời đi, cô chạy đến trước mặt ngăn anh ta lại.

Ngôn Tiểu An dang cánh tay ra, ngăn ở trước cửa chính: “Lục Vân Trạm, em không để anh đi!”

Nét mặt Lục Vân Trạm lập tức sa sầm lại: “Tránh ra.”

“Không!” Cô ngẩng cổ lên, ngẩng đầu nhìn anh ta, cô có chút sợ hãi, bộ dạng trầm mặt của anh ta, có chút đáng sợ, nhưng..... “Lục Vân Trạm, em xin anh, tối nay ở lại với em có được không?”

“Không được.” Mỗi người đàn ông khế nắp máy: “Tinh Tinh bị thương rồi, còn đang ở bệnh viện, cô đừng có làm loạn lên nữa. Quay về ngủ đi.”

Ngôn Tiểu An lắc đầu: “nếu như em không để anh đi thì sao?”

“Tinh Tinh bị thương rồi!” Lục Vân Trạm nghiêng răng nghiêng lợi gần giọng nói.

“Cô ấy chỉ là bị trẹo chân mà thôi!”

“Cô ấy trẹo chân, còn cô vẫn khỏe mạnh, nói như thế, cô càng không cần tôi ở bên.”

Ngôn Tiểu An nhìn người đàn ông trước mặt, đã mất tính kiên nhẫn, đột nhiên, cô ngẩng cổ lên, lớn tiếng nói với anh ta: “Lục Vân Trạm! Tôi sắp chết

rồi!”

Lục Vân Trạm hơi giật mình, nhưng ngay sau đó lại nói giọng chế nhạo: “Ngôn Tiểu An à, cô được đấy, để giữ tôi lại, lời nói dối nào cô cũng có thể nói ra. Đáng tiếc, dù cho cô sắp chết, cũng không bằng Tinh Tinh bị trọc chân.”

Trái tim như có gì đó đâm vào, tai Ngôn Tiểu An như ù đi. Sững sờ đứng nhìn khuôn mặt đã mất kiên nhẫn của Lục Vân Trạm.

Đột nhiên. Cô tránh người đi. Cúi đầu xuống, đứng sang một bên, nhường lối cho Lục Vân Trạm.

Lục Vân Trạm kéo cửa, cứ thế đi.

Ngôn Tiểu An đột nhiên chạy ra cửa, nhìn người đàn ông đã vào trong thang máy, cô đứng ngoài hành lang, lớn tiếng nói: “Lục Vân Trạm, em sắp chết rồi, anh có thể nói một câu yêu em không?” Cô nói: “Lục Vân Trạm, đây là lần cuối cùng em xin anh, sau này cũng sẽ không bao giờ có nữa, cho nên, xin anh.” “Dù cho là lừa em cũng được. Lục Vân Trạm, xin anh lừa em một lần thôi.”

Ngôn Tiểu An quay vào trong nhà, từ trong phòng để đồ lấy ra một chiếc hòm, bề mặt chiếc hòm đầy bụi bám, đã rất lâu không mở nó ra rồi.

Đêm khuya, Ngôn Tiểu An kéo theo chiếc hòm, bắt taxi, đến nhà An Lan.

Ding dong dingdong.

“Ai thế, muộn thế này rồi.....” Cửa mở ra, An Lan mặc quần áo ngủ, nhìn Ngôn Tiểu An ngoài cửa, khó hiểu hỏi: “Muộn thế này rồi, cô còn đến sao?”

Ánh mắt liếc nhìn chiếc hòm Ngôn Tiểu An kéo trong tay.

“Cô đây là?”

“Chiếc hòm này, nhờ cô giúp tôi giữ hai ngày.”

“Cô muốn làm gì?”

Ngôn Tiểu An mỉm cười nói, “An Lan, giấc mơ của tôi, tỉnh rồi.”

Nụ cười của cô, khiến An Lan khẽ run lên.....Đây đâu phải nụ cười vui vẻ chứ? Đây là nụ cười giấu đi nước mắt.

An Lan thờ dài một hơi, bước lên trên ôm lấy người phụ nữ mấy ngày gần đây càng ngày càng gầy: “Ngốc ạ, đã nghĩ sẽ đi đâu chưa?”

Ngôn Tiểu An muốn rời đi, An Lan cảm nhận rõ ràng tâm trạng ly biệt.

“Uhm, tôi muốn đi một nơi có biển. Thời tiết nóng nước, khiến người ta không ngừng chảy mồ hôi, người ta sống ở dưới mặt trời giống như có sức sống mãnh liệt mà không cần gì hết.” Cô còn nói: “An Lan, có phải con người đến lúc sắp chết, đặc biệt thêm muốn ánh sáng mặt trời và mùi thơm? Thích tất cả những thứ mang đầy sức sống?”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Thư ký ngôn từ chức rồi

“Nếu như cô chết rồi, tôi sẽ đem tro cốt của cô chôn ở nơi có thể nhìn thấy biển.” An Lan xót thương người phụ nữ ngốc nghếch này: “Nghĩ kỹ chưa? Tang lễ của cô muốn làm thế nào? Tôi là đại minh tinh, có tiền, cô muốn tang lễ của mình thế nào, tôi đều có thể làm được.

Còn nữa, muốn mời minh tinh nào đến, tôi cũng có thể mời toàn bộ đến.....Nếu như cô chết rồi, tôi sẽ khiến cô chết hoành tráng. Thế nào, tôi đối tốt với cô chứ?”

Ngôn Tiểu An cười phá lên: “Cô đối với tôi thật tốt, vốn dĩ bầu không khí bi thương, bị cô phá vỡ rồi.....nếu như tôi chết, tôi muốn tang lễ của mình thế nào, cô thật sự có thể làm được phải không?” Cô hỏi.

“Đương nhiên. Cô muốn tang lễ của mình thế nào, tôi nhất định giúp cô làm bằng được.” Lúc này, An Lan đã bắt đầu tính xem, rốt cuộc trong tang lễ của Ngôn Tiểu An, mời những minh tinh nào đến giúp. Đường như, Ngôn Tiểu An không phải đi chết, mà là đi đến một nơi nào đó nghỉ dưỡng.....nhưng, nhìn kỹ, tay An Lan đang run cầm cập, mắt chớp lia lịa, trong mắt đầy tia máu nổi lên.

“Được.” Ngôn Tiểu An nói: “Tôi muốn tang lễ của tôi có hoa tươi và bóng bay, thịt nướng và rượu ngon, giống như hôn lễ trong lễ đường vậy. Tôi muốn tang lễ của tôi bố trí giống như hôn lễ.”

Nghe xong, An Lan hồi lâu không nói câu gì.

Qua một lúc, Ngôn Tiểu An nghĩ rằng An Lan sẽ không đồng ý.

“Uhm, được.” Giọng nói của An Lan, có chút nghẹn ngào: “nếu như cô chết, tang lễ của cô có hoa tươi và bóng bay, thịt nướng và rượu ngon, tang lễ của cô sẽ đẹp như hôn lễ trong thiên đường”

“Bác sĩ Phò, nói với cô rồi chứ, nếu như cô không đưa ra quyết định, thật sự chỉ còn con đường chết.” An Lan đột nhiên nói.

“Tôi đã hạ quyết định từ lâu rồi. không phải sao?”

“Cô.....tùy cô thôi.”

“Còn gì muốn làm, mấy ngày này tôi cũng rảnh, tôi đi cùng cô để giải tỏa tâm nguyện nhé.”

Ngôn Tiểu An đùa cợt: “Đại minh tinh à, không sợ bị người ta nhìn thấy sao?”

“Ha ha.”

“An Lan.....cảm ơn có cô.”

Mấy ngày sau đó, Ngôn Tiểu An xuất hiện ở mọi góc ngách của thành phố Minh Châu, trên quảng trường lớn, đi các con đường nhỏ, An Lan trang điểm, đeo khẩu trang, đeo kính râm gần như che kín khuôn mặt.

Sau đó cầm theo máy ảnh, đi sau Ngôn Tiểu An, mỗi góc ngách của thành phố mà bọn họ xuất hiện, đều để lại kỉ niệm của mình ở đó.

Máy ảnh liên tục chụp.....thế lưu lượng đã thay mấy cái rồi.

Nhưng không ai nói một câu mết.

“Được rồi, Ngôn Tiểu An, chạy nữa bụng cô sẽ đói không chịu được mất.” An Lan lắc lắc máy ảnh trong tay: “Những thứ này, đủ thành hồi ức của chúng ta. Ngôn Tiểu An, tôi hy vọng cô sống, tôi cũng hy vọng đứa trẻ có thể bình an. Nếu như trên thế giới này có kỳ tích, thế thì để kỳ tích xuất hiện đi.”

.....

Lục Văn Trạm mấy ngày không thấy bóng dáng Lục Văn Trâm đâu.

Sau buổi tối hôm đó, cô không còn xuất hiện trước mặt anh ta nữa.

Cánh cửa phòng làm việc, bị anh ta kéo ra nặng nề, các thành viên trong đoàn thư ký tổng tài, nhìn khuôn mặt lạnh lùng của tổng tài đứng ở cửa, ai nấy đều run sợ.

“Cô ta đâu?”

Câu hỏi rất quen thuộc.....

Mọi người sững người một lát.

“Lục Tổng đang hỏi thư ký ngôn phái không?” Vương Hiểu Hiểu gan to liền nói.

Lục Văn Trâm cau mày hỏi tiếp: “Cô ta đâu?”

Lục Văn Trâm như có sét đánh bên tai!.....người phụ nữ đó từ chức rồi!?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Số điện thoại đã tắt máy

Vương Hiểu Hiểu nhìn kỹ biểu cảm của tổng tài, cẩn thận dè dặt nói thêm một câu: “Thư ký Ngôn đã không đi làm một tuần rồi ạ.” Còn tuần này, tổng tài đến sớm về muộn, hầu như tâm tư tình cảm đều dành cho em họ của thư ký Ngôn là Ngôn Chi Tinh.

Cũng thấy lạ thư ký Ngôn không đi làm một tuần nay rồi, đến bây giờ tổng tài mới phát hiện.

“Ai phê chuẩn!” Ba chữ, dường như bật từ trong kẽ răng ra! Anh ta không phê chuẩn, ai cho phép cô từ chức chứ!

“Gọi bộ phận nhân sự lên gấp thôi!

Giám đốc Lưu của bộ phận nhân sự khúm núm đứng trước mặt người đàn ông toàn thân toát ra khí chất lạnh lùng, dè dặt báo cáo: “Thư ký Ngôn hai tháng trước, đã gửi đơn từ chức đến bộ phận nhân sự rồi.” Chủ quản người béo béo, cẩn thận đưa tờ đơn từ chức trong tay cho tổng tài: “Đây, đây là báo cáo từ chức của thư ký Ngôn.”

“Là giám đốc của bộ phận nhân sự, lẽ nào ông không biết, điều động của lãnh đạo, nhất thiết phải thông qua tôi phê chuẩn?” Lục Vân Tràm nắm chặt tờ báo cáo từ chức trong tay.....là chữ của cô ta, dù cho hóa thành tro, hấn cũng nhận ra được!

“Nhưng, nhưng thư ký Ngôn nói, đã được tổng giám đốc thông qua. Nếu không tôi, tôi cũng không dám xét duyệt.....” Hơn nữa, một thư ký, cũng không được coi là lãnh đạo công ty mà.

Giám đốc nhân sự mặt mày méo xệu.

“Ra ngoài! Đi đến bộ phận tài vụ nhận lương tháng này, ông có thể rời khỏi Lục thị được rồi.”

“Lục Tổng, Lục Tổng, ngài không thể làm như thế, tôi trên còn có mẹ già, dưới có con thơ.....”

“Tôi có thể thêm cho ông. Bây giờ, ra ngoài. Ông có thể lĩnh thêm ba tháng lương, và cả tiền sát hạch quý.” Ánh mắt Lục Vân Tràm lạnh lùng, lướt trên người giám đốc Lưu, khiến ông ta run cầm cập.

Giám đốc nhân sự đi rồi, Lục Vân Tràm mới nhìn tờ báo cáo từ chức trong tay, bực tức!

Đứng dậy, khoác áo vest, đi hướng ra ngoài.

Ngôn Tiểu An, cô đừng để tôi tóm được!

Lên xe, đập chân ga, Lục Vân Tràm cũng không nghĩ nhiều, đi về “Lan Uyển”.

“rầm”, anh ta dùng lực đẩy cửa, cánh cửa phát ra âm thanh nặng nề.

Lục Vân Tràm mang theo câu giận, đi vào trong phòng ngủ.

“Ngôn Tiểu An! Không có sự cho phép của tôi, cô dám từ chức.....rầm!” Lại là một tiếng, cánh cửa phòng ngủ bị đập mạnh ra.

Khoảnh khắc cánh cửa mở ra, Lục Vân Tràm đứng sững sờ ở đó.

Trong phòng vẫn còn vương lại chút mùi thơm của cô, nhưng đã sạch sẽ gọn gàng, không giống như có người ở.

Anh ta bước nhanh đến trước tủ quần áo, mở cửa tủ ra, đồ đạc bên trong, toàn bộ trống rỗng, anh ta lại kéo ngăn kéo tủ của bàn trang điểm và ngăn kéo ở đầu giường, nơi nào có thể để đồ được, đều mở ra.....Nhưng tất cả trống rỗng!

Ngôn Tiểu An đi rồi.....anh ta cảm nhận được rõ rệt.

Cầm điện thoại, gọi điện cho Ngôn Tiểu An.

“Xin chào, số điện thoại bạn gọi đã tắt máy.”

Lục Vân Tràm cảm giác, có thứ gì đó, biến mất rồi.

Anh ta nhấc bước đi ra ngoài cửa, xuống lầu, lên xe, lái với tốc độ nhanh nhất đến nhà họ Ngôn.

Động cơ xe gầm rú, cũng không bằng sự điên cuồng trong lòng anh ta lúc này.

Lục Vân Tràm vượt mấy đèn đỏ trên đường, chỉ trong nửa tiếng, từ “Lan Uyển” di chuyển đến nhà họ Ngôn.

“Vân Tràm, sao anh.....lại đến?”

“Người đâu!” Lục Vân Tràm vội vàng hỏi.

“Ai cơ?” Ngôn Chi Tinh dò dẫm hỏi một câu.

“Chị của em, Ngôn Tiểu An! Cô ta đâu? Gọi cô ta ra đây!”

Trong mắt Ngôn Tiểu An ánh lên chút gì đó lạc lõng khác thường, cặp mắt xuống: “Vân Trạ, có phải chị đã làm sai gì rồi, tại sao anh lại chạy đến đây? Đừng giận chị nữa.....”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ngôn Tiểu An biến mất rồi

“Ngôn Tiểu An? Ngôn Tiểu An? Cô ra đây cho tôi! Tôi biết cô ở đây!” Lục Vân Trạ vòng qua Ngôn Chi Tinh, trong đầu anh ta bây giờ đều là hình ảnh Ngôn Tiểu An, anh ta muốn tìm được Ngôn Tiểu An, những việc khác không quan trọng!

Mắt Ngôn Chi Tinh nheo lại.....lòng bàn tay, đã nắm chặt lại thành nắm đấm.

Nhìn bóng dáng vội vàng của Lục Vân Trạ, trong ánh mắt cô có vẻ gì đó khác lạ.

Bước lên trước, Ngôn Chi Tinh đưa tay kéo Lục Vân Trạ lại: “Vân Trạ, chị không về nhà. Anh đừng lo lắng, chị sẽ không có chuyện gì đâu.”

Cô mềm mỏng an ủi Lục Vân Trạ, nhưng Lục Vân Trạ đã không còn nghe thấy lời cô nói đằng sau, chỉ nghe thấy một câu, Ngôn Tiểu An không về nhà.

Cô ấy không về, nếu như cô ấy không về nhà họ Ngôn, cô ấy sẽ đi đâu chứ?

Cô ấy còn có thể đi đâu được chứ?

Lục Vân Trạ gắng sức nhớ lại, nhưng nghĩ không ra bất cứ nơi nào, đột nhiên lúc này, Lục Vân Trạ mới phát hiện, anh ta hiểu cô quá ít.

“Chị của em nếu như quay về, em gọi điện cho anh.” Lục Vân Trạ nói một câu rồi vội đi.

Bước chân gấp gáp, không nhìn thấy vẻ oán hận vẻ không cam lòng trong mắt Ngôn Chi Tinh.

.....

Đường như cả một ngày, Lục Vân Trạ ngồi trong nhà ở “Lan Uyển”, trong không khí vẫn còn có mùi hương của người phụ nữ đó, nhưng người thì đã không thấy đâu rồi.

Đúng, không nhìn thấy nữa rồi!

Cả một con người như thế, tại sao lại không thấy đâu!

Còn anh ta, bận cả một ngày, mới phát hiện, tốn công vô ích.

Trong căn phòng trống rỗng, nói không ra đó là cảm giác gì.

Ở bên cạnh ba năm, anh ta hiểu cô ít đến mức đáng thương.

Lục Vân Trạ vò đầu bứt tai, đứng lên, đi đến trước tủ lạnh, mở cánh cửa nhìn thấy bên trong trống rỗng, anh ta nặng nề đóng cửa tủ lạnh lại.

“Sao hôm nay lại rảnh rồi mời bọn mình uống rượu thế?”

Trong căn phòng ở tầng ba của ‘Sắc đêm’, một đám thanh niên ngồi tụ tập uống rượu.

Lục Vân Trạ nâng ly rượu lên, thứ chất lỏng màu đỏ, sáng sắn, dốc một hơi hết ly: “Nói nhiều làm gì, hôm nay vui, nào, cạn ly.”

Ba người khác ngồi trước mặt nhìn nhau.

Nụ cười chế giễu nở trên môi Mộ Dung Túc, một người thanh niên có khuôn mặt đẹp trai: “Vui sao? Mình thấy cậu như đang uống rượu giải sầu vậy?”

Một người ở bên cạnh đẩy Mộ Dung Túc: “Sao không nói ra? Chưa nhìn thấy bộ dạng Lục Vân Trạ thế này bao giờ?”

“Bộ dạng gì chứ?” Lục Vân Trạ loạng choạng đứng lên: “Mình vui, vui có hiểu không? Bộ dạng mình thế nào chứ?”

“Cậu ấy say rồi, nói linh tinh rồi.” Ngụy Đồ Phong nói.

“Tôi chưa say, ai nói tôi say chứ, hôm nay tôi vui, rất vui! Con đàn bà Ngôn Tiểu An đó, cuối cùng cũng biến mất trước mặt tôi. Không muốn nhìn thấy cô ta từ lâu rồi.”

Trong phòng, mấy người đặt ly rượu trong tay xuống, đều nhìn về phía Lục Vân Trạm không bình thường.

Mộ Dung Túc cười ha ha: “Nghe xem, thì ra là vì phụ nữ, có điều Ngôn Tiểu An biến mất trước mặt Lục Vân Trạm rồi sao? Mình có chút không dám tin, Ngôn Tiểu An đó! Người phụ nữ đó coi Lục Vân Trạm như con mắt của mình, vậy mà lại rời xa Lục Vân Trạm sao?”

“Không bình thường, quá không bình thường.” Ngụy Đồ Phong lắc đầu.

Trong góc, Thẩm Việt khẽ cười nói: “Uhm, đúng là rất không bình thường, có điều không bình thường chính là Lục Vân Trạm.”

Hai người kia vừa nghe, đột nhiên tỉnh ngộ.....đúng thế, không bình thường nhất là Lục Vân Trạm.

Thẩm Việt cầm ly rượu trong tay Lục Vân Trạm: “Lục Vân Trạm, mình đã nói với cậu từ lâu rồi, bảo cậu đừng giữ người phụ nữ Ngôn Tiểu An đó ở bên cạnh. Nếu như muốn giữ người ta ở bên cạnh, thì đối với người ta tốt một chút.

Đã nói với cậu từ lâu rồi, cậu đối với người ta như thế, sớm muộn có một ngày, cậu sẽ hối hận.”

“Mình hối hận sao? Mình hối hận gì chứ? Lục Vân Trạm tôi cả đời này sẽ không hối hận!”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Sẽ không hối hận

Mộ Dung Túc, Thẩm Việt, và cả Ngụy Đồ Phong đều cười phá lên, không tin lời Lục Vân Trạm nói.

Không hối hận?

Không hối hận, bây giờ thì thế nào?

Lục Vân Trạm, nếu như thật sự không nỡ rời xa cô ấy, thì đi tìm đi!”

“Không nỡ rời xa ai? Ngôn Tiểu An ư? Mấy cậu đang nói đùa đấy à.” Lục Vân Trạm không chịu thừa nhận, cầm ly rượu uống một hơi: “Hôm nay mình rất vui! Các cậu đừng làm mất hứng của mình. Nào, uống rượu!”

Ba người không nói gì nữa, chỉ có thể uống cùng Lục Vân Trạm.

Ngày hôm sau tỉnh lại

Đầu óc quay cuồng, Lục Vân Trạm mở mắt: “Ngôn Tiểu An, rót cho tôi cốc nước.....”

Đáp lại anh ta chỉ là bầu không khí lạnh ngắt, không có người phụ nữ đó nữa, đột nhiên trong khoảnh khắc, Ngôn Tiểu An lập tức tỉnh lại, người phụ nữ đó đi rồi, đi khoong một lời nào, biến mất như thế.

Điện thoại vang lên, tiếng chuông quen thuộc....là Ngôn Chi Tinh.

Lục Vân Trạm như được mở chốt quan trọng của cổ máy, ngay tức khắc xúc động nhận điện thoại: “Có phải Ngôn Tiểu An quay về rồi không?”

“.....Vân Trạm, có tìm thấy chị không?”

Tìm Lục Vân Trạm đang đập nhanh, từ từ trùng xuống.

“Em tìm anh, có việc gì không?”

“Vân Trạm, tối nay, là sinh nhật em.....uhm, cũng là sinh nhật chị. Anh có thể đến không?”

Sinh nhật của Ngôn Tiểu An?

Trong mắt Lục Vân Trạm vụt qua cái gì đó.

“Trước đây mỗi năm sinh nhật, đều tổ chức cho cả chị và em, lần này, chị có lẽ cũng sẽ về, cùng sinh nhật với em.” Ngón Chi Tinh nói trong điện thoại, có chút lạc lõng nói: “Hy vọng chị có thể quay về cùng sinh nhật với em. Mỗi năm chúng em đều cùng ăn sinh nhật với nhau.”

Lục Vân Trạm ngắt điện thoại, trái tim trong lồng ngực dường như đang nhảy nhót reo vui.

Nhìn đồng hồ trên tay, đã là hai giờ chiều.

Hắn vì say mà ngủ muộn thế này còn chưa dậy, Lục Vân Trạm nghĩ lời Ngón Chi Tinh nói trong điện thoại, hắn bật dậy thật nhanh, vệ sinh cá nhân ăn mặc chỉnh tề.

Đi đến trung tâm mua sắm, khi chọn quà sinh nhật, tay Lục Vân Trạm khựng lại: “Phiên cô gói chiếc dây chuyền này lại.” Hắn chỉ chiếc dây chuyền khám nam tính xảo, có một viên kim cương nhỏ, chiếc dây chuyền nhìn bình thường, nhưng Lục Vân Trạm khi nhìn thấy sợi dây chuyền này, bất chợt nhớ đến Ngón Tiểu An người phụ nữ đó.

“Tiên sinh, còn chiếc vòng tay này?” Nhân viên phục vụ hỏi.

“Cũng gói lại cho tôi.”

Một lúc sau, trong tay Lục Vân Trạm đã xách hai chiếc hộp nữ trang, hắn đem chiếc hộp đựng sợi dây chuyền cho vào trong túi, còn chiếc hộp kia để ở ghế phụ xe.

.....

Đêm tối, đèn thấp sáng khắp biệt thự nhà họ Ngón.

Các thương gia minh tinh của thành phố Minh Châu đều hội tụ.

Vì sinh nhật của Ngón Chi Tinh, nhà họ Ngón làm rất long trọng.

“Vân Trạm, anh đến rồi.” Ngón Chi Tinh hôm nay mặc một bộ lễ phục màu trắng, rất sang trọng.

Bước đến bên cạnh Lục Vân Trạm, Ngón Chi Tinh thân mật khoác tay Lục Vân Trạm: “Vân Trạm, anh đến dự sinh nhật em, em thật sự rất vui.”

Lục Vân Trạm cười đưa một hộp quà cho Ngón Chi Tinh: “Tinh Tinh, sinh nhật vui vẻ.”

“Cảm ơn anh.”

“Chị em đâu? Đã về chưa?” ánh mắt Lục Vân Trạm nhìn một lượt đám đông, không tìm thấy người anh ta muốn tìm.

Nụ cười trên môi Ngón Chi Tinh, đột nhiên cứng ngắc.

Cũng chỉ chớp mắt một cái, trên mặt cô lại nở nụ cười sáng lạn, nhưng ánh mắt lộ ra chút thất vọng: “Thời gian vẫn còn, chị em.....có lẽ sẽ quay về, dù sao hôm nay cũng là sinh nhật em và chị ấy, không lẽ nào, sinh nhật, người được chúc lại không có mặt, phải không Vân Trạm?”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Sinh nhật của Ngón Chi Tinh

Nói đến câu cuối cùng, Ngón Chi Tinh đáng thương nhìn Lục Vân Trạm, dường như bản thân cô không chắc chắn, chỉ là trong lòng mong đợi Ngón Tiểu An quay về, người không hiểu, còn cho rằng Ngón Tiểu An cố ý kên kiệu không chịu xuất hiện ở tiệc sinh nhật nữa.

“Phụt~” Bên cạnh vang lên tiếng cười vì cô kìm nén, tiếng cười này, dù cho Ngón Chi Tinh muốn bỏ qua cũng không bỏ qua được, tiếng cười chế giễu, người ta có thể nghe ra được.

Ngón Chi Tinh ngoảnh đầu lại nhìn An Lan mặc bộ lễ phục màu đen vừa gọi cảm lại vừa lạnh lùng.

“Cô cười gì thế?”

An Lan nâng ly rượu vang, chậm chậm bước đến trước mặt Ngón Chi Tinh.

An Lan cao Ngón Tiểu An 1m78, chiều cao vượt trội, thân hình rõ nét, đôi chân dài miên man, thậm chí đến đôi chân còn hồng hào, mỗi chỗ đều hoàn hảo vượt trội so với Ngón Chi Tinh, khiến Ngón Chi Tinh bị áp đảo về phía sau.

An Lan đứng ở đó, không cần nói, không cần làm bất cứ động tác gì, cũng đủ thu hút ánh nhìn ở đó.

Nếu như nói, vừa nãy, Ngôn Chi Tinh vẫn là người con gái xinh đẹp quyến rũ, bây giờ, đã bị An Lan làm cho lép vế.

An Lan nếu như có lòng muốn châm biếm người nào đó, nhất định sẽ đả kích cho đối phương thật nặng.

“Ngôn nhị tiểu thư hỏi tôi cười gì phải không?” Đôi môi hồng của An Lan khẽ động, dù cho chỉ là một động tác nhỏ, cũng tao nhã đầy khí chất.

Ánh mắt Ngôn Chi Tinh có chút không vui.

Bao nhiêu năm rồi, đã không còn ai gọi cô là Ngôn nhị tiểu thư nữa. Từ khi còn nhỏ, cô đều cười nói với mỗi người: “Sau này gọi tôi là Ngôn Chi Tinh nhé.”

Thế là, những người đó bắt đầu gọi cô là “Chi Tinh tiểu thư.”

Thế là, những người gọi “Chi Tinh tiểu thư” bắt đầu gọi Ngôn Tiểu An là “Tiểu An tiểu thư.”

Nhà họ Ngôn, cũng không có Ngôn đại tiểu thư và Ngôn nhị tiểu thư nữa.

Người phụ nữ trước mặt này, có tình nhân mạnh thân phận “Ngôn nhị tiểu thư” của cô? Cô ta muốn làm gì?

“An tiểu thư không cần khách sáo, tôi đã xem qua phim cô diễn, nếu không để ý, sau này gọi tôi là Chi Tinh đi.” Trên mặt nở nụ cười hiền hòa, cô ta giống như giả bộ lương thiện đằng sau sự độc ác...Câu nói này lộ vẻ không thoải mái.

“Không, tôi để ý, Ngôn nhị tiểu thư.”

Ngôn Chi Tinh sững người, chỉ một diễn viên mà thôi! Có gì mà kênh kiệu chứ?

“Ngôn nhị tiểu thư, còn chưa nói cho cô biết, vừa nãy, tôi cười cái gì nhỉ.” An Lan cười lên, trong mắt sắc lạnh, “Ngôn nhị tiểu thư có câu nói sai rồi. Hôm nay là sinh nhật của cô không sai, nhưng không phải của Ngôn Tiểu An.”

Lục Vân Trạm nhất thời khựng lại.....hôm nay, không phải sinh nhật của Ngôn Tiểu An? Tại sao lại thế?

“Không thể nào, mọi năm tôi đều tham gia sinh nhật của hai chị em họ, hôm nay tại sao lại không phải sinh nhật của Ngôn Tiểu An chứ?”

An Lan cười chế giễu: “Đúng thế, Lục Tổng mỗi năm đều ở đây ngày này, tham gia sinh nhật của bọn họ. Thế Lục Tổng có biết, sinh nhật của Ngôn Tiểu An, thực ra là mười ngày trước? Ngày sinh nhật của hai chị em họ cách nhau rất gần, cho nên từ sau khi Ngôn Chi Tinh đến nhà họ Ngôn, Ngôn Tiểu An cũng không còn được sinh nhật của riêng mình thêm lần nào. Cô ấy trở thành người kèm theo cùng với sinh nhật của Ngôn Chi Tinh.....còn những ngày như thế, đều đã sống gần 20 năm rồi... Lục Tổng, nếu như anh không tin, có thể đi hỏi ông Ngôn và bà Ngôn.”

Ngôn Chi Tinh cắn chặt môi, trừng mắt nhìn người phụ nữ trước mặt.....Người phụ nữ này rốt cuộc có quan hệ gì với Ngôn Tiểu An! Sinh nhật của Ngôn Tiểu An, e rằng đến bố mẹ của Ngôn Tiểu An cũng quên mất rồi.

Tại sao người phụ nữ này lại biết!

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Nói đến tang lễ

Trong lòng Lục Vân Trạm khó chịu. Lời An Lan nói, giống như một quả bom không hẹn giờ, đoàng một tiếng, đột nhiên phát nổ.

Mười ngày trước..... Lục Vân Trạm neho mắt lại, mười ngày trước.....là tối đêm hôm đó!

Hôm đó, người phụ nữ đó khác thường như thế, về muộn, mặc chiếc váy hai dây màu trắng mà chưa mặc bao giờ.

Hôm đó, người phụ nữ đó ba năm rồi lần đầu tiên cầu xin hân ở lại.

Lòng ngực co thắt lại. Lục Vân Trạm đưa tay ôm ngực, dường như muốn vứt bỏ nỗi đau đó.

Tại sao lại đau đến thế?

Vì cô?

Tại sao chứ!

Ngôn Tiểu An trước nay là người phụ nữ mà hẳn xem thường.

Ánh mắt An Lan, là vẻ sâu xa mà người khác mãi mãi không nhìn thấu được, cô im lặng nhìn Lục Vân Trạm và Ngôn Chi Tinh.

Đột nhiên!

“Ngôn Chi Tinh, trước khi gặp Ngôn Tiểu An, tôi khinh ghét người phụ nữ này, cảm thấy cô ta là người phụ nữ dễ tiện nhất trên thế giới này. Nhưng sau khi gặp, tôi mới hiểu, Ngôn Tiểu An kiếp trước nhất định đắc tội với toàn nhân loại, nếu không, tại sao lại đen đui gặp phải cô như thế?”

An Lan cười khẩy nói: “Ngôn Chi Tinh, Ngôn Tiểu An chưa chết, cô ấy còn sống, mỗi năm không cần phải sinh nhật cùng người khác, cô ấy có ngày sinh của chính mình. Cô đừng nói cô vô tội, cô thật sự vô tội sao? Tôi muốn hỏi cô, Ngôn Chi Tinh, rốt cuộc cô muốn làm gì? Để Ngôn Tiểu An mỗi năm vào ngày này đều cùng tổ chức sinh nhật với cô, cô làm như thế là vì cái gì?”

Muốn giết cảm giác tồn tại của Ngôn Tiểu An?”

Sắc mặt Ngôn Chi Tinh trắng bệch: “Cô hiểu lầm tôi rồi.....”

“Ha ha. Tôi có mắt tự nhìn thấy được, có não tự biết suy nghĩ. Cô cho rằng tôi là tên có mắt mà như mù Lục Vân Trạm sao?”

Lúc này đến Lục Vân Trạm cũng bị chửi mắng theo.

Nhưng. Cô chính là muốn chửi mắng.

Đặc biệt hôm nay đến tham gia sinh nhật của Ngôn Chi Tinh.

Lục Vân Trạm lúc này đều không quan tâm lời chửi mắng của An Lan. anh ta lúc này trong đầu đều là hình ảnh người phụ nữ đó.

An Lan..... An Lan!

Đúng rồi! Chính là An Lan này, khoảng thời gian đó và người phụ nữ đó đi lại rất mật thiết!

Nếu như là An Lan, cô nhất định biết Ngôn Tiểu An đi đâu.

Mất nhìn thấy An Lan sắp đi, Lục Vân Trạm chạy lại, đứng trước mặt ngăn An Lan, ánh mắt sâu xa nhìn chằm chằm vào An Lan: “Cô ta đâu?”

“Ai?” An Lan nheo mày thách thức.

“Ngôn Tiểu An!” Lục Vân Trạm nói từng chữ từng chữ: “Cô chắc chắn biết cô ấy đang ở đâu, có đúng không!”

“Dù cho tôi biết cô ấy ở đâu, tại sao tôi phải nói cho anh biết?”

“Nếu như cô vẫn muốn tiếp tục trong làng giải trí!”

“Thế thì sao chứ, bà đây cũng vừa quyết định rút lui khỏi làng giải trí rồi.” Uy hiếp ai chứ? Hừ~

Đến từ “bà đây” chưa ngoa cũng được nói ra, Lục Vân Trạm nhìn An Lan không giống đang giả tạo.

Lục Vân Trạm tức đến phát điên, ánh mắt lạnh lùng nhìn An Lan: “Cô tốt nhất ngoan ngoãn nói cho tôi, cô ta đang ở đâu.”

Trong lòng An Lan vẫn có chút sợ hãi bộ dạng của Lục Vân Trạm.

Nhưng.....đột nhiên cô rất muốn biết, Lục Vân Trạm sau khi biết những tin đó, còn có thể điên thế này không.

Khóe miệng nhếch lên: “Cô ấy đang ở đâu, tôi cũng không biết. Nhưng có một điểm, tôi có thể bảo cho anh.”

“Cô đừng giờ trò.”

“Lục Vân Trạm, anh gặp Ngôn Tiểu An lần cuối cùng là bao giờ? Cô ấy nói gì với anh?”

Nói cái gì?.....nói... “Cô ta không nói gì cả.” Không, cô ta nói cô ta sắp chết. Có điều đây chỉ là cái cớ hôm đó muốn giữ hân lại. cho đến bây giờ, Lục Vân Trạm vẫn cho rằng như thế.

“Lục Vân Trạm, đêm hôm đó, sau khi anh đi, cô ấy xách theo một chiếc hòm cũ, đêm tối chạy đến nhà tôi. Cô ấy nói với tôi, giấc mơ của cô ấy, tỉnh rồi. anh đoán xem, đêm hôm đó chúng tôi nói những chuyện gì?”

Lục Vân Trạm nghỉ ngơi nhìn An Lan, không nói gì.

An Lan lại tiếp tục nói: “Đêm hôm đó, chúng tôi nói đến tang lễ, tang lễ của cô ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Lục Vân Trạm, anh đáng chết

Con người khẽ nheo lại, tay của Lục Vân Trạm, run rẩy, trong tim có gì đó như đang vỡ vụn: “.....Cô, ý cô là gì?”

“Ý là, Ngôn Tiểu An mắc bệnh ung thư, ung thư dạ dày giai đoạn cuối.”

Ung thư dạ dày? Giai đoạn cuối? Ngôn Tiểu An?..... An Lan đang nói gì thế? Tại sao hắn nghe không hiểu?

An Lan liếc mắt nhìn xung quanh, đã bị vệ sĩ bên cạnh Lục Vân Trạm tách ra khỏi đám đông, vừa nãy, khi Lục Vân Trạm ngăn cô lại, xung quanh đã bị người của Lục Vân Trạm vây lại rồi.

Cho nên, những lời vừa nãy, cô mới có thể nói thoải mái, tại vì, người ở đây đông, muốn nghe thấy lời cô nói, cũng chỉ có thể Lục Vân Trạm ở trước mặt.

An Lan cười nhìn người đàn ông đó sững sờ, đôi môi khẽ động: “Lục Vân Trạm.....đau lòng không?” sắc mặt cô điềm nhiên: ‘Lục Vân Trạm, anh đáng chết.’ Đáng đời Lục Vân Trạm, nhưng Ngôn Tiểu An người phụ nữ đó, quá vô tội.

“Ngôn Tiểu An không ăn chua không ăn cay, khẩu vị cô ấy nhạt, nhưng vì Ngôn Chi Tinh, cố chịu hơn 20 năm. Ba năm nay, Ngôn Tiểu An mỗi tối nấu cơm chờ anh về ăn, nhưng chỉ là chờ trong vô vọng, cơm nóng lại để nguội, nguội rồi lại làm nóng, cuối cùng, những thứ đó đều phải vào trong bụng cô ấy.

Cô ấy muốn đợi cùng ăn cơm với anh, nhưng mỗi lần đợi đến giữa đêm, chắc chắn anh không về chỗ cô ấy, mới bắt đầu ăn cơm tối.

Đó là cơm tối sao?

Đó là giờ ăn cơm à? Anh cho rằng? Ung thư dạ dày do đâu mà bị?

Buồn cười nhất đó là, cô ấy kiểm tra ra bệnh ung thư dạ dày, tại vì do thức ăn Ngôn Chi Tinh gấp cho cô ấy, cho nên miếng gà cay Ngôn Chi Tinh gấp đó, cô ấy không ăn, cho rằng cô ấy không đúng.

Anh biết tối hôm đó cô ấy làm sao mà thức qua đêm được chứ?

Ồ ồ ồ....càng buồn cười hơn là, khi anh lên giường với cô ấy, lẽ nào anh một chút cũng không cảm thấy cô ấy gầy đến mức thế nào sao? Hay là từ đầu đến cuối, anh chỉ muốn thỏa mãn dục vọng của anh?

Lục Vân Trạm, tôi đã từng hỏi Ngôn Tiểu An, cô ấy có hối hận hay không.

Anh biết cô ấy nói với tôi thế nào không?

Cô ấy nói, ba năm nay, người trên toàn thế giới đều bình luận sau lưng cô ấy, cô ấy biết những người đó nguyên rủa cô ấy thế nào, hèn hạ, đê tiện, gái điếm, những lời sỉ nhục cô ấy, chưa có từ nào cô ấy chưa nghe.

Cô ấy nói, bao nhiêu người chửi mắng sau lưng cô ấy, cô ấy không có thời gian đi quan tâm, ba năm nay, cô ấy chỉ kiên trì mỗi ngày dù cho sét đánh cũng vẫn yêu người đàn ông tên là Lục Vân Trạm.”

Kiều ngạo như An Lan, nói đến Ngôn Tiểu An, nước mắt cũng tuôn rơi.

“Lục Vân Trạm, anh tích đức gì mà lại có tình yêu sét đánh cũng không rời thế chứ?” An Lan cầm ly rượu lên, từ bàn bên cạnh tự rót cho mình một ly, cô nói: “Lục Vân Trạm, đó là người trên thế giới này yêu anh nhất, sắp đi gặp thượng đế rồi. từ nay về sau, cả đời anh phải đơn độc sống trong đám đông. Cũng sẽ không có Ngôn Tiểu An nào, bất cứ lúc nào cũng nhớ đến anh, quan tâm anh.”

Cô cụng ly mình vào ly rượu của Lục Vân Trạm: “Lục Vân Trạm, cheers, chúc mừng anh sắp mất đi tất cả.” Cô ngừng đầu uống một ngụm hết ly rượu đó, khi đặt ly rượu xuống, nói: “Còn nữa, Lục Vân Trạm, đáng đời anh.”

Nói xong, An Lan kiêu hãnh bước ra khỏi nhà họ Ngôn, lên xe của mình.

Nhìn qua cửa sổ ô tô, An Lan liếc mắt nhìn Lục Vân Trạm vẫn còn đờ đẫn đứng ở đó.

Những người xung quanh, bị vệ sĩ của Lục Vân Trạm, cách ra xa, bọn họ chỉ nhìn thấy đại minh tinh An Lan và Lục Vân Trạm nói chuyện, không hề nghe thấy bọn họ đang nói gì.

Nhưng An Lan đi rồi, bọn họ có thể nhìn thấy, Nam Lục Bắc Hứa của đại Z quốc, cao ngạo của thành phố Minh Châu, Lục Vân Trạm, người đàn ông sắc mặt nhợt nhạt đứng ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Cảm nhận tình yêu gần đến

Tất cả mọi người đều đang thi thắm bàn luận: “Xảy ra chuyện gì vậy?”

“Lục Tổng bị An Lan đá rồi?”

“Không đúng, ai mà không biết, người phụ nữ trong lòng Lục Tổng là Chi Tinh tiểu thư của nhà họ Ngôn chứ?”

“.....cũng đúng.”

Những giọng nói đó, dần dần ồn ào hỗn tạp, bay đến tai Lục Vân Trạm. Còn hẳn lúc này, bên tai là những lời nói không ngừng nhảy nhót của An Lan.

Vệ sĩ xung quanh Lục Vân Trạm dần dần lui về sau, Ngôn Chi Tinh bước lên trên khoác tay Lục Vân Trạm: “Vân Trạm, An tiểu thư cô ấy.....nói gì thế?”

Cô cẩn thận dè dặt hỏi, nhưng cũng có dự định của riêng mình.

Lục Vân Trạm dường như bị thứ gì đó làm cho thức tỉnh, gạt tay Ngôn Chi Tinh ra.

Lần đầu tiên, hẳn chăm chú nhìn kỹ Ngôn Chi Tinh trước mặt.....cô, có đúng là người con gái trong ký ức của hắn không?

Nếu như đúng, những lời An Lan nói, là những lời không có lợi với Ngôn Chi Tinh, chỉ là một sự trùng hợp?

“Vân Trạm.....” Ngôn Chi Tinh bị đẩy ra, thần sắc có chút không tốt.

“Hôm nay, rốt cuộc là sinh nhật của ai?” Hắn mở miệng hỏi.

Sắc mặt Ngôn Chi Tinh dần thay đổi: “Là ý của ba mẹ, ba mẹ cảm thấy em và chị hai người sinh nhật chỉ cách nhau 10 ngày, tách ra không bằng cùng nhau tổ chức. Còn có thể gắn kết tình cảm giữa hai chị em.”

Lục Vân Trạm không nói gì.

“Ngôn Tiểu An không ăn cay, em có biết không?”

Đôi hàng mi của Ngôn Chi Tinh khẽ rung, lắc lắc đầu: “Khẩu vị nhà em đều như nhau, từ nhỏ chúng em cùng ăn cùng ngủ, chị sao có thể không ăn cay chứ?”

Ngôn Chi Tinh nói vô tội, nhưng Ngôn Tiểu An đã nhìn thấy cô ta đang nói dối.....khi Ngôn Chi Tinh nói dối, tất cả đều tỏ ra bình thường, nhưng chỉ riêng đôi mắt sẽ nháy.

Nghỉ lại bữa cơm hôm đó, khi Ngôn Chi Tinh gấp miếng gà cay cho Ngôn Tiểu An, Ngôn Chi Tinh nói đây là thức ăn mà Ngôn Tiểu An thích ăn nhất.....1 không ăn cay lại thích ăn nhất gà cay sao???

Không chỉ là bữa cơm đó, trong ký ức, Ngôn Chi Tinh thường xuyên gấp thức ăn cho Ngôn Tiểu An, lúc đó mình còn cảm thấy người con gái này vừa hiểu chuyện lại khôn khéo, đáng yêu.

Lục Vân Trạm không muốn ở lại nữa, hẳn sai chân rồi đi.

Ông Ngôn bà Ngôn gọi hắn lại: “Vân Trạm, tiệc vừa mới bắt đầu, Chi Tinh còn chưa cắt bánh, sao cháu lại định đi rồi?”

Nổi bực tức đột nhiên ập đến, tắc nghẽn trong lồng ngực, Lục Vân Trạm nhìn đôi vợ chồng trước mặt, họ đang lừa dối con gái đẻ của mình, đôi vợ chồng này không thêm đề ý đến con gái của mình, thậm chí mặc kệ nỗi ám ức mà con gái mình phải chịu.

Lục Vân Trạm thay Ngôn Tiểu An cảm phần, không hài lòng.....đột nhiên, hần cười lên! Hần có tư cách gì thay Ngôn Tiểu An cảm thấy không đáng cảm phần và không hài lòng chứ?

Hần có tư cách gì mà đi trách tội đôi vợ chồng này?

Hần không phải cũng giống đôi vợ chồng này, coi thường người phụ nữ đó sao?

“Không ạ. Cháu còn có việc rất quan trọng phải làm.” Hần nghĩ đến người con gái đó, đang ở góc nào đó trên thế giới này, gầy vò với sự đau đớn bệnh tật của mình.

Lòng ngực hần nhói đau, khi Ngôn Chi Tinh đi Pháp, cũng không cảm nhận đau đớn như thế.

Cảm nhận được rõ rệt, hần đang mất đi người con gái đó, khổ tâm trong lòng.....đây cũng là ba năm trước khi Ngôn Chi Tinh rời đi, hần đã từng có cảm nhận như thế.

Nếu như không ngộ, có thể nhìn rõ trái tim của mình.....Hần, trong bất giác, đã yêu người phụ nữ đó.

Nhưng vì kiêu hãnh và thù hận, tại vì một vài việc và lí do không quan trọng, hần phủ nhận tình cảm chân thật nhất của mình, cũng phủ nhận người phụ nữ đó.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Chân tướng

“Lục tiên sinh, xin đợi một chút.” Khi Lục Vân Trạm kéo cửa xe, đằng sau vang lên giọng nói già.

“Bác Hà?”

Là bác Hà quản gia, Bác Hà đuổi theo, đưa cho Lục Vân Trạm một bức ảnh: “Vừa nãy có người phụ nữ rất xinh đẹp, đưa cho tôi bức ảnh này, nói An An dù cho ở nơi nào, cũng sẽ nhớ Bác Hà và bác gái Hà.....Lục tiên sinh, có phải An An xảy ra chuyện rồi không?”

Lão quản gia nhay cảm, bàn tay run rẩy, cầm lấy bức ảnh trong tay: “Gần đây mắt tôi nháy liên tục, An An tối hôm đó sau khi về ăn cơm, tôi đuổi theo sau, An An có gì đó khác lạ....Lục Tiên sinh, xin nói cho tôi biết, cậu làm gì An An nhà tôi rồi?”

Trái tim Lục Vân Trạm như bị cào xé thêm một vết.

Ngôn Tiểu An giấu tất cả mọi người, hần từ tay bác Hà cầm lấy bức ảnh đó.

Trên bức ảnh, nụ cười cô sáng lạn như thế, dường như muốn đem cả sinh mạng mà đốt cháy sạch sẽ.....Ồ, lúc đó, cô ấy đã thẳng thắn đối diện với cái chết rồi sao?

Mất, tự nhiên cay cay.

Đối diện câu hỏi chất vấn trực tiếp nhất của lão quản gia.....cậu rốt cuộc làm gì An An nhà chúng tôi rồi?!

Đúng thế!

Hần rốt cuộc làm gì An An nhà họ rồi!

Lục Vân Trạm hít một hơi thật sâu: “An An rất tốt, An An sẽ không có chuyện gì.”

Lão quản gia nghe xong, trầm mặc nói: “Lục tiên sinh, mong cậu đối xử với An An nhà chúng tôi tốt một chút....tôi biết, mọi người đều thích Chi Tinh tiểu thư, cảm thấy An An nhà chúng tôi không hoạt bát thoải mái như Chi Tinh tiểu thư.

Nhưng, Lục tiên sinh, từ nhỏ An An nhà chúng tôi tính cách không phải như thế, khi cười vừa tươi lại vừa khéo, giống như mặt trời nhỏ vậy.”

Bác Hà từ trên người lấy ra một ví da đã cũ, mở chiếc ví ra, đưa cho Lục Vân Trạm: “Lục tiên sinh, tôi không nói dối, An An nhà chúng tôi hồi nhỏ ai nhìn cũng yêu. Cậu xem, cô ấy cười lên, có giống mặt trời nhỏ không?”

Trong tầng ví của bác Hà, có một bức ảnh đã ố màu.

Lục Vân Trạm nheo mắt lại nhìn!

Nắm lấy tay bác Hà: “Đây là Ngôn Tiểu An hồi nhỏ sao? Đây không phải bức ảnh Ngôn Chi Tinh hồi nhỏ sao?”

Bác Hà bị nắm lấy tay sững người rồi cười giải thích: “An An nhà chúng tôi hồi nhỏ giống Chi Tinh tiểu thư, cho nên nhìn thấy hai chị em cô ấy, đều không phân được rõ ai là ai.

Nhưng sau này lớn lên, Chi Tinh tiểu thư nhìn vẫn nét giống hồi nhỏ, còn An An, lớn lên không giống hồi nhỏ lắm.

Phu nhân và tiên sinh nhà chúng tôi, còn nói An An không giống.”

Tay của Lục Vân Trạm, đang run lên, trong mắt hoảng loạn.

Bác Hà còn nói: “Có điều tính cách hai chị em cô ấy cũng thay đổi rồi, hồi nhỏ, An An thích cười lúc nào cũng đầy sức sống, Chi Tinh tiểu thư có chút hướng nội. Sau đó từ khi Chi Tinh tiểu thư đến nhà chúng tôi, Chi Tinh tiểu thư càng lúc càng thích cười nói, còn An An lại càng ngày càng trầm lặng. Có điều cũng thấy lạ, đứa trẻ này từ nhỏ đã bị phu nhân và tiên sinh yêu cầu phải nhường em. Trong lòng đứa trẻ nào cũng sẽ không vui chứ?”

Bác Hà đang nói gì đó, Lục Vân Trạm đã không còn nghe nữa.

Đột nhiên!

Đưa tay nắm lấy tay bác Hà: “Bác Hà, bác có còn nhớ, hồi nhỏ, An An có đi tham gia tang lễ của ba mẹ cháu không? Hồi đó Chi tinh còn chưa đến nhà họ Ngôn chứ?”

“Ồ, cậu nói lần đó à, lần đó tham gia tang lễ của ba mẹ Lục tiên sinh, AN An còn lạc đường nữa, toàn thân bần hết cả, sau đó bị tiên sinh và phu nhân trách mắng rất lâu. An An tiểu thư còn cười tinh nghịch nữa. Chi Tinh tiểu thư hồi đó ba mẹ vẫn còn chưa xảy ra chuyện.”

Lục Vân Trạm cau mày lại.

Cho nên, mấy năm này.....hắn nhắm đối tượng rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Làm mất an an của hắn rồi

Trong kí ức của hắn, người con gái đã khích lệ hắn trong tang lễ của ba mẹ mình?

Cho nên, hắn làm mất An An của hắn rồi?

Lục Vân Trạm, những năm này, rốt cuộc mày làm gì thế!

Lục Vân Trạm, ba năm nay, mày đối xử với cô ấy thế nào!

Lục Vân Trạm như người mất hồn quay về “Lan Uyển”, nơi này, đã từng là nơi hắn bảo cô ở.

Đã từng, chỉ cần mở cửa, là có thể nhìn thấy bóng dáng mảnh mai, đợi chờ hắn.

Đã từng, chỉ cần hắn quay về, khoảnh khắc mở cửa ra đó, nhất định có người phụ nữ vui mừng đón lấy cặp tài liệu của hắn.

Đã từng, chăm sóc quan tâm hắn, trước khi hắn tắm xem nước tắm ấm chưa.

Đã từng.....những gì đã từng giờ đã không còn nữa!

Khi Thẩm Việt đến Lan Uyển, đẩy cửa ra, mùi rượu tỏa ra khắp phòng

“Trời ạ, tên học Lục này tắm trong vại rượu à?” Mộ Dung Túc mắng, đi vào trong phòng ngủ, mới hiểu, phòng khách còn dễ chịu hơn phòng ngủ.

Trong phòng ngủ, Lục Vân Trạm đang ngất ngưỡng nằm trên đất, bên cạnh là những chai rượu rỗng.

“Này này, Lục Vân Trạm, cậu tỉnh lại đi?”

Mộ Dung Túc đẩy Lục Vân Trạm, nhưng người không hề nhúc nhích.

Ở bên cạnh, Thẩm Việt đẩy Mộ Dung Túc ra, “Cậu như thế không được, để mình.” Nói xong, từ trong nhà tắm, lấy một chậu nước lạnh hắt vào người Lục Vân Trạm.

“Hừ~~~~~ Thẩm Việt, đợi tên họ Lục này tỉnh lại, cậu chết với hắn!”

“Đợi cậu ta tỉnh lại, cũng chẳng có thời gian mà đánh chết mình đâu.”

Lục Vân Trạm vẫn còn chìm đắm trong giấc mơ có Ngôn Tiểu An, trong mơ.....quá đẹp. Sau đó, một chậu nước lạnh, làm biến mất người con gái trong mơ đó.

Sắc mặt Lục Vân Trạm trở nên đáng sợ, “Các cậu đến làm cái gì?”

“Xem cậu chết hay chưa.” Mộ Dung Túc nói.

“Cút ra ngoài.” Việc của hắn không cần ai quan tâm.

“Cậu không muốn tìm Ngôn Tiểu An nữa à?” Thẩm Việt vừa nói xong. Ngay tức khắc, người đàn ông lồm cồm bò dậy, tóm lấy cổ áo của Thẩm Việt, hỏi lớn: “Ngôn Tiểu An đang ở đâu!”

“Buông tay.” Thẩm Việt sắp bị chen cho tức chết, nhìn tên đàn ông trước mặt đã phát điên rồi, Thẩm Việt chỉ có thể lườm hắn mà nghĩ.....bây giờ biết vội rồi, sao hồi đó còn làm thế.

Mặc dù không tán thành cách làm của Lục Vân Trạm, nhưng Thẩm Việt vẫn nói: “An Lan mua vé máy bay vào hôm nay lúc 5h sáng đi Tam Á Hải Nam. Mình đã tra thử, gần đây công việc của cô ta không có nơi nào phải đi Tam Á.”

Nói không cần rõ, người thông minh cũng có thể hiểu ra.

Lục Vân Trạm đứng lên: “Bây giờ mấy giờ rồi?”

“Cậu bây giờ nhớ ra mà hỏi mấy giờ rồi à? Say mấy ngày rồi còn nói.....”

“Im miệng! Mình hỏi cậu, bây giờ mấy giờ!”

“Uhm....hai giờ 11 phút sáng.”

Lục Vân Trạm đẩy Mộ Dung Túc ra, đi nhanh vào nhà tắm, chỉ trong năm phút, tắm rửa xong, thay quần áo rồi đi ra khỏi cửa.

“Cậu không cần vội, vé máy bay đã đặt cho cậu rồi.” Thẩm Việt gọi với đằng sau Lục Vân Trạm.

“.....uhm, cảm ơn.”

Thẩm Việt cười nói: “Khách sáo rồi.” Người anh em theo đuổi tình yêu chân thật, là bạn bè phải giúp đỡ. Mấy tên bạn thân chí cốt sao nỡ lòng nhìn tên họ Lục sau này phải ôm hối hận chứ?

Lục Vân Trạm có máy bay riêng, nhưng nếu như không đi cùng chuyến với An Lan, làm sao có thể đi theo sau An Lan, ở nơi ven biển này, tìm thấy người con gái đó chứ?

Áng nắng của sáng sớm, hắt trên người cũng đủ khiến người ta chảy mồ hôi.

Bên bờ biển, trên bãi cát trắng, Lục Vân Trạm nhìn thấy bóng dáng quen thuộc đó.

An Lan nói, tại sao hắn lại không phát hiện Ngôn Tiểu An gầy đi một cách đáng sợ chứ?

Còn bây giờ, người phụ nữ đó, đứng trên bãi cát bên bờ biển dưới trời xanh, một trận gió thổi dường như cũng đủ cuốn cô đi.

Thân hình đó, mỏng manh như tờ giấy.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Tìm Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Tìm thấy cô ấy rồi

Khi cô quay người lại..... Lục Vân Trạm đã đứng ở đó, không động đậy được!

Bụng của cô.....cô mang thai rồi?

Người gầy như thế, bụng to khiến cô càng thêm gầy hơn.

Nghĩ lại tối hôm đó, người phụ nữ này, ôm chặt lấy hân, cô nói: Xin anh ở lại. Đây là lần cuối cầu xin hân.

Nhưng hân lại đi mà không thèm ngoảnh đầu.

Lúc đó cô đã mang thai rồi.....chỉ là vì mắc bệnh, nên cũng không nhìn rõ.

Nhưng.....cũng không đến mức một chút cũng không có cảm nhận gì chứ. Lục Vân Trạm hồi hận hồi đó, là hân quá xem thường cô, ngay cả cô mang thai, cũng không phát hiện.

Nam Lục Bắc Hứa, Lục Vân Trạm kiêu ngạo là thế, khoảnh khắc này, nước mắt đã ầng ậng trong khoang mắt.

Hân đang định bước đến, một bóng người quen thuộc xuất hiện.

“An An, quay về đi, An Lan nấu cháo cho em rồi.” Hứa Ngụy nói, đưa tay đỡ lấy Ngôn Tiểu An.

Lục Vân Trạm nắm chặt lòng bàn tay lại, nhìn Ngôn Tiểu An cười với Hứa Ngụy, trong lòng có cảm giác chua chát, cũng có lửa giận.

Hân, ghen rồi.

An An, An An, gọi thân mật đến thế sao.

Hứa Ngụy có quan hệ gì với Ngôn Tiểu An chứ?

Còn Ngôn Tiểu An, cô có biết, bên cạnh cô là một kẻ mang đuôi sói, cô cười ngọt ngào với hân như thế, không sợ bị tha đi sao?

Lục Vân Trạm đi theo sau Ngôn Tiểu An và Hứa Ngụy, cho đến khi nhìn thấy dãy phòng ven biển ở phía không xa.

Không phải biệt thự cao sang gì, chỉ là kiểu cách đơn giản giống như những căn khác bên bờ biển, xung quanh trồng đủ các loại cây cối, còn cả những loài hoa hoang dã không biết tên.

Ở đây, không khí trong lành, khiến người ta rất thoải mái.

Ở đây cái gì cũng tốt, chỉ là có Hứa Ngụy, lại thành không tốt.....trong lòng Lục Vân Trạm nghĩ.

Hân đứng bên ngoài tường, nhìn qua hàng rào, thấy người phụ nữ trong vườn, An Lan bưng một bát cháo đến cho Ngôn Tiểu An, “Mau ăn, tôi phải ngồi máy bay 5h sáng để đến nấu cơm cho cô đây, cô mà không ăn, lần sau đừng mong ăn cơm tôi nấu nữa.”

Đột nhiên trong lòng Lục Vân Trạm nhói lên.....rất cuộc, ai mới là người đàn ông của Ngôn Tiểu An?

Hân cảm kích An Lan, nhưng đồng thời, trong lòng lại không vui.

Những việc An Lan làm.....

Lục Vân Trạm là người mà đàn ông cũng ghen, phụ nữ cũng ghen.

Có Hứa Ngụy và An Lan, còn không đủ, trong phòng lại có một người đàn ông khác bước ra.

Lục Vân Trạm đã từng gặp, Phó Dịch.

Trong đầu nhớ lại ngày trước Phó Dịch bảo hân đưa Ngôn Tiểu An đi kiểm tra toàn thân.....lúc này, Lục Vân Trạm chỉ biết hồi hận!

Nếu như, nếu như hân có thể để ý cô một chút, thì có lẽ, cô đã không mang thai mà bỏ đi không nói một lời.

Trong vườn.

“Tiểu An, mặc dù những lời này, tôi không muốn nói với cô. Nhưng là một bác sĩ, nhất định phải nói với cô sự thật, bản thân cô có lẽ cũng cảm nhận được, tình hình sức khỏe của mình, gần đây càng ngày càng kém. Hơn nữa, tình hình đứa bé trong bụng cũng không tốt lắm, có thể kiên trì đợi đến khi đứa bé được 8 tháng hay không.....tôi cũng không nói rõ được.”

“Bác sĩ Phó, sống chết có số, tôi đã kiên trì, nỗ lực rồi.....tôi bây giờ diu nhất có thể làm chính là nghe theo lời dặn của bác sĩ, bảo vệ bản thân, đứa trẻ đã ở trong bụng tôi sáu tháng rồi, nếu như, nếu như nó thật sự không thể bình an đến thế giới này.....có cũng là số rồi.” Còn cô, cũng sẽ cùng đứa bé đi đến một thế giới khác.

Bầu không khí trở nên trầm lắng.

An Lan đột nhiên nói: “Ngôn Tiểu An, cô có muốn gặp Lục Vân Trạm một lần nữa không?”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đừng động, để tôi ôm một lát

Cơ thể Ngôn Tiểu An khẽ run.

Lục Vân Trạm đứng bên ngoài tường bên vườn, vốn dĩ chỉ nghe đoạn nói chuyện của bọn họ đã thấy trong lòng hoảng loạn. Lúc này, sau khi nghe thấy lời An Lan nói, cũng ngừng đầu dòng tai nghe, muốn nghe kĩ câu trả lời của Ngôn Tiểu An.

“An Lan, giấc mơ của tôi, đã tỉnh rồi. trước đây, tôi cho rằng chỉ cần mình nỗ lực, thì sẽ có được tình cảm của anh ấy, nhưng tôi bây giờ bị bệnh, càng hiểu rõ hơn, trên thế giới này, có rất nhiều điều đáng tiếc mà không thể thay đổi được.

Giống như bệnh của tôi, tôi nỗ lực muốn sống, sống lâu hơn một chút, như tình hình sức khỏe, mỗi lúc lại yếu hơn.

Giống như con của tôi, tôi nỗ lực muốn nó bình an sinh ra trên thế giới này, được mở mắt, nhìn thế giới phồn hoa này, nhưng trên sự thật, sức khỏe của tôi, không cho phép tôi kiên trì đến lúc đứa trẻ có thể bình an sinh ra.”

Lục Vân Trạm nghe thấy lời Ngôn Tiểu An nói: “An Lan, tôi cam chịu số phận rồi.”

Trong tim như có gì đó đập vào nhói đau, ý thức được lắc lắc đầu.....Đừng cam chịu số phận. Ngôn Tiểu An, không cho em cam chịu số phận!

Em cam chịu thì anh biết làm thế nào!

Trong lòng hần không ngừng gào thét, Ngôn Tiểu An, anh không cho phép em cam chịu số phận!

Anh muốn em sống!

Ung thư dạ dày, giai đoạn cuối.....trước nay, Lục Vân Trạm chưa bao giờ có khái niệm sâu sắc thế này.

Nhưng lúc này, hần rõ ràng cảm nhận được, sinh mạng người phụ nữ đó, đang bị bệnh tật mang đi.

Ung thư dạ dày, giai đoạn cuối.....đại diện cho cái chết.

Khoảnh khắc này, hần rõ ràng cảm nhận được sự hoảng loạn do căn bệnh này mang lại!

Nhìn qua hàng rào sắt vây tường, Lục Vân Trạm nhìn thấy người phụ nữ ngồi trong vườn. Sau đó, dần mất hút trong đó.

.....

Sáng sớm ngày hôm sau, Ngôn Tiểu An vẫn như mỗi buổi sáng, xuất hiện trên bãi cát bên bờ biển, đi chậm chậm trên cát.

Đằng sau, có tiếng bước chân đi theo.

Ngôn Tiểu An ngoảnh đầu, sắc mặt thay đổi, nhấc chân định chạy đi.

Sắc mặt Lục Vân Trạm cũng thay đổi theo, chạy nhanh đến giữ lấy Ngôn Tiểu An, nói: “Đừng động!”

Vòng tay đang rộng, Lục Vân Trạm ôm chặt lấy cô.

Đồng thời, cảm nhận rõ rệt, cơ thể Ngôn Tiểu An đang run lên,.....cô, đang sợ hần.

Cổ họng Lục Vân Trạm nghẹn đắng lại.

Ngôn Tiểu An run rẩy, “Anh, tại sao anh lại ở đây?”

Lục Vân Trạm tại sao lại xuất hiện ở đây!

“Đừng động, chỉ một lúc, đừng động có được không?” Giọng nói người đàn ông trầm xuống, mang theo nỗi nhớ mong, đầu gục lên vai cô, “Để tôi ôm một lát, chỉ một lát.”

Cơ thể Ngôn Tiểu An khẽ run..... Lục Vân Trạm đang nói gì thế?

Để anh ấy ôm một lát?

Dường như, Lục Vân Trạm và người đàn ông trong kí ức của cô, không giống nhau.

“Anh buông tôi ra, giữa chúng ta, đã kết thúc rồi.”

Đã kết thúc từ lâu rồi, trong lòng cô, hết lần này đến lần khác, muốn ở bên cạnh người này.

“Tôi không đồng ý, giữa chúng ta, mãi mãi sẽ không có ngày kết thúc.”

“Lục Vân Trạm! Giữa chúng ta, đã kết thúc từ lâu rồi!”

“Không, tôi không đồng ý.”

“Ha ha ha.....” Không đồng ý? Đến bây giờ, còn có thể cường quyền như thế sao? Anh không đồng ý, có thể làm được gì chứ?

“Lục Vân Trạm, anh nói anh không đồng ý, anh không đồng ý thì sẽ thế nào chứ? Tôi sắp chết rồi! sắp chết rồi anh có biết nghĩa là gì không? Anh không đồng ý? Anh không đồng ý anh có thể cướp người với ông trời được sao!”

Lục Vân Trạm không muốn nghe bất cứ chữ nào nữa. Cúi đầu hôn lên môi cô.

“uhm.....”

Cuối cùng.....yên tĩnh rồi.

Nụ hôn của Lục Vân Trạm, mang theo sự cường quyền của Lục Vân Trạm, nhưng cũng mang theo những thứ khác.

Ngôn Tiểu An không hiểu rõ bản thân mình.

Chỉ trong nụ hôn này, cảm thấy dần dần thiếu không khí.

Đột nhiên!

Trên mặt co chặt lại, trời đất xoay chuyển, khi Ngôn Tiểu An tỉnh táo lại, mới phát hiện, Lục Vân Trạm bế eo cô lên, bước nhanh về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Bắt quay về

“Anh thả tôi xuống!”

“Thả tôi xuống!”

Lục Vân Trạm ôm chặt Ngôn Tiểu An trong lòng, mặc kệ cho cô kêu gào, cũng không thềm để ý cô.

Dần dần, Ngôn Tiểu An phát hiện có gì đó khác lạ, Lục Vân Trạm đưa cô đi về hướng các lúc càng xa bờ

“Lục Vân Trạm! Anh đưa tôi đi đâu thế!” Ngôn Tiểu An căng thẳng kêu lên, không ngừng giãy giụa.

“Lục Vân Trạm! anh nói đi! rốt cuộc anh đưa tôi đi đâu! Anh buông tôi xuống! Tôi phải về nhà! Tôi phải về nhà!”

“Về nhà sao?” Lục Vân Trạm nghe thấy từ “về nhà” này, trong lòng lập tức sững lại, hừm một tiếng: “Anh bây giờ đón em về nhà.”

“Nhà tôi ở đó,” Ngôn Tiểu An hoảng loạn chỉ về hướng ngược lại: “Nhà tôi ở đó! Anh buông tôi xuống, tôi tự về nhà được.”

“Nhà cô không phải ở đó.”

“Ai nói chứ? Nhà tôi ở đó, nhà bạn bè tôi đều ở đó.”

Bạn bè? Người nhà?

Lục Vân Trạm nghe nhói tai.

“Bạn bè người nhà sao? Là ai? An Lan? Hay là Hứa Ngụy? Hoặc là Phó Dịch đó?” Người đàn ông vẻ không vui nói: “Ngôn Tiểu An, cô nghe cho rõ, người nhà của cô là tôi. Kể cả An Lan, tôi thừa nhận cô ta là bạn của cô. Còn nữa, Hứa Ngụy và Phó Dịch hai tên đó, chẳng có chút quan hệ gì với cô.”

“Anh.....anh có tư cách gì mà thay tôi quyết định bạn bè và người nhà tôi?” Khi cô không khỏe, đều là những người này ở bên cạnh cô, an ủi cô. Lục Vân Trạm dựa vào cái gì mà thay cô quyết định?

Ở phía gần đó, mấy tên vệ sĩ mặc áo đen đang chờ ở đó.

“Boss, máy bay đã chuẩn bị rồi, bất cứ lúc nào đều có thể bay về thành phố Minh Châu.”

“Máy bay?..... Lục Vân Trạm! Ai nói tôi muốn về thành phố Minh Châu, tôi không muốn về!”

“Ngoan.” Lục Vân Trạm dùng hai bàn tay giữ chặt Ngôn Tiểu An lại.

Nói xong, hôn lên môi Ngôn Tiểu An.

Ngôn Tiểu An đỏ bừng mặt, bao nhiêu người còn đang nhìn! Nhưng ngay sau đó, sắc mặt cô thay đổi, trong miệng bị nhét một viên thuốc vào.

“Anh cho tôi uống thuốc gì vậy?” Cô còn đang mang thai! Tên khốn Lục Vân Trạm này còn bắt cô dùng thuốc, cô bức tức nhìn Lục Vân Trạm, mắt như tóe ra tia lửa, trước khi mất đi ý thức, tay của Ngôn Tiểu An vẫn giữ chặt lấy bụng mình.

Trong tiềm thức của cô, nhất định phải giữ lấy đứa bé này..... Lục Vân Trạm khiến cô ngất đi, có phải muốn hại đứa bé trong bụng cô không.

Lục Vân Trạm nhìn người phụ nữ nằm trong lòng, cúi đầu xuống, hôn nhẹ nhàng lên trán cô: “Ngoan, ngủ một giấc, tỉnh dậy là chúng ta đến nhà rồi.”

Người đàn ông cao to, bế trong lòng người phụ nữ nhỏ nhắn, bước lên máy bay cá nhân của anh ta.

“Boss, có thể cất cánh được chưa ạ?”

“Uhm”

.....

Khi Ngôn Tiểu An vừa tỉnh lại, đầu còn có gì đó không rõ ràng.

Nhưng vừa mở mắt, đã nhìn thấy khung cảnh quen thuộc, còn cả.....người quen thuộc.

Lập tức, cô tỉnh táo hẳn.

Ngay sau đó bò dậy, cả người thu lại trong góc giường, né tránh người đàn ông bên giường.

Ánh mắt Lục Vân Trạm ấm áp: “cô tỉnh rồi à, có đói không, muốn ăn cái gì?”

“Tôi muốn về nhà.”

Ngôn Tiểu An đề phòng nói.

Nụ cười nở trên môi Lục Vân Trạm, dần dần, giọng nói mang theo chút tức giận: “Đây là nhà của em!”

Ngôn Tiểu An lắc đầu: “Không phải, tôi phải về nhà, anh đưa tôi về nhà.”

Đây sao có thể là nhà của cô chứ?

Đây chỉ là chiếc lồng cui mà Lục Vân Trạm nhốt cô lại mà thôi.

Cô không muốn ở đây, cô có nhà, ở đó có người quan tâm cô.

“Đưa tôi về nhà đưa tôi về nhà đưa tôi về nhà! Lục Vân Trạm, tôi muốn về nhà!”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Đây là nhà của em

Lục Vân Trạm nhăn trán lại, trong lòng lửa giận lóe lờn, nhưng nhìn thấy người phụ nữ trước mắt, chẳng có cách nào.

“Đây chính là nhà của em!” Gần như câu nói bật ra từ kẽ răng, từng lời từng chữ nói: “Ngôn Tiểu An, tôi nói cho cô biết, đây chính là nhà của cô. Nhà cả đời của cô.”

Đây không phải nhà của cô!

“Lục Vân Trạm, anh để tôi đi!” Ngôn Tiểu An trừng mắt nhìn: “Anh đây là giữ người phi pháp! Tôi phải báo cảnh sát bắt anh!”

Cô tức giận hét lên.

Lục Vân Trạm cười khẩy, cầm điện thoại ném đến trước mặt cô.

.....ý gì đây?

Ngôn Tiểu An nhìn chiếc điện thoại trước mặt, không hiểu.

Lục Vân Trạm cố kiềm chế cơn giận: “Gọi đi! Điện thoại đưa cô rồi, cô báo cảnh sát đi. Gọi đi, đừng người làm gì chứ?”

Ngôn Tiểu An do dự một lát, sau đó, bực tức cầm lấy điện thoại nói: “Gọi thì gọi!”

“Alo, 110 phải không? Tôi muốn báo cảnh sát! Tôi bị người ta cầm tù!.....Đúng! Địa chỉ, địa chỉ là “Lan Uyển”.....đúng, chính là “Lan Uyển” trên đường Vệ Hà Nguyên.....Cái gì? Không nhận? Tôi bị người ta cầm tù, tại sao lại không ai quản chứ?.....Tút TUT TUT TUT..”

Ngôn Tiểu An bực tức tát máy, ngẩng đầu lườm Lục Vân Trạm: “Là anh có đúng không? Là anh! Chắc chắn là anh nhúng tay vào! Lục Vân Trạm, anh là đồ bỉ ổi! Anh hèn hạ!”

Nói xong, cầm điện thoại lên ném về phía Lục Vân Trạm

Người đàn ông nghiêng đầu, điện thoại đã bay qua đầu hắn, đập vào tường đằng sau: “Này..... Ngôn Tiểu An, tại sao tôi chưa từng biết, tính cách cô xấu như thế chứ? Cô xem cô làm thế giống gì chứ?”

Chắc chắn là học của An Lan.

Nếu không, tại sao Ngôn Tiểu An sau khi rời khỏi hắn, lại thay đổi rồi.

Ngôn Tiểu An cúi giận, đột nhiên xuống giường, bước chân đi nhanh ra ngoài cửa.

Nhưng dù cho tốc độ của cô có nhanh, cũng không nhanh bằng Lục Vân Trạm.

Hắn đưa tay ra, dễ dàng ôm Ngôn Tiểu An vào lòng.

“Lục Vân Trạm! rốt cuộc anh muốn làm gì!”

“Suyt~ Đừng động” Người đàn ông đột nhiên tiến sát Ngôn Tiểu An, nghiêng đầu dựa trên vai cô, thì thì bên vai cô: “Đừng động, để anh dựa vào một lát.”

Ngôn Tiểu An cảm thấy khó hiểu.....có gì đó mơ hồ. Lẽ nào là cô nghe nhầm sao?

Tại sao trong giọng nói, lại có gì đó ngọt ngào ấm áp?

Tại sao, hắn dường như đang cầu xin cô?

Ngôn Tiểu An sững người, sau đó, lắc đầu tự chế giễu mình.....nhất định là do cô nghĩ quá nhiều.

Lục Vân Trạm à! Đây chính là Lục Vân Trạm! Lục Vân Trạm hận cô đến tận xương tủy.

Tại sao có thể dùng lời lẽ ngọt ngào mà nói với cô chứ?

Có lẽ.....đây chỉ là một giấc mơ?

Một bàn tay lạnh giá, chậm chậm sờ lên bụng cô. Ngón Tiểu An giật mình, cúi đầu nhìn.....sắc mặt trắng bệch.

Lấy hết sức lực, đẩy người đàn ông đang ôm mình ra, hai tay Ngón Tiểu An giữ bụng mình che chắn, cảnh cáo người đàn ông đó: “Lục Vân Trạm! anh đừng có là hại con của tôi!”

Lục Vân Trạm loạng choạng.....hắn, làm hại con của cô?

Lời nói này, lại nghe từ ai vậy?

“Ngón Tiểu An, lại đây.” Lục Vân Trạm vẻ không vui nhìn người phụ nữ đó đang né tránh hắn, vẩy vẩy tay Ngón Tiểu An đang đứng nép trong góc, ngữ khí rất không vui: “Lại đây, nghe lời.”

Ngón Tiểu An còn lâu mới qua đó.

Nhìn ánh mắt Lục Vân Trạm, giống như đang phòng trộm.

Nhìn Lục Vân Trạm xem ra như đang muốn mắng người.

Mặt tối sầm lại, bước nhanh đến gần Ngón Tiểu An, kéo cô từ trong góc nhà ra.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Ngón Chi Tinh đến

“Lục Vân Trạm, tôi cảnh cáo anh, anh dám làm hại con của tôi, tôi, tôi liều chết với anh!”

Cô nói muốn điều chết với hắn?..... “Muốn cũng không được.”

Đôi mắt sâu xa đó nhìn chăm chăm trên mặt cô: “An An, ngoan, phải nghe lời.”

“An An?.....Lục Tổng, anh gọi ai thế?”

Lục Vân Trạm nheo mắt lại đầy uy hiếp: “An An, nếu như cô không chịu nghe lời, tôi chỉ có thể để cô tiếp tục ngủ.”

Ngón Tiểu An trợn mắt nhìn người đàn ông trước mặt: “Bỉ ổi tiểu nhân!”

“Ng Sloan,” Lục Vân Trạm bế Ngón Tiểu An không chịu nghe lời lên giường, “Ngủ cùng tôi một lúc.”

“Tôi phải về nhà, tôi phải về nhà, tôi phải về nhà.....” Ngón Tiểu An chỉ có ý niệm, khiến sắc mặt người đàn ông bên cạnh tối ảm lại, cuối cùng không kiềm chế được đã hôn lên môi cô.

Hôn đến nỗi cô tức thở hỗn hển, không thể nói ra được những lời khiến hắn hể nghe là tức điên, lúc này mới buông đôi môi đã bị hắn hôn cho hắn lên vết đỏ.

Lúc sau, Ngón Tiểu An chỉ muốn nói một câu, đã bị nụ hôn của Lục Vân Trạm làm cho không bật ra được.

Dù sao, hắn có thời gian để làm chuyện đó với cô.

Phụ nữ mang thai thèm ngủ, sức khỏe Ngón Tiểu An có hạn, mí mắt như muốn sụp xuống, “tôi muốn về nhà.....”

Giọng nói càng lúc càng bé.

Lục Vân Trạm vừa muốn làm, vừa cúi đầu nhìn thấy người phụ nữ đó đã ngủ rồi, những bức tức trong lòng dần biến mất, trong mắt ánh lên vẻ dịu dàng chưa từng thấy nhìn Ngón Tiểu An.

Hắn ôm người phụ nữ nằm cạnh mình, có cảm giác mãi nguyện bất thường.

Bất giác, hắn cũng ngủ theo.

.....

Ngón Tiểu An bị Lục Vân Trạm đưa về thành phố Minh Châu mấy ngày rồi.

Mấy ngày này, Lục Vân Trạm không biết đang bận việc gì, mỗi tối khi trở về, dáng vẻ dường như rất mệt.

Ngày hôm đó, trong nhà đột nhiên có một người đến.

“Chị, cuối cùng chị cũng về rồi. chị, chị đi đâu thế?” Ngôn Chi Tinh quan tâm hỏi Ngôn Tiểu An.

Ngôn Tiểu An gầy đến nỗi, suýt chút nữa đến bản thân cô cũng không nhận ra nữa.

Ánh mắt Ngôn Chi Tinh liếc nhìn phần bụng nhô ra của Ngôn Tiểu An.

Con người Ngôn Chi Tinh nheo lại, nhưng không để lộ ra.

Dường như thật sự không nhìn thấy bụng của Ngôn Tiểu An, không nhìn ra Ngôn Tiểu An mang thai, Ngôn Chi Tinh thân mật khoác tay Ngôn Tiểu An, “Chị, em rất nhớ chị. Rốt cuộc chị đi đâu thế?”

Ngôn Tiểu An không trả lời câu hỏi của Ngôn Chi Tinh.

Ánh mắt Ngôn Chi Tinh, lại lướt xuống bụng Ngôn Tiểu An lần nữa, lộ ra vẻ không cam chịu.

Ánh mắt không vui, chớp một cái lại hỏi phục bình thường, “Chị, chị có thể quay về thật tốt quá, em còn cho rằng, chị đang giận em....chị, Vân Trạm có nói với chị chuyện đó không?”

Mí mắt Ngôn Tiểu An khẽ nháy một cái: “Chuyện gì?”

Ngôn Chi Tinh làm ra vẻ xấu hổ: “Vân Trạm nói....đợi qua một thời gian, anh ấy bận việc xong, sẽ lấy em.”

Trong lòng Ngôn Tiểu An có gì đó như vỡ vụn.....cô cho rằng mình không để ý, cho nên sẽ không đau khổ, nhưng dường như, cô lại sai rồi.

Khi nghe tin Lục Vân Trạm muốn lấy Ngôn Chi Tinh, tim cô vẫn rất đau rất đau.

Cô mở miệng, họng như khô lại: “Ồ.....chúc mừng nhé.”

Miệng mấp máy nói ra lời chúc mừng.

Nếu là người khác, có thể nghe thấy tâm trạng lạc lõng của Ngôn Tiểu An, nhưng Ngôn Chi Tinh dường như không nghe thấy vậy.

“Chị...đừng chúc mừng vội. Một ngày trước đi làm kiểm tra với em.....chị, bác sĩ nói em rất có khả năng không sinh con được, em tự thấy hổ thẹn với Vân Trạm.” Ngôn Chi Tinh nói, đột nhiên mắt sáng lên. “Nhưng Vân Trạm nói, anh ấy sẽ tìm người mang thai hộ, sẽ không chê ghét em.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Ép cô lên bàn phẫu thuật

Ngôn Tiểu An nhìn nét mặt hạnh phúc của Ngôn Chi Tinh, trong lòng thấy cay đắng xót xa.

Thật là hạnh phúc.....hạnh phúc của Ngôn Chi Tinh, là hạnh phúc cả đời cô không chạm được đến.

Ngôn Chi Tinh liếc nhìn thời gian: “Chị, em về đây, không còn sớm nữa. Hôm khác lại đến thăm chị.”

Khi Ngôn Chi Tinh trở về, phát hiện Ngôn Tiểu An có gì đó khác lạ, nhưng hấn cũng không nghĩ nhiều.

“Lục Vân Trạm, anh đưa tôi về nhà đi.”

Lục Vân Trạm vừa nghe, lại thấy buồn bực.....cô không muốn ở lại bên cạnh hấn nữa sao?

Mặt lạnh lùng, ngữ khí đánh thép: “Cô đừng mơ tưởng nữa. Sau này sẽ vẫn ở lại đây.”

.....

Qua vài ngày, Lục Vân Trạm đưa Ngôn Tiểu An đến một bệnh viện tư nhân.

“Làm gì thế?” Ngón Tiểu An đề phòng nhìn bác sĩ mặc áo blue trắng: “Các người muốn làm gì tôi?”

Lúc này, cô đã bị Lục Vân Trạm bế lên bàn phẫu thuật.

Ánh đèn trên bàn phẫu thuật, toả ra ánh sáng chói mắt.

“Ngón tiểu thư, cô đừng căng thẳng, phẫu thuật sẽ thành công.”

Một bác sĩ nói.

“Phẫu thuật? Phẫu thuật gì chứ?” Ngón Tiểu An trắng bệch mặt nói: “tôi không đồng ý làm phẫu thuật!”

“Ngón tiểu thư, đừng sợ, sẽ không có chuyện gì đâu.” Có một bác sĩ xoa lên bụng của Ngón Tiểu An: “Nếu như bây giờ không lấy đứa trẻ này ra, Ngón tiểu thư có khả năng sẽ thật sự chết vì bệnh ung thư dạ dày.”

“lấy đứa trẻ ra?.....Các người muốn làm gì con tôi!” Sắc mặt trên mặt Ngón Tiểu An tái mét, kích động hét lên: “Lục Vân Trạm! Anh muốn là gì con của tôi! Lục Vân Trạm anh là đồ khốn nạn! Lục Vân Trạm! đây cũng là con đẻ của anh! Tại sao anh có thể tàn nhẫn thế chứ!”

Ngón Tiểu An cho rằng Lục Vân Trạm muốn người lấy ra đứa con trong bụng cô, bác sĩ đột nhiên nói: “Ngón tiểu thư, cô đừng căng thẳng như thế, mặc dù đứa trẻ trong bụng cô, bây giờ nếu như có mổ, sẽ vẫn hơi sớm, nhưng bây giờ y học phát triển, đứa bé sẽ không sao.

Lục tiên sinh cũng rất để ý đứa bé này, Ngón tiểu thư yên tâm, Lục tiên sinh là hy vọng đứa bé này bình an.”

Ngón Tiểu An tạm thời yên tĩnh lại..... Lục Vân Trạm không phải muốn bỏ đứa bé của cô sao?

“Ông đi nói với Lục Vân Trạm, tôi có thể trụ được đến khi đứa bé trong bụng tôi được 8 tháng, lúc đó sẽ mổ sau.” Dù cho bác sĩ nói, bây giờ y học phát triển, đứa bé lấy ra sẽ không sao.

Nhưng Ngón Tiểu An vẫn lo lắng.

“Lục Tiên sinh bảo tôi nói với Ngón tiểu thư, Ngón tiểu thư yên tâm sinh đứa bé này ra, những việc về sau, Lục tiên sinh sẽ sắp xếp, Ngón tiểu thư không cần lo lắng những việc khác. Lục tiên sinh rất quan tâm đứa bé này.”

Đột nhiên, trong đầu Ngón Tiểu An lóe lên lời Ngón Chi Tinh nói.

Ngón Chi Tinh nói cô ta không sinh con được, nhưng Lục Vân Trạm sẽ không ghét bỏ cô ta, sẽ tìm người mang thai hộ.

Mang thai hộ?..... Ngón Tiểu An không phải người bị chọn thay thế sao?

“Đừng! Tôi không muốn!” Ngón Tiểu An giãy giụa, muốn nhảy xuống khỏi bàn phẫu thuật: “Bác sĩ, tôi không sinh. Ông để tôi đi có được không?”

Bác sĩ bối rối nhìn Ngón Tiểu An.

“Ngón tiểu thư, xin đừng làm khó chúng tôi, nếu không, chúng tôi không có cách nào nói lại với Lục tiên sinh.”

Thái độ làm việc này, khiến Ngón Tiểu An càng thêm khẳng định suy nghĩ của mình – Ngón Chi Tinh muốn cướp đứa con của cô đi, tặng cho Ngón Chi Tinh!

Lúc này, Ngón Tiểu An hận Ngón Chi Tinh hơn bao giờ hết.

Cô nỗ lực sống thêm một ngày như thế, mỗi ngày cô sống thêm đều là vì đứa con trong bụng, cố khỏe mạnh để con cô có thể nhìn thấy thế giới này.

Lục Vân Trạm nhất định là sợ cô chết bất cứ lúc nào, sẽ mang theo đứa con chưa kịp chào đời cùng chết, cho nên mới sắp xếp để cô sinh đứa bé này ra trước.

Cô vùng vẫy càng mạnh, bác sĩ tiêm thuốc tê cho cô, khi giây phút giãy giụa cuối cùng, trong đầu cô chỉ có một câu nói: Lục Vân Trạm, tôi hận anh.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Tôi hận anh

Bên ngoài phòng phẫu thuật, người đàn ông thân hình cao to, đi đi lại lại ngoài hành lang, đôi mắt nhìn chăm chăm vào cánh cửa đó.....người phụ nữ

đó, lúc này đang phải chịu đau đớn ở bên trong.

Vì đứa con của họ, nỗ lực sống như thế.

Còn hấn, tuyệt đối không thể để cô có chuyện gì.

Đó là con của bọn họ, hấn cũng rất mong chờ đứa con này. Nhưng vì tính mạng của cô, hấn thà rằng để đứa bé này mạo hiểm.

Mấy ngày này, hấn ra sức tìm những bác sĩ nổi tiếng trên thế giới, bỏ tiền để mời bác sĩ tốt nhất thế giới, bác sĩ sau khi xem bệnh án của Ngôn Tiểu An, đưa ra kết luận, phải tranh thủ thời gian cơ hội sống sót, phải sắp xếp phẫu thuật nhanh nhất, cắt bỏ phần lớn dạ dày.

Phối hợp với thuốc vật trị liệu và các phương pháp khác, mới có cơ hội sống sót.

Tình hình của Ngôn Tiểu An không lạc quan.

Nếu như không chịu hợp tác trị liệu, ung thư dạ dày sẽ càng lan ra.

Một khi đã lan ra, sự việc càng khó xử lý, nếu như vận may của cô quá kém, tế bào ung thư lan rộng ra.....thì trời cũng không cứu được.

Mấy ngày này, hấn đang ra sức nghĩ phải làm thế nào.

Cuối cùng nghiêng rằng, liều lĩnh!

Tên Hứa Ngụy đó, bị hấn nghĩ cách đưa về nhà họ Hứa, giao cho ông nội Hứa Ngụy quản.

Nếu không, tại sao mấy ngày này Hứa Ngụy lại yên tĩnh không tìm đến gây phiền phức với hấn chứ.

Còn An Lan, Lục Vân Trạm để cô ta đi diễn chương trình ở xa, tóm lại, khiến cho bọn họ bận không có thời gian.

Trước khi Ngôn Tiểu An khỏe mạnh trở lại, hấn tuyệt đối sẽ không để những đám chó mèo đó đến phá rối.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, tim Lục Vân Trạm căng thẳng hồi hộp chờ đợi.

Cánh cửa phòng phẫu thuật cuối cùng mở ra rồi, Lục Vân Trạm vội vàng lao lên.

“Lục tiên sinh, Ngôn tiểu thư bình an sinh ra một cậu con trai rồi.”

“Cô ấy đâu, cô ấy có khỏe không?” Lục Vân Trạm cuống quýt hỏi.

“Ngôn tiểu thư được đưa đến phòng VIP rồi. vẫn phải tiếp tục theo dõi nữa.”

“Đứa bé đâu?”

“Cậu bé được 2,15kg, sức khỏe yếu, cần phải nằm trong lồng kính.”

.....

Ngôn Tiểu An tỉnh lại.

Lục Vân Trạm vội vấp hỏi: “An An, không thoải mái ở đâu, nói với anh.”

“Con của tôi đâu?”

“Con rất ngoan, em đừng lo lắng.”

“Tôi muốn gặp con.”

“Được, đợi con ra khỏi lồng kính, anh sẽ bế cho em xem, có được không?”

Ngôn Tiểu An lạnh lùng trừng mắt nhìn Lục Vân Trạm.

Lục Vân Trạm, anh giả làm người tốt gì chứ?

Anh muốn cướp con của tôi đi, giao cho Ngôn Chi Tinh, sao thế? Bây giờ giả bộ làm người tốt trước mặt tôi à?

“Lục Vân Trạm, tôi hận anh.”

Lục Vân Trạm sững sờ.....chằm chằm nhìn Ngôn Tiểu An, người phụ nữ này nói gì thế?

“Lục Vân Trạm, tôi sẽ không giao con của tôi cho anh, dù cho chết đi, tôi cũng sẽ không để anh được toại nguyện!” Cô kiên định nói, trong mắt đầy lửa hận.

Nhìn ánh mắt thù hận của cô, Lục Vân Trạm như rơi xuống vực sâu.

Ánh mắt hận thù đó, khiến tim hắn băng giá, cô.....thật sự hận hắn!

Cô hận hắn vì đem sinh mạng con ra mạo hiểm sao?

Nếu là thế, thế thì hận đi!

Hắn chỉ cần cô sống, sống lại là được.

Dù cho sống mang theo nỗi hận hắn, cũng không sao.

Lục Vân Trạm nắm chặt tay lại, trên mặt nở nụ cười, dường như lại biến thành bộ dạng như lúc đầu, điềm tĩnh nói: “Em muốn hận, thì hận đi.”

Ngôn Tiểu An khựng người lại.....đột nhiên hiểu ra.

Hắn không hề để ý cô. Nỗi hận của cô, đối với người đàn ông này mà nói, không đáng một xu.

Dù cho cô hận hắn muốn chết, hắn cũng chẳng hề khó chịu.

Ngôn Tiểu An kiềm nén cơn giận, chậm chậm nhắm mắt lại, cô không muốn nhìn thấy hắn nữa.

Lục Vân Trạm nhìn cô nằm trên giường, dường như muốn lờ cô từ cõi chết trở về, hòa với hắn làm một.

“Nghỉ ngơi đi.....An An, anh sẽ làm mọi cách để em sống được.”

Hắn ở trước giường bệnh của cô mà thề.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Ngôn Chí Tinh tỉnh cầu quay lại

Ngôn Tiểu An nhắm mắt lại, lông mi khẽ run run, nhưng khóe miệng lại lộ ra nụ cười chế giễu.....giả dối!

Lục Vân Trạm, anh muốn bù đắp áy náy của anh phải không, Lục Vân Trạm, anh cũng biết áy náy à?

Lục Vân Trạm, tôi mãi mãi sẽ không đem con của tôi cho anh, cho Ngôn Chí Tinh!

Nỗi căm hận, trong khoảnh khắc khiến một người con gái trở thành cỗ máy hận thù.

Hiểu lầm, giữa hai người, càng ngày càng lớn, giống như quả cầu tuyết vậy, có lẽ cuối cùng cũng không thể hóa giải.

Ngôn Tiểu An nhắm mắt ngủ, Lục Vân Trạm chuyển một chiếc ghế ngồi xuống cạnh giường cô, giống miếng bông thấm, đắp chút nước ấm thấm lên đôi môi khô nhợt nhạt của cô.

Ánh mắt nhìn đôi môi nhợt nhạt đó, trong lòng xót xa, nhưng cũng không thể giấu đi được.

“Vân Trạm.”

Một giọng nói vang lên từ ngoài cửa.

Lục Vân Trạm quay đầu lại nhìn, Ngôn Chí Tinh đang đứng ngoài cửa.

Lục Vân Trạm lập tức cau mày lại, nhìn Ngôn Chí Tinh tiến lại gần: “Chị vẫn khỏe chứ?”

Lục Vân Trạm khẽ đứng lên: “Chị em ngủ rồi, chúng ta ra ngoài nói chuyện, đừng làm ồn khiến cô ấy tỉnh.”

Nói xong, vòng qua người Ngôn Chí Tinh đi ra ngoài, để Ngôn Chí Tinh ngơ ngác đứng ở đó.

“Vân Trạm, chị bao giờ mới tỉnh lại được?” Cô ta nói, dè dặt hỏi Lục Vân Trạm: “Còn cả đứa bé nữa, con trai hay là con gái?”

Lục Vân Trạm từ trong túi lấy ra một điều thuốc, châm thuốc, hút một hơi, con người nhìn xa xăm, mãi hồi lâu mới liếc nhìn người con gái đứng bên cạnh, “Tại sao em lại đến đây?”

“Em nghe nói chị sinh rồi, em muốn đến thăm.”

Lục Vân Trạm hút một hơi nữa, lạnh nhạt ngắt quãng: “Anh hỏi là, tại sao em biết, chị em ở đây?” Hẳn đâu có nói với cô ta chứ?

Nét mặt Ngôn Chi Tinh thay đổi, nụ cười có phần cứng nhắc: “Em.....”

“Trả lời anh, em từ đâu mà biết được nơi này? Biết chị em ở bệnh viện tư nhân này?” Nơi này, thật không phải ai cũng có thể tự do ra vào.

Càng dùng nhắc đến Ngôn Chi Tinh ở trước mặt.

Cô ta nghe tin tức này từ đâu chứ?

“Là ba mẹ nói.” Ngôn Chi Tinh nói ba mẹ, chính là vợ chồng họ Ngôn, cũng chính là ba mẹ đẻ của Ngôn Tiểu An. Lục Vân Trạm nghe xong, lộ ra vẻ ngạc nhiên, con gái đẻ sắp sinh con, Lục Vân Trạm không có lý do gì không thông báo chuyện này cho ba mẹ Ngôn Tiểu An.

“Tại sao họ không đến?”

“Ba mẹ có việc đột xuất nên không đến được, cho nên, cho nên bảo em thay họ đến thăm chị.”

Lục Vân Trạm cup mắt xuống, ngón tay kẹp điều thuốc run run.....Rất cuộc ghê lạnh đến thế nào, mà đến con gái đẻ của họ sinh con, cũng không đến thăm.

Điều này chứng tỏ, bao nhiêu năm Ngôn Tiểu An, ở nhà họ Ngôn phải sống cuộc sống thế nào?

Lục Vân Trạm xót xa, trong lòng thầm hạ quyết tâm: Người nhà họ Ngôn đã không trân quý đứa con gái này của họ, thế thì từ nay về sau, người phụ nữ Ngôn Tiểu An này, sẽ giao cho hắn yêu thương che chở.

Đừng có ai muốn làm hại cô trong mắt hắn.

“Em quay về đi.”

Ngôn Chi Tinh nhìn bóng dáng quay người đi vào phòng bệnh của Lục Vân Trạm, đột nhiên nói: “Vân Trạm! Em sai rồi! Em thật sự biết sai rồi! Ba năm trước không nên đi, em hối hận rồi, Vân Trạm, chúng ta quay lại nhé, giống như lúc đầu, coi như chúng ta hồi đó chưa từng xảy ra chuyện gì, có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Vạch trần Ngôn Chi Tinh

“Ngôn Chi Tinh, cô đi đi, sau này, đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi.” Nếu không, hắn sợ hắn sẽ tự tay đâm chết cô ta.

Ngôn Chi Tinh khóc lóc lắc đầu, lao lên, ôm lấy lưng Lục Vân Trạm từ đằng sau: “Vân Trạm, anh là yêu em, anh chỉ là nhất thời bị chị mê hoặc, Vân Trạm, anh quay lại đi, nhìn em đi, em vẫn yêu anh, yêu anh như ba năm trước.”

“Buông tay.” Trên mặt Lục Vân Trạm, lạnh lùng hơn bao giờ hết.

“Vân Trạm, anh đừng như thế, anh chỉ là thương xót chị nên mới mềm lòng, anh không hề yêu chị ấy, người anh yêu là em, em hối hận rồi, em hối hận ba năm trước đã rời xa anh.

Em biết, anh nhất định là vì muốn trừng phạt em đã ích kỷ rời đi, mới giả vờ để ý đến chị, có đúng không?”

Khóe miệng Lục Vân Trạm nhếch lên nụ cười chế giễu.....Tại sao hắn lại ngu muội, mờ mắt những tận mười mấy hai mươi năm chứ?

Người phụ nữ này, tại sao lại có thể là người con gái lương thiện dễ gần trong ký ức của hắn chứ?

“Vân Trạm, anh nghe em nói, ba năm trước, em vô tình nhìn thấy cuốn nhật ký của chị rơi trước cửa phòng em, em mới biết, thì ra chị cũng thích anh,

em từ nhỏ cùng lớn lên với chị, từ nhỏ chị đều chăm sóc em, em, lúc đó em lẫn lộn, muốn rời khỏi đây, tác thành cho chị.

Nhưng, Vân Trạ, em bây giờ hối hận rồi! Em thật sự hối hận rồi! Vân Trạ, anh vốn dĩ là bạn trai của em mà.”

Nghe những lời nói này, trong lòng Lục Vân Trạ như có lửa cháy.

Có những lời, vốn dĩ hẳn không muốn nói, nhưng có những người nghĩ hẳn như kẻ ngốc để lừa.

Lục Vân Trạ đưa tay gỡ bàn tay của Ngôn Chi Tinh đang ôm hân, quay người nói: “Vốn dĩ tôi cũng không phải bạn trai của cô. Từ đầu đến cuối, tôi nhận nhầm người rồi. tôi nhận nhầm người, là sai lầm của tôi, tôi thừa nhận.

Nhưng tôi nhận nhầm người, cũng là do cô cố ý dẫn đến.

Cô khiến tôi cho rằng cô chính là người con gái năm đó luôn động viên khích lệ tôi trong tang lễ của ba mẹ tôi năm đó, cô không hề giải thích, thậm chí cô còn sai vắn mắc sai. Ngôn Chi Tinh, có phải cô cho rằng, cô làm những đó không ai hay biết?

Tôi thật khó tưởng tượng, khi chúng ta gặp nhau, cô mới hơn 10 tuổi, một đứa trẻ hơn mười tuổi mà trong lòng đã có dã tâm sâu như thế.”

Ngôn Chi Tinh hoảng loạn hét lên: “Tại sao anh lại biết?”

Cô ta nói bật ra, đột nhiên phát hiện mình nói sai rồi, cô ta nên giữ lời, giả bộ như không biết gì.

Thảm trách mình ngu ngốc.

“Làm sao tôi biết không quan trọng, quan trọng là, Ngôn Chi Tinh, cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra, cô cho rằng có thể giấu tôi cả đời sao?”

“Nhưng, nhưng sau này chúng ta cũng yêu nhau, chúng ta rất hạnh phúc, nếu không phải cuốn nhật ký của chị, em cũng không biết việc chị thích anh, em cũng sẽ không giả lòng vị tha mà chọn lựa tác thành chị, em không rời đi, chúng ta bây giờ rất hạnh phúc.”

“Cô luôn nhấn mạnh cuốn nhật ký của chị cô, không phải nhắc tôi, cuốn nhật ký đó là do chị cô cố tình làm rơi ở cửa phòng cô sao? Nhưng Ngôn Chi Tinh, khi cô đem cuốn nhật ký đó cho tôi xem, cô nhất định chưa từng nghĩ, tôi còn lật cuốn nhật ký đó xem lại lần sau, càng sẽ không phát hiện, bị cô dùng keo dán mặt giấy đó lại.....cô muốn giấu cái gì chứ?”

“Hu hu.....anh.....”

“Tôi đã nhìn thấy hết rồi, mặt giấy bị keo dán dính lại đó. Chỉ cần cẩn thận một chút, là có thể xé rách hai tờ giấy mà cô dán lại với nhau, có thể nhìn thấy những tờ nhật ký bị cô giấu đi.”

Lục Vân Trạ lạnh lùng nói: “Đó là những kỉ ức về thời thơ ấu của tôi và cô ấy, cô muốn dùng cuốn nhật ký này, để tôi chán ghét cô ấy, cô không muốn để tôi nhìn thấy những ghi chép về hồi ức đó, đồng thời cô lại sợ xé rách tờ giấy đó, sẽ khiến tôi nghi ngờ.

Cho nên cô dùng keo dán dán hai mặt giấy lại với nhau.

Ngôn Chi Tinh, cuốn nhật ký đó, thực ra không phải giống như cô nói, chị cô không cẩn thận làm rơi trước cửa phòng cô chứ, là cô lấy trộm từ trong phòng cô ấy, phải không?”

“Em, em không biết anh đang nói gì, em một chữ cũng không hiểu. Vân Trạ, anh là yêu em, anh chỉ là tạm thời bị Ngôn Tiểu An mê hoặc.”

“Cảm ơn!” Lục Vân Trạ bức tức, đến lúc này, Ngôn Chi Tinh vẫn còn chưa biết sợ, “Cô có biết tôi đang nói gì, có hiểu hay không, không liên quan gì đến tôi, tôi không để ý. Nhưng cô, từ nay về sau, cũng đừng xuất hiện trước mặt cô ấy.”

Ngôn Tiểu An e rằng cho đến hôm nay, vẫn nghĩ là em họ Ngôn Chi Tinh của cô, là một người con gái ngây thơ.

Ngôn Tiểu An, trong tay Ngôn Chi Tinh, chỉ là thân phận chịu thiệt thòi.

“Vân Trạ, Vân Trạ.....”

Dù cho Ngôn Chi Tinh khóc gào thế nào, Lục Vân Trạ quay người đi vào phòng, khóa cửa lại.

Ngôn Chi Tinh đứng ngoài cửa, cắn giận nắm chặt tay lại.....tên trộm Ngôn Tiểu An này, trộm đi Lục Vân Trạ của cô ta! Trộm thân phận Lục phu nhân của cô ta!

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Lời nói đẹp nhất

Những ngày sau đó, giữa Ngôn Tiểu An và Lục Vân Trạm, dường như có gì đó ngăn cách ở giữa, hai người rất ít nói chuyện, phần lớn thời gian Ngôn Tiểu An đều nhắm mắt, không muốn nhìn hẳn.

Còn việc mà Lục Vân Trạm làm nhiều nhất, đó là khi cô nhắm mắt, chăm chú nhìn cô.

Khiến Ngôn Tiểu An không quen đó là, Lục Vân Trạm dường như thay đổi rất nhiều, việc của cô, anh ta đều xử lý đầu ra đáy.

Có một ngày, Ngôn Tiểu An lại bị đẩy lên bàn phẫu thuật.

Lần này, Lục Vân Trạm đi vào phòng phẫu thuật cùng cô.

Anh ta nắm chặt tay Ngôn Tiểu An: “An An, phẫu thuật nhất định sẽ thành công, anh sẽ ở bên cạnh em”

Ngôn Tiểu An không biết lần này Lục Vân Trạm lại sắp xếp phẫu thuật gì.

Người đàn ông này cũng không tiết lộ gì với cô, Ngôn Tiểu An hất tay Lục Vân Trạm ra, lạnh nhạt nhắm mắt lại.

Bác sĩ tiêm thuốc tê vào.

Trong cơn hôn mê, Ngôn Tiểu An cảm thấy tay mình có người nắm chặt, có người, có tiếng nói, ở bên tai cô, nói một câu.

Khoảnh khắc hôn mê qua đi, bên tai, câu nói văng vẳng đó vang lên: “Sống cùng sống, chết cùng chết. Em sống anh sống, em chết anh chết, em ngốc như thế, đại đột như thế, xuống dưới đất, không có anh, anh sợ em bị ức hiếp.”

“Lục tiên sinh, phẫu thuật sắp bắt đầu rồi. Xin ra khỏi phòng phẫu thuật.”

Lục Vân Trạm lắc lắc đầu, nắm chặt lấy tay Ngôn Tiểu An: “Tôi ở đây với cô ấy, không có tôi, cô ấy sẽ sợ.”

Bác sĩ lắc đầu, người bị tiêm thuốc mê rồi còn biết sợ hãi gì nữa?

Sợ hãi không phải người bệnh, mà là Lục Vân Trạm

Biệt danh Nam Lục Bắc Hứa, Lục Vân Trạm đứng đầu, đang tiếng vang xa, nói ra, anh sẽ tin, Lục Vân Trạm lại là người đàn ông như thế?

“Lục tiên sinh, đây là trường hợp ngoại lệ, nhưng trong phòng phẫu thuật, xin cậu giữ yên lặng, dù cho xảy ra chuyện gì, đừng làm ảnh hưởng đến phẫu thuật, tốt nhất đừng để phát ra bất cứ tiếng động nào.”

Lục Vân Trạm gật đầu biểu thị đồng ý.

Phẫu thuật, đang được tiến hành.

Toàn bộ, Lục Vân Trạm nhìn thấy toàn bộ quá trình phẫu thuật của Ngôn Tiểu An, khi trải qua những điều này, anh ta càng sợ mất đi người phụ nữ này.

Khi phẫu thuật kết thúc, bác sĩ nói: “Người bệnh bây giờ cần phải đưa đến phòng bệnh nặng, tiến hành quan sát, sau đó tiếp tục cần kiểm tra định kỳ, kết hợp điều trị bằng thuốc.”

Phần lớn dạ dày của Ngôn tiểu thư đã bị cắt, sau này dạ dày hết sức mỏng, ở phương diện ăn uống, cần đặc biệt chú ý.”

Ngôn Tiểu An nằm mơ, mơ một giấc rất dài, trong mơ, cô không ngừng chạy, có quái vật đuổi theo cô. Đột nhiên lao vào trong lòng ấm áp, một giọng nói dịu dàng, kiên định nói với cô: Sống cùng sống, chết cùng chết, em sống anh sống, em chết anh chết.

Ngôn Tiểu An không nhìn rõ tướng mạo người này, chỉ cảm thấy giọng nói rất quen tai, cô ngẩng đầu lên, khi nhìn thấy khuôn mặt này.....

“An An tỉnh rồi?”

Thần sắc Ngôn Tiểu An phức tạp nhìn Lục Vân Trạm bên giường.

Không phân biệt rõ câu nói đó, rốt cuộc là trong mơ nghĩ ra, hay là anh ta nói trước khi cô hôn mê.

“Nước.....tôi khát.....”

Mở miệng nói, mới phát hiện, cơ thể yếu ớt đến nói cũng khó khăn.

Lục Vân Trạm thành thạo cảm bông thấm: “Bây giờ còn chưa được uống nước, em vừa cắt bỏ phần ung thư dạ dày.” Miếng bông trong tay thấm nước ẩm.

“Phẫu thuật lần thứ hai này, là.....cắt bỏ phần ung thư dạ dày? Cho nên, anh là giúp tôi trị ung thư dạ dày?”

“uh.” Lục Vân Trạm gật đầu: “Không có sức, đừng nói nữa, em đừng động, anh dùng bông thấm nước giúp em đỡ khô môi.”

Ngôn Tiểu An ngạc nhiên nhìn động tác thành thạo của Lục Vân Trạm đang thấm ướt đôi môi khô của cô, giống như động tác này, anh ta thường xuyên làm vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Em chỉ cần nhớ, sau này em thuộc về anh

Miếng bông thấm lên môi, cô càng khát, bất giác đưa lưỡi liếm nước dính trên môi, chiếc lưỡi hồng thè ra liếm trên đôi môi nhợt nhạt, Lục Vân Trạm cầm chiếc bông thấm trong tay, sưng người, thần sắc trong mắt, âm u tối tăm.

“Khát, vẫn muốn.....”

Lục Vân Trạm nghe lời Ngôn Tiểu An nói, cup mi xuống, đưa tay với nước ấm, thấm ướt môi cô.

Có lẽ là khát quá, Ngôn Tiểu An thêm nước, cho nên cô yên lặng để Lục Vân Trạm hết lần này đến lần khác thấm ướt môi.

“Có muốn nhìn con không?” Lục Vân Trạm đột nhiên nói.

Mắt Ngôn Tiểu An sáng lên, “Muốn.”

Nhưng.....tại sao đột nhiên anh ta để cô nhìn thấy con chứ?.....lẽ nào nói, đây là muốn cô từ biệt với con?

Ngôn Tiểu An không nói gì, đợi khi Lục Vân Trạm quay lại phòng bệnh, trong lòng ôm đứa bé đang quấn chân.

“Con trai của chúng ta.” Lục Vân Trạm kiêu hãnh nói: “giống anh, sau này lớn lên nhất định sẽ đẹp trai cao to.”

Ngôn Tiểu An ngó nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu con trai, càng nhìn càng không nỡ rời xa nó.

Cố gắng nhưng vẫn không kiềm chế được, Ngôn Tiểu An đau khổ nhìn Lục Vân Trạm: “Lục Vân Trạm, nể tình tôi, anh đừng chia cách tôi với con, có được không?”

Lục Vân Trạm ngạc nhiên nhìn vẻ mặt đau khổ của Ngôn Tiểu An..... “An An. Tại sao em cho rằng, anh sẽ chia cách em và con của chúng ta chứ?”

“Anh đừng giấu tôi nữa, anh sắp kết hôn với Ngôn Chi Tinh rồi phải không? Cô ấy không thể sinh được, cho nên anh muốn đem con của tôi tặng cho cô ấy nuôi, có phải không?”

Đúng cái gì mà đúng!

Lục Vân Trạm nổi giận lôi đình!

Lại là Ngôn Chi Tinh!

“Ai nói với em anh muốn kết hôn với Ngôn Chi Tinh? Còn nữa, ai nói anh muốn đem con của chúng ta tặng cho Ngôn Chi Tinh chứ?”

“Lục Vân Trạm, đến lúc này rồi, còn giấu tôi cũng chẳng được, cái gì nên biết tôi đã biết từ lâu rồi.”

“Em biết cái gì chứ!” Lục Vân Trạm bức tức nói: “Mấy lời đó lại là Ngôn Chi Tinh nói với em có phải không? Em nói cho anh, từ bao giờ em giấu anh, đi gặp cô ta?”

Tại sao cô phải giấu hán mà đi gặp Ngôn Chi Tinh chứ?

“.....Thôi được thôi được, bây giờ sức khỏe yếu, anh cũng không hỏi em nữa,” Lục Vân Trạm phẩy phẩy tay, xót xa nhìn người phụ nữ trên giường: “Ngôn Tiểu An, em nhớ cho anh, anh không muốn lấy Ngôn Chi Tinh, càng không có dự định lấy người khác. Người phụ nữ duy nhất anh cần chính là em.”

A.....?

“Anh, thực ra là muốn lừa tôi đem con cho Ngôn Chi Tinh có đúng không? Tôi biết cô ta không thể sinh được, anh thương cô ta, nhưng, con, tôi tuyệt đối không nhường cho ai hết.”

Lục Vân Trạm thật muốn rạch não cô ra, nhìn xem bên trong có phải bị nhét rom cỡ gì không.

“Con của anh và em, tại sao phải đưa cho một người ngoài nuôi chứ?” Lục Vân Trạm chán nản nói: “Còn cả em họ đó của em, sau này em ít gặp cô ta, tốt nhất đừng gặp cô ta. Nhìn thấy cô ta, thì tránh xa chút.”

“Tại sao?”

“Không tại sao cả!”

“Anh không phải rất yêu rầy yêu Ngôn Chi Tinh sao?” Ngôn Tiểu An cảm thấy mơ hồ, cô ở bên cạnh Lục Vân Trạm ba năm, Lục Vân Trạm thật sự chán ghét Ngôn Chi Tinh hay là giả tạo, cô có thể phân định được.

Lục Vân Trạm hiện rõ vẻ không muốn giải thích nhiều, lẽ nào để anh ta nói, anh ta nhầm đối tượng, nhận sai người, sau đó mất mớ mười mấy hai mươi năm sao?

Lục tổng tài bất giác thấy mất mát, giọng nói không kiên nhẫn: “Ngôn Tiểu An, em nói nhiều thế làm gì. Em chỉ cần biết, từ nay về sau, em thuộc về anh.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Sống cùng sống chết cùng chết

“Nhưng anh cũng không yêu tôi, tôi không muốn ở bên cạnh một người đàn ông không yêu tôi, không muốn miễn cưỡng anh ta cũng không muốn miễn cưỡng mình. Lục Vân Trạm, anh là thương hại tôi, tôi không cần sự thương hại của anh. Chúng ta chia tay đi, đừng dây dưa níu kéo làm gì nữa.”

“Anh không thương hại em, anh không cảm thấy miễn cưỡng chút nào.”

“Ồ.....tôi hiểu rồi, đó chính là vì con, cho nên anh muốn có trách nhiệm với tôi, có đúng không? Tôi sẽ mang con đi, tôi bảo đảm sẽ không.....”

“Cũng không phải vì con!”

“Ngôn Chi Tinh hiểu lắm anh? Cho nên cãi nhau với anh à?”

“Không phải, đều không phải!” Sao mà cô phiền thế chứ!

“Ồ.....tôi hiểu rồi, đó chính là vì.....”

Nghe câu nói cô còn chưa nói hết “Đó chính là vì.....”, sắc mặt Lục Vân Trạm trở nên khó coi, lắc đầu, trừng mắt nhìn cô: “Em ngậm miệng lại! không phải vì đồng tình em thương xót em! Không phải vì con không phải vì thế mà có trách nhiệm! Không phải vì bị ai hiểu lắm hay cãi nhau với ai!” Lục Vân Trạm bực tức nói.

Một loạt lời nói, giống như chuỗi hạt, thi nhau tuôn ra.

“Thế thì để tôi nghĩ, là vì.....”

Tại vì gì chứ!

“đừng nghĩ nữa! Ngôn Tiểu An, anh yêu em, đã đủ chưa!” Lục Vân Trạm bực tức hét lên, hai mắt chăm chăm nhìn Ngôn Tiểu An: “Lục Vân Trạm yêu Ngôn Tiểu An, đã hài lòng chưa?”

“Anh, anh nói cái gì?” Cô nghe nhầm rồi sao?

Ngôn Tiểu An có chút chờ đợi, nhưng lại có chút sợ hãi.

Lục Vân Trạm đầu như bốc hỏa, cánh tay chống xuống, cúi đầu hôn lên đôi môi khô của cô.

Ngôn Tiểu An bị hôn cho đỏ mặt tía tai, Lục Vân Trạm mãi mới buông cô ra, đặc ý nói: “Anh nói, anh yêu em rồi, từ rất lâu rất lâu, anh yêu em rồi. Anh không chỉ mất mớ, mà tim cũng sai lầm, suýt nữa đã để mất em.” Anh ta nói một hơi hết: “Bây giờ, nghe đã rõ chưa?”

Ngôn Tiểu An sững sờ, trong khoảnh khắc, không biết cảm nhận gì.

Lục Vân Trạm nói yêu cô rồi?

Nói anh ta đã yêu cô từ rất lâu rồi?

Ánh mắt đờ đẫn dừng lại trên khuôn mặt khô ngô tuần tú trước mặt, Ngôn Tiểu An mãi vẫn chưa thoát ra được.

Lục Vân Trạm ở bên cạnh, chờ đợi hy vọng.....tại sao cô cũng chưa phản ứng gì, đó là ý gì đây?

“Tôi không tin.” Lục Vân Trạm tại sao có thể yêu cô chứ?

Lục Vân Trạm ghét cay ghét đắng cô mới phải.

Lục Vân Trạm nheo mắt lại: “Em không tin, anh sẽ nói cho đến bao giờ em tin..... Ngôn Tiểu An, anh yêu em. Ngôn Tiểu An, anh yêu em..... Ngôn Tiểu An, anh yêu em.....”

Hết lần này đến lần khác, không biết bao nhiêu lần “Ngôn Tiểu An, anh yêu em.” Từ khoe miệng mấp máy bật ra mấy câu nói, trong lòng Ngôn Tiểu An đang hỗn độn phức tạp.

Hỏi lại lần nữa: “Lục Vân Trạm, anh nói thật sao?”

“Ngôn Tiểu An, anh yêu em!” Trả lời cô vẫn là câu nói dịu dàng của Lục Vân Trạm.

Khoe miệng Ngôn Tiểu An khẽ nhếch lên: “Thế thì được, em tin anh. Nhưng anh phải theo đuổi em lại từ đầu.” Anh ta cho rằng chỉ nói hai câu ngọt ngào là xong sao?

Nghĩ lại hỏi đó, cô bị anh ta vô tình lạnh nhạt làm tổn thương, nhưng không có ai mang thuốc cho cô.

“Lục Vân Trạm, nếu lời anh nói là thật, thế thì anh phải theo đuổi em. Nếu không em sẽ nguyện làm mẹ đơn thân. Cùng lắm đòi họ cho con trai.....hừ!”

Ngôn Tiểu An còn chưa nói xong, đã bị người ta hôn lên rồi, những lời đó, một chữ cũng không bật ra được.

Lục Vân Trạm cười khẩy nói: “Ngôn Tiểu An, em gan to nhỉ. Người ta có câu gì nhỉ, ba ngày không đánh được đà lần tới.”

Ngôn Tiểu An nghe xong, cảm thấy ảm ức.....dựa vào cái gì chứ! Hồi đó khi cô yêu anh ta, chịu bao nhiêu khổ đau. Tại sao anh ta không hoán đổi mà theo đuổi cô, để cô cũng được cảm nhận cảm giác có người theo đuổi, là cảm giác gì?

“Theo đuổi em thì được, nhưng em dám có ý nghĩ mang con của anh đi đổi học, anh nói cho em biết, Ngôn Tiểu An, đừng có mơ!”

Nói xong, trừng phạt bằng cách lại hôn lên môi Ngôn Tiểu An, cắn mạnh một cái.....chưa đã, lại cắn một miếng nữa.

Vẫn chưa đã.....Lục tổng tài bắt đầu dờ dờ trò cầm thú.

Đương nhiên, Ngôn Tiểu An vừa làm phẫu thuật tỉnh lại, muốn vận động mạnh gì đó, đó là điều không thể. Lục tổng tài chỉ có thể sờ xoạc vuốt ve, muốn tranh thủ, chỉ ăn được bữa nhẹ trước khi vào bữa chính.

Đến nỗi mà muốn ăn bữa chính, thế thì phải đợi thôi.

Lục Vân Trạm nhẹ nhàng hôn lên má cô: “Em còn nhớ không? Lần trước, em hôn trộm anh như thế.”

Ngôn Tiểu An chảy nước mắt.....thì ra, anh cũng biết.

“Lúc đó, em hôn trộm anh, anh không mắng em, có phải bắt đầu từ lúc đó, anh đã bắt đầu yêu em rồi?”

Lục Vân Trạm lắc đầu: “Không, còn sớm hơn lúc đó.” Chỉ là do hấn mất mồm mà thôi.

“nếu như chưa từng yêu anh.....” Ngôn Tiểu An nói, nhưng lại bị Lục Vân Trạm cướp lời: “Nếu như chưa từng yêu em, thế thì sinh mạng của anh nhất định không hoàn chỉnh.”

Mặt Lục Vân Trạm áp lên mặt Ngôn Tiểu An, xốt xa về gầy gò xanh xao của cô, giọng nói trầm khàn bật ra từ miệng Lục Vân Trạm: “Ngôn Tiểu An, sống cùng sống, chết cùng chết. Em sống anh sống, em chết anh chết.....cảm ơn em, đừng cảm mà sống.”

Ngôn Tiểu An nghẹn ngào.....Thì ra, không phải ảo giác trong mơ, cũng không phải lừa dối. trên bàn phẫu thuật, thật sự có một người, nắm chặt lấy tay cô, thậm chí bên tai cô lời nói đẹp nhất, vào lúc ở giữa ranh giới giữa sống chết.

“nếu như.....lúc đó, em thật sự chết thì sao?”

“Em sống anh sống, em chết anh chết. Em ngốc như thế, sao anh có thể yên tâm để em một mình đến thế giới xa lạ bị người ta ức hiếp chứ? Không có anh ở bên cạnh che chở em, em sẽ sợ.”

Nước mắt, như vỡ òa ra.....đủ rồi, có lời nói này của anh, là đủ rồi. Những điều không công bằng, không can tâm, đã không còn quan trọng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Chiều chuộng

Ngôn Tiểu An bây giờ đang nằm trên giường, còn có một loại cảm giác không thật.

Sự thay đổi của Lục Vân Trạm, khiến cô được chiều chuộng mà lo sợ, lại có cảm giác rất bất an, giống như.....ông trời cho cô thứ đồ gì sẽ lại lấy đi bất cứ lúc nào.

Tâm trạng bất an đó, đã ba ngày trôi qua rồi.

Trong phòng bệnh của cô, tiếng gõ bàn phím lạch cạch, giống như sự lo lắng trong lòng cô.

Ngôn Tiểu An nghiêng đầu nhìn người đàn ông dưới cửa sổ ban công.....mái tóc đen, không giống như lúc làm việc bình thường, có chút gì đó khác lạ, loạn một chút.

Trên người mặc quần áo cũng không giống như khi đi làm việc thường ngày là áo somi và vest, mà là một chiếc áo phông màu đen, bên dưới mặc chiếc quần thể thao màu gạo, Ngôn Tiểu An nhìn sững sờ, nhìn phía dưới cửa sổ không chớp mắt, người đàn ông đang làm việc, ánh mắt chăm chú giống như đang rất bận rộn.

Lục Vân Trạm chìm đắm trong công việc, nhưng có mắt người chăm chăm nhìn mình, dù cho anh ta có muốn giả bộ không biết cũng không được.

Đôi môi mỏng khẽ nhếch lên.

Đột nhiên, người đàn ông bất giác ngẩng đầu, ánh mắt sâu xa, bắt gặp Ngôn Tiểu An đang nằm trên giường nhìn mình.

Đôi mắt đó khiến Ngôn Tiểu An mặt đỏ bừng lên, anh ta nói: Xem đi, bị anh bắt gọn rồi.

Lục Vân Trạm cười nhìn người phụ nữ bị nói trúng tâm đen, đang vui đầu vào chần, anh nhìn công việc trong tay.....dường như, công việc đối với anh mà nói không còn lực hấp dẫn nữa.

Lục Vân Trạm đứng lên, bước nhanh đến bên giường bệnh.

Ngôn Tiểu An vẫn chúi đầu vào chần, kiên quyết không ló ra.

“An An, như thế không được đâu, em sẽ bị chết ngạt mất.”

Mặt Ngôn Tiểu An vui đầu vào chần, càng đỏ hơn trước, lẩm bẩm nói: “Anh đi đi, người em thế này, em sẽ không để mình bị chết ngạt đâu.”

“uh.....anh vừa nói sai rồi, không phải chết ngạt, là bị chết sặc.” Người đàn ông nhìn chiếc chăn quấn thành một cục đó, trong mắt anh đầy vẻ ranh ma.

“A?” chết sặc? Lại trò gì thế?

“An An, em tính xem, sau khi phẫu thuật, em sắp được một tháng rồi chưa tắm, trong chần hôi lấm, còn vui đầu vào trong chần, An An.....em mau ra đi.”

Ngay lập tức, Ngôn Tiểu An từ đầu đến chân, không có chỗ nào là không đỏ.

Lục Vân Trạm là tên xấu xa.

Ngôn Tiểu An nghiêng răng nghiêng lợi!

Vốn dĩ không có gì, bị anh ta nói như thế, Ngôn Tiểu An đột nhiên cảm thấy trên người giống như phát ban vậy, hơn nữa còn ngứa toàn thân.

Không chịu được nữa, Ngôn Tiểu An thò đầu từ trong chần ra, bực tức nói: “Lục Vân Trạm, anh cố tình phải không!”

Lục Vân Trạm khẽ cười, trong mắt đầy vẻ chiều chuộng.

Nhưng cười như thế, khi Ngôn Tiểu An nghe thấy lại giống như bị cười chế giễu vậy, có gì đó khác thường!

Đừng cho rằng phụ nữ mang thai không nói lý được, phụ nữ vừa sinh con ra, cũng không thêm cái lý. Ngôn Tiểu An bực tức cầm lấy gối ném về phía người đàn ông bên giường.

Lục Vân Trạm cũng không tránh, sức lực đó của cô, chiếc gối ném lên người anh ta, cũng chỉ gãi ngứa mà thôi.

Lục Vân Trạm cúi người xuống, dùng cơ thể mình giữ chặt lấy người Ngôn Tiểu An.

“Làm gì thế? Trên người em toàn mùi hôi, sẽ bị chết sặc đấy.”

“Ha ha ha!” tiếng cười vang lên, hiện rõ lúc này người đàn ông rất thoải mái, Lục Vân Trạm ngửi ngửi trên người Ngôn Tiểu An: “An An, đừng động, để anh ngửi xem, có hôi hay không.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: An an, anh lau người giúp em nhé

“Biến thái!” Ngôn Tiểu An đỏ mặt, hai má đỏ ửng như trứng gà hấp, đối với một vài hành động của Lục Vân Trạm, cô càng lúc càng bất lực.

“Lục Vân Trạm, anh đừng như thế.” Quả thật bị Lục Vân Trạm làm cho đỏ mặt tía tai, Ngôn Tiểu An chỉ có thể bị động mà đi né tránh Lục Vân Trạm, cơ thể có mùi hôi, bị người đàn ông mình yêu trêu đùa như thế, Ngôn Tiểu An bất giác, nước mắt ầng ậng trong khoang mắt, nhìn đến nỗi khiến Lục Vân Trạm cảm thấy tim đập nhanh, chỗ bộ phận nào đó lại bắt đầu không nghe lời.

Ngôn Tiểu An nhìn vào mắt người đàn ông đó, đột nhiên bắt đầu thấy khô miệng, bản năng liếm môi, chiếc lưỡi màu hồng liếm lên đôi môi khô, phả ra hơi thở ấm nóng, ánh mắt Lục Vân Trạm nheo lại, sau đó hơi thở gấp gấp hơn.

“An An.....” Khi kích động, hơi thở của anh ta trầm khàn hơn, “An An.....An An.....An An.....”

Từng tiếng từng tiếng gọi, dây dưa triền miên, anh cắn cắn răng, kiềm chế dục vọng, mắt chăm chăm nhìn cô. Ngôn Tiểu An bị làm cho sợ hết hồn, Lục Vân Trạm kiềm chế cơ thể căng cứng, nói: “An An, trên người em có mùi hôi, anh giúp em lau người nhé.”

“.....” Mắt Ngôn Tiểu An long lanh nước, nhìn thấy Lục Vân Trạm đứng dậy, đi vào nhà vệ sinh.

Chỉ là, không phải nói giúp cô lau người sao? Người đâu? Đi vào nhà tắm nửa tiếng rồi mà chưa thấy đi ra.

Ngôn Tiểu An chớp chớp mắt, cánh cửa nhà tắm, lại bị đẩy ra lần nữa, Lục Vân Trạm dùng chậu đựng nước nóng, đặt khăn mặt vào, bung đến trước mặt cô.

“Lục Vân Trạm, anh đi vào lâu thế.”

“thiết bị trong nhà tắm hỏng rồi, anh vừa ở bên trong sửa mãi.” Lục đại boss nói dối mà không chớp mắt, nói xong, ra về nghiêm túc cời quần áo bệnh nhân trên người Ngôn Tiểu An.

“Lục Vân Trạm, anh đừng cời quần áo em, em tự lau!”

“Thế sao được chứ, em là người bệnh.”

“Em còn có thể tự lau người cho mình được, anh đưa khăn mặt cho em, em tự lau được, những chỗ không tới, anh, nhờ anh lau cho em sau.”

“Phiền quá, lau người mà thôi, An An, em từ chối anh như thế, lẽ nào còn sợ anh giờ trò em sao?”

Lục Vân Trạm, anh thật không biết xấu hổ mà!

Ngôn Tiểu An trừng mắt nhìn Lục Vân Trạm, lời này vậy mà không nói ra được.

Cô nói không được, nhưng Lục Vân Trạm không vì thế mà xua tay, đưa cánh tay ra, giữ lấy cả người cô: “Đừng động, để bị thương sẽ rất đau.”

Ngôn Tiểu An nhìn bộ dạng người đàn ông trước mặt, hận đến nỗi nghiêng răng, chỉ có thể che giấu xấu hổ, mà để người đàn ông đó lau người cho mình, may là, Lục Vân Trạm cũng chỉ giúp cô lau người mà thôi.

Cuối cùng thì....lau xong rồi.

Ngôn Tiểu An thở phào một hơi, về mặt người đàn ông ám ức, về hối hận nói: “ An An, anh không nên lau người cho em”

Nói xong, cũng không đợi Ngôn Tiểu An trả lời, người đàn ông đó đã bung chậu đi vào nhà tắm.

Lại qua nửa tiếng sau, Lục Vân Trạm mới đau khổ đi ra, trời mới hiểu anh ta trong nhà tắm là để làm gì.

Lại đi ra lần nữa, ánh mắt lướt nhìn người phụ nữ nằm trên giường, Lục Vân Trạm không kiềm được cười đau khổ.....anh ta ở trong nhà tắm che giấu sự chịu đựng, người phụ nữ này cảm thấy dễ chịu nên ngủ rồi.

Nhìn khuôn mặt ngủ ngon của cô, Lục Vân Trạm hít một hơi thật sâu, tự thầm nói: “ An An, anh thật là ngốc.” Không phải sao, anh ta khoong ngốc thì ai ngốc, bao nhiêu năm như thế, dù cho là Ngôn Chi Tinh, hay là người phụ nữ khác, anh ta không có hứng thú với cơ thể những người phụ nữ này, duy nhất chỉ có người phụ nữ ngủ ngon trên giường, mới khiến anh ta không khống chế nổi mình.

Những năm nay, ngoài làm chuyện đó với cô ra, anh ta không có bất cứ ai khác. Đạo lý rõ ràng đó, tại sao chỉ khi đối diện với hậu quả một cách đáng sợ, anh ta mới hiểu được?

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Lục Vân Trạm không biết bế con

Ngôn Tiểu An bế con trong tay, hôm nay, cô xuất viện rồi.

“Đưa anh.” Lục Vân Trạm đưa tay đỡ chiếc tã bọc trong lòng Ngôn Tiểu An, bế lấy, không thể không nói, đàn ông bế con, trông rất đẹp trai, nhưng.....

“oa oa!” Đứa trẻ vốn dĩ được Ngôn Tiểu An bế, đến lượt Lục Vân Trạm bế, lập tức há chiếc miệng nhỏ xinh, không ngừng gào khóc.

Âm thanh đó, không giống như con mèo hen lúc vừa mới xinh, tiếng khóc này, khiến Ngôn Tiểu An nghe thấy cũng phải mềm lòng: “ Hay là, để em bế đi.”

Cô xót xa đứa bé bị Lục Vân Trạm bế không thoải mái, thế là đưa ra ý kiến.

trong lòng cô.

Sắc mặt Lục Vân Trạm tối lại, vẻ nghiêm túc: “ Không được, em sức khỏe không tốt, để anh bế, em cứ ở yên đây.”

Lục Vân Trạm để Ngôn Tiểu An ngồi vào ghế sau xe, tự mình bế đứa bé, cũng đi vào theo sau.

Bình thường anh ta có thói quen tự mình lái xe, nhưng hôm nay, để lái xe trong nhà lái.

Chiếc xe đi rất êm, tất cả đều thuận lợi, ngoài việc tiếng khóc của đứa trẻ trong xe vẫn chưa ngừng. Trên cả đường, Ngôn Tiểu An mấy lần muốn bế đứa trẻ, nhưng đều bị Lục Vân Trạm giữ lại.

“ Con đang khóc!” Ngôn Tiểu An bực mình nhìn sang Lục Vân Trạm.

Người đàn ông ra vẻ nghiêm túc gật gật đầu: “ Con đang vui mà, biết là sắp về đến nhà rồi.”

Lục Vân Trạm! Anh quả nhiên không biết xấu hổ!

Ngồi ghế phụ là Thẩm Việt, ho hai tiếng, nhìn Lục Vân Trạm rồi lại nhìn Ngôn Tiểu An, cuối cùng không kiềm được ngắt quãng hai người: “ Để mình bế cho.....”

Nhưng lời anh ta còn chưa nói xong, đã bị Lục boss chấm biếm nói: “ Cậu biết bế trẻ con sao?” Đùa gì chứ, Thẩm Việt và anh ta thì có gì khác nhau chứ? Anh ta không biết bế trẻ con, Thẩm Việt và anh ta chơi với nhau bao nhiêu năm, người chưa kết hôn chưa có con, sao biết bế con chứ?

“ Lục Vân Trạm, cậu đừng coi thường người khác.” Thẩm Việt phát cáu: “ Cậu dám nói, cậu đưa cậu nhóc này cho mình bế, tuyệt đối không khóc không ớn.”

“ Thẩm Việt, mình mới biết, cậu là người rất thích đùa.”

“Ai đùa với cậu, Lục Vân Trạm, cậu là đồ ngốc, đến đưa bé mà cũng không biết bé, cậu cho rằng mọi người đều giống cậu à?”

“Ha ha,” Lục Vân Trạm cười khẩy, trong lòng như bốc hỏa.....Hừ, Thẩm Việt, cậu cho rằng cậu là siêu nhân à, “Đây, cho cậu bé, có lời nói lúc này, nếu cậu làm nhóc con nhà mình khóc, mình nhất định đánh cho cậu phải khóc chạy về gọi ba.....”

Lục đại boss rất muốn chế giễu Thẩm Việt, đáng tiếc, trời không cho người được toại nguyện.

Đứa trẻ vừa được chuyển đến tay Thẩm Việt, cũng không thấy Thẩm Việt chân tay luống cuống, đã bế đứa bé vào trong tay, dỗ dành hai tiếng, là đã nín khóc rồi.

Vừa nãy còn khóc toáng lên, đến tay Thẩm Việt, lập tức nín khóc lại ngoan ngoãn.

Sắc mặt Lục đại Boss lúc xanh lúc trắng, giống như tấm biển đổi màu, trên mặt Lục Vân Trạm đầy vẻ bức tức lẫn ám ức, nói: “Cậu vận may tốt, con mình vừa khóc một rồi, ở trong lòng mình chuẩn bị ngủ, thì chuyển sang tay cậu, cho nên, Thẩm Việt là cậu gặp may thôi.”

Nói gì Lục Vân Trạm cũng không thừa nhận, là anh ta không biết bé trẻ con.

Thẩm Việt liếc nhìn anh ta, đưa đứa bé trong tay lại đặt vào lòng Lục Vân Trạm.....

“Oa oa....!”

Thẩm Việt cũng không quan tâm sắc mặt âm u xám xịt của Lục Vân Trạm, liếc mắt chế giễu nhìn Lục Vân Trạm, lại đưa tay bế đứa trẻ quay lại lòng mình.

Nói cũng lạ, đứa bé ở trong lòng Lục Vân Trạm, ra sức mà khóc, hề đến tay Thẩm Việt, lập tức nín khóc.

“Có một vài người, không chịu chấp nhận thất bại, không chịu chấp nhận sự thật. Ôi!” Thẩm Việt ôm đứa bé, bật ra những lời châm chích.

Lục Vân Trạm nghe xong mặt còn tối đen hơn mực.

“Thẩm Việt, cậu lợi hại quá đấy.”

Người phụ nữ bên cạnh còn đổ thêm dầu vào lửa, khúc khích cười từ đầu đến giờ, nét mặt Lục Vân Trạm lúc đỏ lúc trắng, rồi lại chuyển sang tối sẫm.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Cuối cùng được tin tưởng

Lục Vân Trạm bọn họ đi vào Lan Uyển, bước đến cửa nhà.

Trong nhà đã có mấy người ngồi chờ ở đó.

“An Lan.” Ngôn Tiểu An ngạc nhiên nói: “Sao cô lại đến đây?”

An Lan kéo Ngôn Tiểu An lại, nhìn ti mỉ: “Gầy rồi.”

“Uhm, cắt bỏ phần lớn dạ dày.”

“Tôi nghe nói rồi.” An Lan chen ngang câu nói của Ngôn Tiểu An, đôi môi mấp máy: “Mạng thật lớn.”

Nói xong, còn lăm bắm thêm hai câu, nếu điều này đổi sang cho người khác nói, Ngôn Tiểu An nhất định sẽ hiểu lầm đối phương, cho rằng đối phương là chế giễu cô, là không hy vọng cô sống, nhưng nếu như đối là An Lan, Ngôn Tiểu An biết, An Lan thực ra vì quá vui mừng khi cô thoát được cửa ải của thần chết.

“Uhm,” Hai người khác ngồi trên ghế sofa, cũng đứng dậy chào hỏi: “Ngôn Tiểu An, lâu rồi không gặp.”

Ngôn Tiểu An nhìn theo, ánh mắt có chút khác lạ.....là Ngụy Đồ Phong và Mộ Dung Túc, bọn họ đều là bạn thân của Lục Vân Trạm, kể cả Thẩm Việt.

Nhưng bình thường cô và Thẩm Việt có thể nói được hai câu, tại vì khi Thẩm Việt nói chuyện với cô, sẽ không mang ánh mắt xa lạ, khiến cô không thoải mái.

Còn Ngụy Đồ Phong và Mộ Dung Túc, cũng không thể nói bọn họ đối với cô thế nào, chỉ là ba năm nay, bình thường khi gặp Mộ Dung Túc và Ngụy

Đồ Phong, ánh mắt hai người này nhìn cô, luôn khiến cô mặc cảm.

Đó là vẻ chế giễu, cợt nhả.....

An Lan cảm nhận được ánh mắt khác lạ của Ngôn Tiểu An, cô đi vào phía giữa Ngôn Tiểu An và Ngụy Đồ Phong, Mộ Dung Túc, kéo Ngôn Tiểu An nói: “ Tôi dìu cô vào phòng ngủ, vừa ra viện, tôi thấy sức khỏe cô vẫn yếu, nên nghỉ ngơi nhiều mới được.”

Ngôn Tiểu An đứng là cảm thấy có chút mệt mỏi, “ uhn” lên một tiếng, vừa bước về phía phòng ngủ, thì nghe thấy đằng sau chuyển đến giọng nói: “ Này, Ngôn Tiểu An, trước đây chúng tôi hiểu lầm cô, cô đừng để trong lòng, tôi và Mộ Dung Túc là hai tên khốn, cô đừng để ý.”

Cơ thể Ngôn Tiểu An khẽ run.....đối với cô mà nói, được tin tưởng là một điều gì đó xa xỉ. Ba năm nay, người ở bên ngoài chỉ chỉ chỏ chỏ, si nhục nểnh, mọi lời nói xúc phạm, cô chịu quá nhiều quá nhiều, một người chịu đựng những điều này, không ai tin cô trong sạch.

An Lan là người đầu tiên, Ngôn Tiểu An cho rằng, cô ấy cũng sẽ là người cuối cùng.

Nhưng hôm nay, bạn thân của Lục Vân Trạm, cũng nói với cô, hiểu lầm cô, đó thể hiện những người đã từng chỉ chỏ, nói lời ác ý, cũng sẽ dần tan biến?

Sự thay đổi của Lục Vân Trạm trong thời gian ngắn này, cô nhìn thấy được, sự thay đổi đó, đối với cô mà nói, đến quá đột ngột.

Cho nên, luôn suy tính hơn thiệt.

Việc của ba năm trước đó, trở thành vết sẹo trong trái tim cô không thể chạm, cô không dám chủ động nhắc lại việc ba năm trước với Lục Vân Trạm. Nhiều lần cô muốn mở miệng hỏi Lục Vân Trạm, nhưng, cuối cùng, cô không nói gì, không dám nói, không dám hỏi.

Nhưng.....mấy người bạn thân nhất của Lục Vân Trạm, từ nhỏ đến lớn, anh em cùng mặc một chiếc quần lớn lên, nói bọn họ đã hiểu lầm cô.....Thế thì có phải, Lục Vân Trạm thực ra cũng tin việc ba năm trước là cô vô tội?

Khoảnh khắc này, Ngôn Tiểu An có chút phiền muộn, có chút mừng vui, có chút khó chịu, có chút sung sướng.

An Lan hiểu được cô, thế là An Lan vuốt ve tóc cô, ngoảnh đầu nhìn về phía Lục Vân Trạm “ Cô ấy rất lo lắng bất an. Khi tôi nhận ra con người Ngôn Tiểu An, cô ấy là như thế, đừng cảm nhưng lại yếu đuối.”

Lời An Lan nói, khiến tim Lục Vân Trạm lại nhói đau lần nữa, bước lên trước mấy bước, ôm lấy cô, hôn lên trán cô, giọng nói trầm thấp: “ An An, anh tin em, là anh không tốt, có mắt như mù không nhìn rõ em chân thành nhất đơn thuần nhất. Là anh sai rồi.”

Đằng sau, Thẩm Việt, Mộ Dung Túc và Ngụy Đồ Phong, đều với biểu cảm khó tin, ngạc nhiên nhìn về phía hai người..... Lục Vân Trạm xin lỗi? Trên trời dưới đất, Lục Vân Trạm kiêu ngạo không ai bằng, hôm nay lại xin lỗi sao???

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Họ Ngôn đến nhà

Trời!

Ngày mai thế giới đổi ngày sao?

Khi bọn họ còn ngạc nhiên, Lục Vân Trạm đã dìu Ngôn Tiểu An đi vào phòng ngủ rồi.

An Lan nhìn không có việc của cô, ánh mắt liếc nhìn đứa bé Thẩm Việt bế trong lòng, bước đi về phía Thẩm Việt, dưới ánh mắt sừng sốt của Thẩm Việt, đưa bàn tay ngọc ngà bế đứa bé trong lòng Thẩm Việt.

“Đừng, sẽ khóc.....” Chữ “khóc” này, Thẩm Việt còn chưa nói ra, chớp mắt một cái, đã phát hiện, đại minh tinh An Lan, giống như mạng sần trong người tình mẹ, bế đứa bé cười hiền dịu.

trong lòng cô.

(

Trời.....gặp ma rồi!

An Lan!

Nữ thần An Lan!

Thắm Việt ba giây đưa ra quyết định: “Khụ khụ.....có chuyện này, muốn hỏi tiểu thư An một chút.”

“Hỏi đi.”

“An tiểu thư, tôi muốn tặng cho cô món quà, không biết cô có đồng ý nhận không?”

Thắm Việt vừa nói xong, Mộ Dung Túc và Ngụy Đồ Phong hai người đều giật nảy mình.....Thắm Việt là muốn theo đuổi An Lan sao?

An Lan dừng dừng nói: “Quà gì thế?”

“Tôi tặng An tiểu thư một đứa con của chúng ta, có được không?”

Miệng Mộ Dung Túc và Ngụy Đồ Phong đã há to đến mức nhét vừa quả trứng.....Thắm Việt điên rồi?

Giờ trò sau lưng An Lan sao?

Đôi môi đỏ của An Lan nhếch lên, lạnh lùng cười nói: “xem ra Thắm tiên sinh cũng là muốn có đồ đệ.” Nói xong lại tiếp tục, “Muốn tôi sinh con cho anh, Thắm tiên sinh cứ thử xem.”

Thử xem? Thử thế nào?

Mộ Dung Túc và Ngụy Đồ Phong hai người vẫn chưa khỏi ngạc nhiên.....Cái này, thử thế nào?

Thắm Việt trên mặt vui vẻ: “Được! An tiểu thư, Thắm Việt tôi nhất định sẽ dùng toàn lực, để ‘thử xem’.”

Dưới sự làm chứng của hai bạn thân ở hai bên, mặt Thắm Việt xúc động đỏ bừng lên.

An Lan không tin.....dùng toàn lực? Ha ha, cô muốn xem xem, anh ta “dùng toàn lực” thế nào.

Không nói câu gì, An Lan muốn trả lại đứa bé vào lòng Thắm Việt, cầm lấy túi xách trên ghế sofa, đi ra khỏi nhà họ Lục.

Người cao ngạo không ai bằng như Lục Vân Trạm, lại ở trước mặt cô và huynh đệ của mình, nói lời xin lỗi Ngôn Tiểu An, điều này chứng tỏ Lục Vân Trạm không phải chơi đùa với Ngôn Tiểu An.

Không giấu được vẻ vui mừng....người ngọc có phúc của ngọc, cô không hy vọng Ngôn Tiểu An giống như cô năm đó, lạc lõng cô đơn.

Sau khi An Lan đi, Lan Uyển lại có người đến,

Lục Vân Trạm vừa để Ngôn Tiểu An nằm lại trên giường trong phòng ngủ, còn anh ta xuống lầu, thì nghe thấy tiếng chuông cửa.

Lúc này, ai đến đây?

Mở cửa chính, người đứng ngoài cửa khiến hấn có chút ngạc nhiên.

“Ngôn tiên sinh Ngôn phu nhân.”

Lạnh nhạt của Lục Vân Trạm, khiến ba mẹ Ngôn Tiểu An vừa vào cửa đã thấy có điều khác lạ.

Trước nay, Lục Vân Trạm chưa bao giờ xưng hô với bọn họ như vậy.

Đều nói Nam Lục Bắc Hứa, Lục Vân Trạm lúc nào cũng tôn trọng gọi vợ chồng họ là bác trai bác gái, cho đến hôm nay, thay đổi rồi, sự thay đổi này, khiến trong lòng vợ chồng Họ Ngôn có cảm giác bất an.

Ngôn Chi Tinh đi đằng sau ông bà Ngôn, cũng bước vào.

“Vân Trạm” Cô ta gọi một tiếng, nhưng ánh mắt Lục Vân Trạm không hề liếc nhìn cô ta, những lời tiếp theo của Ngôn Chi Tinh không thể bật ra được.

Cúi đầu, nhìn bộ dạng có phần đáng thương.

Trên sofa, Mộ Dung Túc và Ngụy Đồ Phong coi như không nhìn thấy, vẫn điềm tĩnh uống trà, thăm liếc nhìn trò hay trên người nhà họ Ngôn.

“Khụ khụ.....” Ông Ngôn có chút ngượng ngùng ho lên hai tiếng, bà Ngôn lúc này mới tỉnh ngộ, vồn vã hỏi: “Tiểu An sao rồi?”

Lục Vân Trạm lúc này mới dịu lại, giọng nói ôn hòa hơn chút: “Cô ấy nằm trong phòng ngủ, sức khỏe không tốt.”

Sức khỏe không tốt, rốt cuộc chỗ nào không tốt, Lục Vân Trạm cũng không nói kỹ. Nếu như ông bà Ngôn thật sự có lòng, tự nhiên sẽ hỏi hấn.

“Khụ khụ.....Chi Tinh, sao con ngây ra thế, còn không đi thăm chị con xem?” Ông Ngôn nói.

Ngôn Chi Tinh sực tỉnh, vội vàng đi về phía phòng ngủ: “Em đi xem chị thế nào.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Muốn đón Ngôn Tiểu An về nhà

“Đứng lại.” Đằng sau Ngôn Chi Tinh, vang lên giọng nói lạnh lùng, “Ngôn Chi Tinh, cô quên lời cảnh cáo trước đây của tôi à?” Giọng nói người đàn ông, không có chút âm áp nào, mang đầy đe dọa, Ngôn Chi Tinh toàn thân cứng đờ, đứng ở đó, bước chân không nhấc lên nổi.

Sắc mặt ông Ngôn không tốt lắm: “Vân Trạm, Chi Tinh chỉ là đi thăm chị nó. Dù sao chị con bé cũng vừa sinh.”

Thần sắc Lục Vân Trạm cũng thay đổi, sắc lạnh nhìn người đàn ông trung niên trước mặt, “Ngôn tiên sinh, An An là người phụ nữ của Lục Vân Trạm của tôi, tôi sẽ không để cô ấy chịu bất cứ nguy hiểm nào.”

“Chi tinh là em của Tiểu An, đi thăm chị sinh con, có gì mà nguy hiểm chứ. Vân Trạm câu nói này của cậu không dễ nghe chút nào.”

Không dễ nghe sao?

Như thế đã không dễ nghe rồi sao?

Cười khẩy nói: “An An không thích ăn cay, các người có biết không? An An thích màu trắng, các người có biết không? Ngày sinh thật sự của An An, các người còn nhớ không?”

trong lòng cô.

Ông Ngôn bà Ngôn còn chưa nói gì, Ngôn Chi Tinh ở bên cạnh sắc mặt đã chuyển trắng bệch rồi.

Lục Vân Trạm nói những lời này làm gì!

“Vân Trạm, em không đi thăm chị là được chứ gì.” Ngôn Chi Tinh tỏ vẻ đáng thương, hy vọng có thể che giấu nội tâm của Lục Vân Trạm.

Cô ta không muốn những điều mà bao nhiêu năm nay, nỗ lực để khiến ông bà Ngôn không để tâm, có khái niệm mơ hồ, lại lần nữa bị người ta lật lại, đặc biệt là ở trước mặt ông bà họ Ngôn.

Ai cũng không biết, nếu như những điều này bị nói ra trước mặt ông bà Ngôn, sự việc sẽ phát triển thế nào.

“Cái, cái gì?” Ông Ngôn nhất thời không hiểu ý. Lục Vân Trạm đột nhiên nói những điều này để làm gì?

Lục Vân Trạm không thêm đề ý về đáng thương của Ngôn Chi Tinh, cũng không cần quan tâm cảm nhận của ông bà Ngôn, hẳn chi biết, nhất định không thể để kẻ ngốc Ngôn Tiểu An, lại lần nữa bị người nhà họ Ngôn lợi dụng và làm tổn thương.

Có vài lời, nhất định phải nói rõ với người nhà họ Ngôn.

“Trước đây tôi chỉ thông báo với Ngôn tiên sinh và Ngôn phu nhân, An An mang thai con của tôi, việc sắp sinh, cũng nói địa chỉ bệnh viện cho Ngôn tiên sinh và Ngôn phu nhân biết.

Muốn hỏi tại sao Ngôn tiên sinh và Ngôn phu nhân, khi con gái sinh lại không đến thăm? Đây là việc mà làm cha mẹ nên làm phải không?”

Lục Vân Trạm chất vấn: “Lại nói, tôi chỉ nói cho Ngôn tiên sinh và Ngôn phu nhân, việc An An nhập viện sắp sinh con, nhưng, trên sự thật, An An bị ung thư dạ dày, giai đoạn cuối.”

Câu nói này, như sét đánh bên tai, nổ trong đầu của ông bà Ngôn, đến Ngôn Chi Tinh cũng sửng sốt.

“Cậu nói cái gì?”

Đột nhiên trái tim bà Ngôn như có dao cứa, đột nhiên ý thức được một vấn đề --- Tiểu An mới là con gái đẻ của bà, còn bà đến con gái đẻ mắc bệnh ung thư, cũng không biết.

Cho đến lúc này, vẫn là Lục Vân Trạm nói cho bọn họ biết.

Nếu như không ai nói, có phải việc Tiểu An bị mắc bệnh ung thư, sẽ không có ai biết.

“ Khi An An mắc bệnh ung thư dạ dày, Ngôn tiên sinh, Ngôn phu nhân, Ngôn Chi Tinh, tôi, còn cả cô ấy, cùng ăn bữa tối vui vẻ đó. Trong bữa cơm, chúng ta vì một miếng gà cay, trách mắng An An.....tôi rất hối hận, không biết Ngôn tiên sinh và Ngôn phu nhân nghĩ thế nào?”

“ Chúng, chúng tôi.....”

“ đừng nói gì nữa, việc đã qua đều qua cả rồi. An An lần này không chỉ sinh còn, dạ dày cô ấy còn bị cắt đi một nửa lớn...có thể sống được, là ông trời có mắt. Việc này, dừng tại đây, những việc này, chỉ là hy vọng mọi người nếu như không thể giống ba mẹ đối với con gái của mình mà yêu thương An An, quan tâm An An, thế thì đừng xuất hiện trước mặt cô ấy nữa.

An An có tôi chăm sóc và che chở.”

Sắc mặt ông bà Ngôn và Ngôn Chi Tinh đỏ bừng lên. Một người nói với mình như thế, các người không quan tâm con gái của mình, thế thì sau này con gái các người có tôi quan tâm và chăm sóc, xin nhờ các người sau này đừng xuất hiện trước mặt cô ấy nữa, dù cho trong lòng hay trên mặt, coi như không có đi.

“ Tôi muốn đưa tiểu An về nhà.....” Bà An nghĩ một lát, đối diện thần sắc chế giễu của Lục Vân Trạm, vẫn nói ra yêu cầu này.

Lục Vân Trạm lắc đầu, rất kiên định, hẳn sẽ không để người phụ nữ gốc này về nhà họ Ngôn, những cái khác không nói, Nhà họ Ngôn còn có Ngôn Chi Tinh ở đó, hẳn không dám để người phụ nữ gốc đó ở nhà họ Ngôn.

“ Tiểu An, cũng là con gái của chúng tôi.” Bà Ngôn lí nhí nói, nhưng khi nói, mắt cụp xuống, không dám nhìn thẳng vào Lục Vân Trạm

Lục Vân Trạm lần này không nói gì, chỉ là neho đôi mắt chế giễu nhìn, không cần nói cũng biết không chào đón nhà họ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Điện thoại của Hứa Ngụy

Người nhà họ Ngôn, cuối cùng vẫn không nói lại được Lục Vân Trạm, Lục Vân Trạm chỉ để hai vợ chồng họ nhìn Ngôn Tiểu An và đưa bé quần trong tã.

Ngôn Chi Tinh cũng muốn vào trong phòng ngủ nhìn Ngôn Tiểu An, nhưng dưới ánh mắt của Lục Vân Trạm, cô ta không dám.

Trước khi đi, trong mắt Ngôn Chi Tinh, viết đầy sự căm hận.

trong lòng cô.

Ba tháng sau

Ngôn Tiểu An còn còn chút ít chưa thích nghi với cuộc sống bây giờ, ngẩng đầu nhìn, Lục Vân Trạm đang làm việc, cô rất ảm ức lắm lắm nói.

“ Lục Vân Trạm, em muốn về nhà, em không muốn ở lại công ty, ở phòng làm việc của anh.” Buồn chết đi được.

“ Ngoan, ở bên cạnh anh, có gì không tốt chứ.”

“ Nhưng.....”

“ Không có nhưng.” Người đàn ông giữ vững lập trường nói: “ Em ngoan ngoãn ở bên cạnh anh, ở nơi anh có thể nhìn thấy em là được.” Nếu không, tên khốn Hứa Ngụy đó giờ trò, ai biết bất cứ lúc nào mang vợ bên cạnh hắn đi chứ.

Người phụ nữ gốc gác Ngôn Tiểu An, không có chút đề phòng nào với Hứa Ngụy, còn tốt hơn đối với hắn.

Lục Vân Trạm mấy lần tìm Hứa Ngụy nói chuyện, nhưng tên Hứa Ngụy chỉ cười hi hi nói: “ Tình nghĩa giữa tôi và An An, Lục Vân Trạm cậu chắc chắn không thể hiểu được.”

Lời nói này, đúng là chọc tức Lục Vân Trạm, nhưng hắn không có cách nào phản kháng..... Hứa Ngụy người ta đúng là khi vợ hắn mắc bệnh đã giúp đỡ, mà giúp đỡ không hề nhỏ.

Con người Lục Vân Trạm này, mặc dù tàn nhẫn, nhưng cũng có nguyên tắc, trong lòng hắn, dù cho chửi mắng Hứa Ngụy là tên khốn, nhưng trong thâm

tâm, hân hỉ, nếu như lúc đó không có Hứa Nguy và Phó Dịch, Ngôn Tiểu An ngốc ngếch sẽ không thể có ngày hôm nay, sống khỏe mạnh bên cạnh hân.

Đối với ân nhân, Lục Vân Trạm dùng một vài thủ đoạn ghét bỏ, ghét đối phương là được, nhưng nếu như thật sự động tay, Lục Vân Trạm vẫn là kẻ ân oán phân minh.

Lúc này, hai người đang nói chuyện, điện thoại của Ngôn Tiểu An réo chuông.

Ngôn Tiểu An đang định nghe điện thoại, người đàn ông phía sau bàn làm việc, như một con gió bay nhanh đến trước mặt Ngôn Tiểu An, đưa tay cướp lấy điện thoại của Ngôn Tiểu An, Lục Vân Trạm nhìn trên màn hình hiển thị, trong mắt hiện rõ vẻ không vui, đưa tay ấn nút nghe, còn chưa đợi đối phương nói gì, đầu dây bên này, Lục Vân Trạm đã hừm hừm vẻ không vui, “Họ Hứa, sau này đừng gọi điện cho vợ tôi nữa, cô ấy ở bên cạnh tôi, không rảnh rồi nói chuyện với cậu. Như thế đi!”

“Được rồi chứ, cô ấy còn không phải vợ cậu, An An và cậu còn chưa kết hôn? Hai người là làm giấy đăng kí kết hôn giả hay là thế nào, vậy mà không biết ngại mở lời là vợ này vợ nọ, họ Lục, cậu mới là nhân vật đệ nhất thiên hạ không biết xấu hổ.”

Lục Vân Trạm giận tím mặt, tắt điện thoại, còn thuận tay tắt máy luôn điện thoại của Ngôn Tiểu An.

Làm mỗi chuỗi, làm như cá gặp nước, khiến cho Ngôn Tiểu An ở bên cạnh cũng phải sững sờ, mãi hồi lâu còn chưa ý thức được.

Người đàn ông này.....cướp điện thoại của cô?

Còn tắt điện thoại của cô?

Cuối cùng nhận thức được, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Ngôn Tiểu An bức mình nói: “Lục Vân Trạm, anh xem anh làm trò gì thế!”

Bực tức trừng mắt nhìn Lục Vân Trạm, nhưng tên đàn ông này không bị uy hiếp, sắc mặt có vẻ khó coi: “Ngôn Tiểu An, em an phận cho anh chút.”

Câu nói này, khiến người ta tức chết.

“An phận sao? Lục Vân Trạm, sao em lại không an phận chứ?” Tức chết đi được!

“Không sao, ít liên hệ với tên họ Hứa thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Tìm Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tôi phải thay người khác sinh con

Ngôn Tiểu An tức giận nhưng cũng thấy buồn cười, lúc này, trong đầu tinh táo hơn rất nhiều, đột nhiên cười khẩy nói: “Ồ.....ý của Lục Tổng là bảo tôi ít liên hệ với Hứa Nguy phải không, tốt nhất đừng nghe điện thoại, không trả lời tin nhắn? Nếu như gặp phải trên đường, giả bộ không quen biết, đúng không?”

“Em có thể nghĩ như thế là tốt.”

Ngôn Tiểu An nhìn người đàn ông ngông nghênh trước mặt, vẻ kiêu ngạo, lửa bực tức trong người như phát nổ.

trong lòng cô.

“Lục Vân Trạm! tôi thành niên rồi! Tôi có tự do của tôi! Có quyền lợi chọn lựa bạn bè, Lục Vân Trạm anh cũng ngông cuồng quá rồi đấy! Cả ngày khóa tôi ở bên cạnh, tôi cũng không phải cái đó, mà bị anh ngày nào cũng dằn trên thất lưng!”

Hiện rõ đã bị kiềm chế từ lâu, hôm nay tại vì cuộc điện thoại này, những ngày này, Ngôn Tiểu An bị tích lửa giận, ngay lập tức mở miệng trút hết ra ngoài!

“Lại nói, anh là gì của tôi mà lại hạn chế tự do của tôi, hai chúng ta có quan hệ gì? Không phải giúp anh sinh con sao, nếu như vì tôi giúp anh sinh con, anh hạn chế tự do của tôi, thế thì được, tôi đi thay người khác sinh một đứa, dù cho anh ta là Mộ Dung Túc hay là Thẩm Việt, hoặc là Ngụy Đồ Phong, hay là Hứa Nguy hoặc Phó Dịch đều được, tôi thay bọn họ sinh một đứa, đến lúc đó không phải tôi có tự do rồi không?”

Người đàn ông từ từ nheo mắt lại, giận dữ nhìn cô, vẻ nguy hiểm nói: “An An, em nói lại một lần nữa?”

Giọng nói đàn ông rất nhẹ rất nhẹ, nhẹ như lông hồng, giống như không hề giận dữ, Ngôn Tiểu An đang bị tức dồn lên đầu, càng không ý thức được giọng nói nhẹ nhàng của người đàn ông, tâm trạng kiềm chế sau lưng.....nguy hiểm, đang dần dần đến.

“Nói thì nói, tôi còn lâu mới sợ.”

“Ồ.....em không sợ anh, thế thì nói đi.”

Ngôn Tiểu An lúc này mới cảm thấy có gì đó khác lạ, thì ra trong bất giác, cô đã bị người đàn ông này ép vào góc sofa, hấn bước lên trước một bước, cô lại lùi về sau một bước, chỉ là cô không hề biết.

Lục Vân Trạm cười ha ha, trong mắt Ngôn Tiểu An, lúc này mới biết sợ hãi..... “Tôi, tôi còn lâu mới sợ.” Cố tình nhấn mạnh, Ngôn Tiểu An lúc này còn hất cằm mà nói.

Đôi lông mi dài của người đàn ông, sụp xuống, trong mắt xuất hiện ý cười.

“uhm, anh biết, An An không sợ anh, An An sao lại sợ anh chứ?” Người đàn ông nhin cười, bộ dạng như không có chuyện gì, nói.

“Anh biết là được.”

“Anh biết chứ.....thế thì em nói lại những lời vừa nãy một lần đi.” Chữ ‘thử’ đó phát ra nhẹ tênh, nhưng vang bên tai Ngôn Tiểu An, lập tức trong lòng phát run.

“Em, em nói gì chứ?” Ngôn Tiểu An lấp bắp nói một tiếng, đưa tay ôm đầu: “Em đau đầu, em đau đầu quá, bệnh của em còn chưa khỏi, Lục Vân Trạm, anh ước hiếp người bệnh, là đàn ông gì chứ.”

Lục Vân Trạm nhìn người phụ nữ bắt đầu sợ, trong lòng vừa tức vừa buồn cười. tức là khi cô tức giận lời nào cũng dám nói, buồn cười là khi, đợi cuối cùng cô hiểu ra, lại bắt đầu kiếm cớ đủ trò để né tránh.

Trong lòng trước đây bực tức vì những lời cô nói chọc tức người khác, lập tức tan biến.

Lục Vân Trạm đột nhiên quay người, ngồi dựa trên ghế sofa, đưa tay kéo người phụ nữ trong góc sofa: “Em ấy à, khi tức giận, lời gì cũng dám nói.”

Nói xong, dịu dàng kéo Ngôn Tiểu An ngồi lên đùi anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Lục Vân Trạm nhận sai

“Là anh không tốt.” Lục Vân Trạm kéo Ngôn Tiểu An ngồi trên đùi, nghe người đàn ông ôm cô nói, lời nói trách cô, Ngôn Tiểu An không biết mạnh mẽ từ đâu đến, trả lời một câu, chính là không chịu thừa nhận lỗi của cô.

Lục Vân Trạm vừa nghe, trong lòng lại như bốc hỏa.....hừm! nói lời đó, chọc tức hấn, khác gì bảo hấn sai?

Cúi đầu nhìn đôi môi hồng đó, nhớ lại lúc nãy, chính đôi môi này nói ra những lời khiến người ta tức điên đó.

trong lòng cô.

Cái gì mà bảo muốn thay người đàn ông khác sinh con chứ?

Không chỉ là Hứa Ngụy Phó Dịch, cả Mộ Dung Túc, Thẩm Việt và Ngụy Đồ Phong, ba tên bạn thân của hấn cũng không tha.

Ngôn Tiểu An gan em lớn quá đấy!

Bực tức, Lục Vân Trạm đưa tay xoay lưng cô nằm trên đùi hấn.

“A!” Sau khi bị xoay chuyển, Ngôn Tiểu An phát hiện tình hình có gì đó khác thường, “Lục Vân Trạm, anh muốn làm...uh!” Lời còn chưa dứt, đã thấy lạnh phần hông, Ngôn Tiểu An tròn mắt, trong đầu như có gai đâm, nhưng ngay sau đó..... “Bốp!”

Cuối cùng cô cũng biết, Lục Vân Trạm đã làm chuyện gì!

“Lục Vân Trạm! Anh là đồ khốn!” Cô hét lên,

“Bốp!”

“Em là người bệnh! Anh không thể!”

Cô cuối cùng hiểu ra, tên khốn này đang làm gì với cô.....cô là người bệnh, bị anh ra ầm lên đùi rồi đánh vào mông, thật là quá đáng.

“Lục Vân Trạm, em ghét anh! Ghét anh!”

Lườm người đàn ông của cô,.....còn dám hồng hách?

Xem ra là đánh chưa đủ đau rồi.

Ghét hẳn.

Ánh mắt người đàn ông lóe lên, nhấc tay ra sức “bóp bóp bóp”, liên tiếp đánh vào phần mông tròn lẳn của cô, đánh liên ba cái.

“Ôi.....” Đưa tay bế cô dậy, đặt cô ngồi lại lòng mình như lúc đầu: “Được rồi được rồi.....” Vốn dĩ muốn an ủi hai câu, nào biết, người phụ nữ trong lòng thẳng người, ngẩng đầu nhìn....lập tức, trong lòng hẳn như phát hoảng.

Người phụ nữ trong lòng, mắt đang ngân ngấn nước, trên đôi mi dài, còn có giọt nước mắt, không gào khóc mà ảm ức nhìn hẳn như thế.....Trái tim lập tức như hóa tan, không có bất cứ tức giận nào nữa.

“Đừng khóc nữa, có được không?” Hẳn mềm giọng dỗ dành cô, nhưng cô vẫn mở mắt nhìn hẳn mà chảy nước mắt, vẫn khóc chảy nước mắt mà không có bất cứ âm thanh nào.

Đây.....

“Không khóc không khóc, anh không đánh em nữa.”

Nói như thế, Ngón Tiểu An vừa mới rung rung nước mắt, bây giờ, đã thi nhau tuôn rơi hai hàng.

Trong lòng Lục Vân Trạm như nhói đau, ra sức mà dỗ dành: “An An, không khóc nữa, em nói em muốn gì, anh đều đáp ứng em” Bà cố nội, đừng khóc nữa, đừng khóc nữa, hẳn biết sai rồi.

Khuyên mãi không được, Lục Vân Trạm chỉ có thể đưa tay lau nước mắt cho cô, nhưng cũng vô tác dụng....cuối cùng, Lục đại tổng tài cuối cùng cũng hiểu một câu triết lý—phụ nữ là do nước làm ra, đàn ông là do bùn làm thành, khiến người phụ nữ khóc, thân hình người đàn ông cũng mềm theo.

Bùn gặp nước, sao không mềm được chứ.

Ôi.....

Lục đại tổng tài hôm nay là lần thứ hai thờ dài rồi.

“Em nói đi, An An, rốt cuộc muốn anh làm thế nào?” Lục Đại tổng tài cuối cùng cúi đầu cao ngạo xuống, vẻ mặt bi thương.

“Là lỗi của anh.” Đột nhiên, Ngón Tiểu An mãi không lên tiếng, giờ lại bật ra bốn chữ.

Ngón Tiểu An sững người, nhìn vẻ mặt mạnh mẽ của người phụ nữ, khuôn mặt đó tràn đầy kiên định, Ngón Tiểu An cười đau khổ một tiếng, “Đúng, là lỗi của anh, đều là lỗi của anh, là anh không tốt, An An nói đúng.”

“Anh còn đánh mông em.”

An An nói thêm câu nữa.

“uhm, anh không nên đánh mông An An, mông của An An là dùng để vuốt để hôn, không phải dùng để đánh.....”

“Lục Vân Trạm! anh không thật lòng hối cải!” Mặt Ngón Tiểu An đã đỏ như mông khi rồi!

Bực tức nhìn Lục Vân Trạm, lời nói đó mà Lục Vân Trạm cũng nói ra được!

Nói cái gì mà mông cô dùng để.....ôi, dù sao cô cũng không nói ra được.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nằm bò trên sofa

Người phụ nữ trước mặt, nước mắt đầm đìa, khiến tim Lục Vân Trạm đau thắt, ra sức xoa tay nói: “An An, là lỗi của anh, anh bây giờ thành tâm hối cải, đừng khóc nữa được không?”

Ngôn Tiểu An không thèm để ý Lục Vân Trạm, Lục Vân Trạm chẳng biết làm sao, chỉ có thể xoa tay: “Như thế này, An An, em xem, như thế nào mới có thể khiến em hết giận?”

Đôi mắt Ngôn Tiểu An xoay tròn: “Thật sao, em nói ra, anh sẽ đồng ý chứ?”

“Phải.” Chỉ cần bà cố nội này không khóc nữa, trời mới hiểu cơ thể cô ấy bị giầy vò thế nào, tại sao lại khóc thành nông nổi này chứ.

Nghe người ta nói, nước mắt là sức sống, đừng để chảy nước mắt nữa.

Ngôn Tiểu An sau khi nghe Lục Vân Trạm nói, mắt sáng bừng lên, trong mắt có ý đồ đen tối: “Uhm, là anh nói, thế thì anh vừa đánh mông em, anh, anh cũng phải để em đánh lại, hai chúng ta phải công bằng.”

Lục Vân Trạm vừa nghe, cũng chẳng sao, không phải bị vợ đánh vào mông sao, không có gì to tát. Lại nói, sức của vợ hắn cũng chẳng khỏe gì, hắn cũng không phải không biết, đánh trên mông hắn, nói không chừng lại thành xoa mông hắn ấy chứ.....Người đàn ông cao to, bị vợ xoa mông, cũng không phải là chuyện gì to, ngược lại, hình như còn giống như bị tranh thủ lợi dụng?

“Được, em đánh đi.”

“Thật để em đánh à?”

“Đánh đi, quân tử nhất ngôn.”

Hai mắt Ngôn Tiểu An càng sáng hơn, khoe miệng nở nụ cười ngọt ngào: “Được, nói lời giữ lời.” Nói xong, cô đứng dậy từ trong lòng Lục Vân Trạm, chỉ huy Lục Vân Trạm: “Đứng lên.”

Lục Vân Trạm cũng không nghĩ nhiều, vợ bảo đứng lên thì đứng lên thôi.

“Tụt quần ra, nằm ngửa úp bụng trên sofa.”

Tình hình gì thế?..... Lục Vân Trạm nheo mắt lại, trong đầu linh hoạt trở lại, “An An, em biết mình đang nói gì không?”

Em đương nhiên biết!..... Ngôn Tiểu An sắp hưng phấn mà hét lên rồi!

Trước nay chỉ có Lục Vân Trạm ức hiếp cô, bây giờ có thể đổi thành cô ức hiếp Lục Vân Trạm rồi.

Hai mắt cô sáng lấp lánh, đầy ánh hào quang rực rỡ.

Lục Vân Trạm nheo mắt, lông mày nháy nháy, biểu cảm trên mặt người phụ nữ này khác lạ, khuôn mặt đó vui mừng hơn hờ...xem ra người phụ nữ này thật sự chuẩn bị “đánh” mông hắn rồi.

“Lục Vân Trạm, anh đừng nhiều lời! Có phải đàn ông không, vừa nãy nói rồi, quân tử nhất ngôn, nói lời giữ lời, anh muốn lật lọng à?” Ngôn Tiểu An sợ Lục Vân Trạm hối hận, lại lời nói lúc nãy của Lục Vân Trạm ra nhắc lại, chặn họng trước khi có ý đồ thay đổi.

Lục Vân Trạm nheo mắt, khoe mắt đầy nguy hiểm, đột nhiên, hắn cười lên, cười hết sức dịu dàng, gật gật đầu với An An: “Được, anh nghe An An.”

Nói xong, đưa tay để vào phần thắt lưng, động tác từ từ, rồi cời thắt lưng, ánh mắt Ngôn Tiểu An, bất giác nhìn theo ngón tay của Lục Vân Trạm, nhìn theo từng động tác của anh ta.

Â thanh của thắt lưng được tháo ra, sau đó là cời cúc quần tây, khóa.....

Đôi tay ấy, vừa trắng lại vừa dài, còn đẹp hơn tay người đánh đàn, đây là bàn tay cảm dỗ nhất đẹp nhất mà Ngôn Tiểu An từng nhìn thấy.

Đúng, không sai, chính là cảm dỗ.

Đặc biệt là mỗi động tác đang làm bây giờ.

Ngôn Tiểu An tự nhiên nuốt nước bọt, người đàn ông mặc dù ngón tay đang cời quần tây, nhưng ánh mắt lại lướt trên mặt Ngôn Tiểu An, không rời chút nào.

Nhìn người phụ nữ đối diện, đôi mắt xoay tròn nhìn chằm chằm vào chỗ đó của mình, Lục Vân Trạm cảm thấy máu trong người như bom đầy, căng cứng, còn người phụ nữ đó với bộ dạng nuốt nước bọt, ánh mắt người đàn ông, càng sâu xa hơn.

Chương 66: Uy hiếp

Hắn như cố tình đùa cô vậy, động tác kéo khóa, đặc biệt chậm, tốc độ đó, mặc dù chậm nhưng lại càng thu hút người khác, Ngôn Tiểu An mắt không chớp nhìn chiếc khóa đó. Ngón tay dài đỏ kéo chiếc khóa xuống, cánh tượng dưới chiếc quần đó dần dần hiện ra trước mắt.

Nhìn bộ dạng nhìn đến nỗi đồ dẫn của cô, khoe miệng người đàn ông nhếch lên cười chế giễu.

“Đẹp không? Em nhìn hài lòng chưa?”

Giọng nói trầm thấp đầy cảm dỗ, chậm chậm vang lên.

Ngôn Tiểu An ngốc ngếch gật đầu: “Đẹp, hài lòng.” Lời nói vừa dứt, lập tức, đối diện vang lên tiếng cười. Ngôn Tiểu An ngẩng đầu nhìn, nhìn thấy người đàn ông đang cười, lập tức hiểu ra vừa nãy bị tên khốn này lừa, máu trong đầu dồn lên, từ chân lên đến đầu.

“Anh! Anh không được cười! Mau còi, rồi nằm lên kia!” Ngôn Tiểu An cố tình điềm tĩnh, nhưng không biết, hai má cô đã đỏ như mông khỉ rồi, sớm đã bán đứng cô rồi.

Lục Vân Trạm nhếch môi, nghe theo lời Ngôn Tiểu An nói, kéo quần xuống cho đến đùi, cơ thể cao to nằm dài trên ghế sofa, “An An, em nghĩ kỹ chưa, thật sự làm thế này sao?”

“Đương nhiên! Quân tử nhất ngôn nói lời giữ lời, lẽ nào anh thật sự muốn lật lọng à?”

Phụt~Lục Vân Trạm lại cười, nhưng không phải cười bình thường mà như xem thường Ngôn Tiểu An, khiến Ngôn Tiểu An như sôi máu lên.

Đôi mắt chớp chớp, thuận tay lấy lại điện thoại từ trong túi quần của Lục Vân Trạm.

Động tác của cô nhanh như thế, mở chức năng chụp ảnh, cũng không quan tâm đã nhắm chuẩn đối phương chưa, xạch một tiếng, cảm điện thoại giờ lên cười: “Lục Vân Trạm, nếu như anh dám lật lọng, em sẽ đưa bức ảnh chụp anh hớ mông gửi lên mạng, đến lúc đó nhất định sẽ rất hay.”

Lục Vân Trạm vừa nghe, sắc mặt đã tối sầm, đưa tay định với lấy cướp: “Đưa anh.”

Ngôn Tiểu An cười hi hi, “Đừng có mơ!” nói xong, ở trước mặt Lục Vân Trạm, nhét điện thoại vào ngực mình, còn ưỡn ngực ra nói: “Lục Vân Trạm, có tài thì anh đến cướp đi.”

Lục Vân Trạm quả thật khó hiểu..... vợ ngọc của mình gần đây xem quá nhiều phim hay sao, tại sao lại nghĩ ra chiêu ngọc thể chứ?

Nhưng Lục Vân Trạm không nhúc nhích.

Chỉ là ánh mắt xa xăm nhìn, Ngôn Tiểu An cười hi hi: “Lục Vân Trạm, chỉ cần anh không hối hận, để em đánh mông anh, em sẽ trả lại điện thoại cho anh. Thế nào?”

Đôi lông mi dài của người đàn ông cụp xuống, giả bộ ngoan ngoãn, nằm trên ghế sofa, Ngôn Tiểu An lấy chiếc thắt lưng của anh ra, trói cánh tay của Lục Vân Trạm lại.....đương nhiên, sức cũng không nhiều, cô chỉ là muốn Lục Vân Trạm cũng nể thử, cảm giác nhục nhã khi bị đánh mông của người lớn.

Nhưng lại không biết, hành động của cô đang kích giận người đàn ông, Lục Vân Trạm không lên tiếng, ánh mắt nguy hiểm, không nói câu gì.

Nhưng Lục Vân Trạm lại không nhìn thấy.

“Lục tổng, Trương tổng của kỹ thuật Tuệ Phong đến.....” Cánh cửa đột nhiên mở ra, Vương Hiểu Hiểu sững sờ, khụ khụ, cô ta nhìn thấy cái gì thế này?

Trời hiểu cô ta có phải nhìn thấy cái không nên nhìn, sẽ bị Lục tổng bịt miệng chứ?

Mặt mày đau khổ, Vương Hiểu Hiểu lẩm bẩm nói: “Lục Tổng, tôi chưa nhìn thấy gì! Thật đấy!”

Cái này còn không bằng đừng nói gì cả!

Wương Hiểu Hiểu vội đóng cánh cửa phòng làm việc tổng tài lại, về mặt hối hận.....mày nói mày, mày nói tại sao không vào lúc nào lại đúng lúc này,.....khụ khụ!

Lần này chết chắc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Em chỉ sinh con cho anh

Tình huống đột nhiên đến, không chỉ khiến Vương Hiểu Hiểu sửng sốt, cũng khiến Ngôn Tiểu An và Lục Vân Trạm trong phòng đờ người.

Ngôn Tiểu An vẫn còn đang trong trạng thái đờ đẫn, Lục Vân Trạm nhanh chóng hồi phục sắc mặt, hấn quay người lại, ánh mắt đầy nguy hiểm nhìn Ngôn Tiểu An.

Từng bước từng bước ép lại gần cô.

“Anh, anh đừng qua đây.....em, em chỉ là đùa thôi.....em làm sao biết sẽ như thế chứ? Em làm sao biết đột nhiên lại có người vào.” Ngôn Tiểu An lần này muốn khóc cũng không khóc được, “Lục Vân Trạm, có gì từ từ nói, lại, lại nói, là tại anh không tốt, trước khi cởi quần, không kiểm tra xem cửa phòng khóa hay chưa.”

Trong lòng Lục Vân Trạm nghĩ thật hết cách với cô vợ ngốc này!

Cười khẩy hai tiếng “ha ha”, khi ép lại gần Ngôn Tiểu An, đột nhiên đến bên cạnh Ngôn Tiểu An, nhìn cánh cửa phòng làm việc tổng tài, Ngôn Tiểu An cũng vừa thở phào một tiếng, thì giọng người đàn ông lạnh lùng lại vang lên: “Em nói hay lắm, trách anh trước khi cởi quần, không kiểm tra xem cửa phòng làm việc khóa hay chưa. Em bây giờ đi khóa cửa lại ngay.”

“Anh.....ý gì thế?”

“Xạch” một tiếng, Lục Vân Trạm đóng lại cửa phòng làm việc, chậm chậm quay người lại, nhếch nhếch lông mày: “Ý gì? Ý chính là.....anh lập tức, lập tức muốn cởi quần của em!”

“.....A?”

“An An, vừa nãy chơi có vui không?” Người đàn ông bước chậm chậm lại gần Ngôn Tiểu An, khi Ngôn Tiểu An lùi về đằng sau, một bàn tay đã vòng qua eo cô, lùi thêm chút nữa, người cô đã nằm gọn trong lòng bàn tay của anh ta.

Ngôn Tiểu An bị tóm gọn trong tay rồi.

“An An, đã nghe qua bao giờ, đã chơi thì phải trả, ngoan, đừng khóc, mình làm mình chịu, nghe qua câu này chưa?”

Ngôn Tiểu An muốn khóc! Lần này đúng là muốn khóc mà!

Nhưng nước mắt lúc này lại như đối lập với cô.

“Lục Vân Trạm, em nghe rồi, em chỉ là đùa với anh thôi mà.” Nói xong, nhìn Lục Vân Trạm không nói gì, cô đột nhiên nhớ ra còn có bức ảnh đó, “Lục Vân Trạm, nếu như anh dám làm gì em, em sẽ gửi bức ảnh vừa nãy lên mạng.”

Lục Vân Trạm cười khẩy, đôi bàn tay dài chạm vào ngực cô: “Ngốc hay không ngốc chứ, anh sắp cởi hết quần áo của em đi rồi, còn để ý đến điện thoại em để đây sao?”

Lườm cô một cái, trong lòng Ngôn Tiểu An thầm nói: “Em không phải ngốc, anh chưa nghe sao? ba năm.....em đây là di chứng của sau khi mang thai. Đây là vì anh tạo thành, Lục Vân Trạm, anh là đàn ông phải chịu trách nhiệm này.”

“Uh, em nói đúng.”

“Em nói đúng, anh còn cởi quần áo của em làm gì?”

“Có trách nhiệm với em, ba năm ngốc ngếch đó là vì lần đầu tiên em mang thai, không quen, mang thai nhiều lần thì sẽ quen thôi.”

Ngôn Tiểu An không nói gì cho là đúng, nghe lời nói không biết xấu hổ đó.

Ngày hôm đó, Ngôn Tiểu An để Ngôn Tiểu An nằm trên sofa, làm hết lần này đến lần khác.

Cho đến khi người phụ nữ đó chịu không nổi nữa, khóc lóc cầu xin, Lục Vân Trạm lúc này mới tha cho cô.

“Lục Vân Trạm.....em đã bao giờ nói, em yêu anh.” Sau khi xong xuôi, Ngôn Tiểu An mệt mỏi nằm đó mới khẽ mở miệng nói.

Lục Vân Trạm kiêu ngạo nói: “Đương nhiên, em không yêu anh, còn muốn đi yêu ai?”

“Thế thì anh có nghĩ.....em chỉ muốn sinh con cho anh?”

Lục Vân Trạm càng kiêu ngạo hơn: “Em ngoài sinh con cho anh, em còn muốn sinh con cho ai? Em sinh cho ai, anh giết chết người đó, kể cả em cũng cùng chết. Sau đó anh cũng xuống đất cùng em.”

“.....” người đàn ông này, lúc nào cũng cường quyền như thế.

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Chương kết

Nửa năm sau

Cơ thể Ngôn Tiểu An hồi phục cũng tương đối, Lục Vân Trạm cầu hôn với cô.

Mấy ngày này, trong thành phố Minh Châu, các báo đài, toàn bộ đều dõi theo sự kiện này.

Trước đây, tầng lớp thượng lưu của Minh Châu chỉ biết nhà họ Ngôn có Ngôn Chi Tinh là “Chi Tinh tiểu thư”, còn không biết, thì ra đại tiểu thư nhà họ Ngôn là Ngôn Tiểu An.

Ngôn Tiểu An ngồi trong phòng cô dâu, nghỉ ngơi một lát, Lục Vân Trạm không để cô bận tâm bất cứ việc gì, chỉ cần hôm nay cô xuất hiện tươi cười là được.

Ngoài cửa, Ngôn Chi Tinh mặc chiếc váy màu gạo, xuất hiện ngoài cửa phòng của cô dâu, vén rèm cửa bước vào trong.

Nhìn thấy Ngôn Tiểu An đang dựa người trên sofa nhắm mắt nghỉ ngơi.

Ngôn Tiểu An hôm nay, vừa xinh đẹp lại lộng lẫy.....bộ váy cưới cô dâu mặc trên cười, nghe nói là được thợ thiết kế nổi tiếng thế giới thiết kế riêng, Lục Vân Trạm vì hôn lễ này, tốn không biết bao thời gian và tiền bạc, chỉ riêng bộ váy cưới trên người Ngôn Tiểu An này, giá trị lên đến nghìn vạn.

Kim cương sáng lấp lánh, khiến Ngôn Chi Tinh hoa mắt, trong mắt cô ta có gì đó ghen tị.

Tất cả điều này, vốn dĩ là của cô ta!

Chiếc váy cưới trên người Ngôn Tiểu An, chiếc nhẫn trên tay, những thứ đeo trên cổ, vốn dĩ là của cô ta, là Ngôn Tiểu An, con người đề tiện này, cướp mất tất cả của cô ta!

Lừa gạt bức tức trong mắt Ngôn Chi Tinh, cô chấp cho rằng tất cả đều là sai lầm của Ngôn Tiểu An.

Cô ta đi vào, cầm lấy cốc nước trên bàn trang điểm, đi đến trước mặt Ngôn Tiểu An..... “roạt” một tiếng, cốc nước lạnh đã bị hất lên khuôn mặt trang điểm kỉ lưỡng của Ngôn Tiểu An, ướt hết tóc và bộ váy cưới sang trọng.

“Chi Tinh, em làm cái gì vậy?” Ngôn Tiểu An không chút đề phòng, mở mắt nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng của Ngôn Chi Tinh, đứng trước mặt cô. Không hiểu và nghi ngờ.....Tại sao chi tinh lại hất nước vào cô.

Ngôn Chi Tinh nghe xong cười khẩy: “Tôi làm gì à? Chị còn hỏi tôi làm gì sao? Ngôn Tiểu An, chị bây giờ rất đắc ý phải không, chị toại nguyện rồi, chị cướp đi bạn trai của tôi.” Ánh mắt Ngôn Chi Tinh lạnh lùng, như con rắn độc sắc lạnh: “Cướp đi bạn trai của em họ, thế nào, cảm giác đó có phải rất tuyệt không?”

Lời nói này dường như đâm vào tim Ngôn Tiểu An, sắc mặt cô trở nên trắng bệch.....không thể thừa nhận, Ngôn Tiểu An áy náy đối với Ngôn Chi Tinh, mặc dù cô chưa từng làm những việc như người ngoài đồn thổi, nhưng sự thật, đúng là cô cướp đi Lục Vân Trạm.

“Chị.....” Chị cái gì, cô cũng không nói ra được.

“Ngôn Tiểu An chị là con đàn bà đề tiện, đề tiện từ đầu đến cuối! Cuốn nhật ký đó là chị cố tình làm rơi trước cửa phòng tôi phải không, để tôi rời khỏi đây, rời khỏi bên cạnh anh ấy, chị rất đắc ý phải không?”

Ngôn Tiểu An lắc đầu, lại lắc đầu, “Sự việc không phải như thế, cuốn sổ nhật ký đó chị cũng không biết tại sao nó lại rơi trước phòng em.”

“Chị cũng không biết? Lẽ nào cuốn sổ nhật ký đó có chân biết chạy à?” Ngón Chi Tinh nhìn Ngón Tiểu An đau khổ, trong lòng cô cảm thấy đau đớn.....đúng, Ngón Tiểu An, đau khổ mới là sự trừng phạt mà chị phải chịu!

Dù cho chị cướp đi tất cả của tôi thì sao chứ, chị sẽ phải đau khổ suốt đời?

Chị mang nỗi áy náy với tôi, đau khổ sống cả đời đi!

Trong lòng Ngón Chi Tinh nghĩ như thế, vẻ mặt như phát điên.

Đột nhiên.

“Đúng thế, lẽ nào cuốn sổ nhật ký có chân biết chạy?” Một giọng nói chế giễu vang lên: “Ngón Chi Tinh, tôi đã cho cô cơ hội, cô vẫn còn chạy đến bên cạnh An An, tôi chưa đem những chuyện của cô nói cho An An, cô còn tranh thủ An An chưa biết gì, mà ức hiếp cô ấy?”

Lục Vân Trạm bước đến, nếu không phải hấn dễ tâm, bảo thuộc hạ theo dõi động tĩnh của Ngón Chi Tinh, chỉ sợ cô ta không thật thà.....cô ta đúng là không biết điều, còn chạy đến phòng cô dâu nghi.

Nếu không phải hấn cẩn thận, hôm nay nếu như không vào kịp, hấn dám bảo đảm, người phụ nữ gốc Ngón Tiểu An này, nhất định sẽ vì những lời nói của Ngón Chi Tinh, mà ôm nỗi áy náy cả đời trong lòng đối với Ngón Chi Tinh, cả đời sống không yên ổn.

“Vân Trạm.....” Thần sắc vừa nảy dắc ý của Ngón Chi Tinh, lập tức trở nên hoảng loạn.....cô ta không ngờ, Lục Vân Trạm tại sao lại đến, cô ta vừa nảy còn nhìn thấy ông bà Ngón nói chuyện với Lục Vân Trạm.

Trong lòng run rẩy, Ngón Chi Tinh nuốt miếng nước bọt: “Vân Trạm, anh nghe em nói, em chỉ là.....”

“Không cần nói nữa.”

Ngón Tiểu An không hiểu gì nhìn hai người này, hết sức mơ hồ, rốt cuộc hai người này đang nói gì thế.

“An An, sau này tránh xa người phụ nữ này ra.” Ánh mắt đề phòng nhìn Ngón Chi Tinh trước mắt.....hấn đúng là mắt mờ, bị người phụ nữ giả bộ lương thiện này, lừa lâu như thế.

Rất cảm ơn, người phụ nữ này vì tự làm lộ bản chất của mình.

“rốt cuộc là xảy ra chuyện gì thế?” Ngón Tiểu An hỏi.

Sắc mặt Ngón Chi Tinh thay đổi liên tục, lại nói: “Lục Vân Trạm, anh như thế không công bằng với em, em yêu anh không kém Ngón Tiểu An! em yêu anh thật lòng!”

Nghe thấy lời này, Lục Vân Trạm như nghe thấy truyện cười: “Ngón Chi Tinh, cô đừng cho rằng tôi không biết ba năm trước cô đột nhiên rời đi là vì cái gì?”

Cuối cùng sắc mặt Ngón Chi Tinh thay đổi chóng mặt.....anh ta biết rồi?

“Em.....chỉ là nhìn thấy cuốn nhật ký đó, em muốn tác thành.....”

“Vô liêm sỉ!” Lục Vân Trạm nói: “Cô không phải nhìn thấy cuốn nhật ký đó mà tác thành cho An An, cô là vì bản thân cô! Cô ăn trộm bản thiết kế của An An, đi tham gia cuộc thi thiết kế của Tô Phi Dịch, đồng thời được phía Tô Phi Dịch chính thức mời đi Pháp học tập....nhưng giả vẫn là giả, dù cho cô có chút thiên phú về phương diện thiết kế, nhưng cũng không thể bằng An An được, cô ở Pháp cũng chẳng sung sướng gì, phải không?”

“Lục Vân Trạm, anh đang nói gì thế? Bản thiết kế gì thế? Cái gì mà Tô Phi Dịch?” Ngón Tiểu An hiện rõ vẻ hoảng loạn trong mắt, thực ra cô cũng đã đoán ra được, nhưng, chính vì trong lòng nghĩ như thế, cô không dám đi nhận, mới càng hoảng loạn như thế.

Lục Vân Trạm thở dài một tiếng, không giấu diếm nữa: “An An, bản thiết kế hồi đó của em, em biết mất ở đâu không? Là cô ta.” Anh ta chỉ về Ngón Chi Tinh sắc mặt đang trắng bệch: “Cô ta trộm bản thiết kế mà em chuẩn bị dùng để đi tham gia tác phẩm của Tô Phi Dịch. Chính xác là nói, cô ta đem tác phẩm thiết kế của em đi tham gia Tô Phi Dịch, còn tác phẩm thuộc về em, lại viết tên của cô ta mang đi tham gia rồi.”

Lục Vân Trạm xoa đầu của Ngón Tiểu An: “Cho nên, cô ta không phải vì tác thành cho em, cô ta là vì sự ích kỷ của bản thân cô ta. Còn nữa, cuốn nhật ký đó, cũng là cô ta trộm từ chỗ em, đặt ở cửa phòng cô ta.”

Sự việc....là như thế sao?

Trong bất giác, cánh cửa phòng cô dâu mở ra, một đám phóng viên đẩy vào, vốn dĩ đám phóng viên này chỉ muốn phỏng vấn một chút tâm trạng của cô dâu Ngón Tiểu An khi làm vợ của Nam Lục Bắc Hứa Lục Vân Trạm, nhưng không ngờ, lại quay được những tư liệu này!

“Trời.....” Có người hét lên.

Lúc này, Ngón Chi Tinh mới phát hiện đằng sau có người, vốn dĩ cô ta quay lưng lại phía cửa, ngay tức khắc quay mạnh đầu lại, nhìn thấy bao nhiêu

chiếc máy quay nhằm vào cô ta.

Tìm thật sự hoảng sợ!

“Đừng chụp! Đừng chụp! Đừng như thế!”

Nhưng những phóng viên này như lũ ruồi nhặng bâu vào vậy, càng lúc càng đông.

“Ngôn tiểu thư, cô làm như thế, Phía Tô Phi Dịch có biết việc này hay không?”

“Ngôn tiểu thư.....”

.....giọng nói chất vấn dồn dập của đám phóng viên khiến Ngôn Chi Tinh quay cuồng.

Trong đám người, cô ta nhìn thấy ông bà Ngôn.

“Ba mẹ....cứu con với.....”

Nhưng, trên mặt của hai người trung niên đó, lộ vẻ thất vọng.

Có thể nói, từ nhỏ đến lớn, từ sau khi Ngôn Chi Tinh đến nhà họ Ngôn, ông bà Ngôn chăm sóc quan tâm Ngôn Chi Tinh không kém gì Ngôn Tiểu An.

Còn lúc này, tận tai nghe thấy tin tức như sét đánh bên tai này, biểu cảm thất vọng không giấu đi đâu được.

Đây là đứa con gái mà bọn họ yêu chiều nửa đời người?

Đột nhiên trong khoảnh khắc, mắt ông Ngôn đỏ lên, không phải nhìn về Ngôn Chi Tinh, mà là lướt qua Ngôn Chi Tinh, nhìn trên người Ngôn Tiểu An.....những năm này, có phải bọn họ đã để lỡ đứa con này, xem thường đứa con này.

Bọn họ lúc nào cũng dặn dò đứa con này phải nhường em, bao dung với em.....

Ngôn Tiểu An cũng nhìn thấy ông bà Ngôn, cô sụp mắt xuống.

Dù cho lúc này trong mắt ông bà Ngôn mang theo áy náy, nhưng từ trong lòng mà nói, cô thật có cách nào có thể tha thứ cho họ.

Sau khi trải qua sống chết, có thể là rộng lượng, nhưng cũng có thể là thông suốt.

Có lẽ...có lẽ cô vốn dĩ không có duyên phận với ba mẹ, có lẽ, có lẽ cô mới là đứa con được nhận nuôi. Chỉ có nghĩ như thế trong lòng Ngôn Tiểu An mới cảm thấy dễ chịu hơn chút.

Tại vì chỉ có nghĩ như thế, cô mới không nghĩ: là tại vì cô không tốt, cho nên ba mẹ mới đối xử với cô như thế.

Hôn lễ bắt đầu rồi.

Dù cho Ngôn Tiểu An đồng ý hay không, cô đều phải cầm tay ông Ngôn, đi qua thảm đỏ đó, tay của cô được trao cho Lục Vân Trạm.

Khi tay cô được Ông Ngôn trao cho Lục Vân Trạm, Lục Vân Trạm khẽ nói một câu khiến Ngôn Tiểu An suy nghĩ.

“ Bao nhiêu năm nay.....ba mẹ sai rồi.”

Ông Ngôn không xin lỗi, cũng không cầu xin tha thứ. Nhưng khoảnh khắc con gái xuất gia, ông ta nói, ông ta sai rồi.

Mắt Ngôn Tiểu An rom róm.....cô nhìn Lục Vân Trạm.....Này, anh nghe thấy chưa?

Ba nói, họ làm sai rồi. họ thừa nhận họ sai rồi.

Cô không cần xin lỗi, cũng không cần bù đắp.

Cô muốn, chỉ là câu nói, “ Ba mẹ sai rồi.”

Như thế, đủ rồi.

Lục Vân Trạm thương xót nắm chặt tay cô.

Ngày hôm đó, dưới sự chúc phúc của mọi người, Lục Vân Trạm hôn lên môi cô dâu của anh.

Trên hôn lễ, An Lan trở thành phù dâu, ngoài dự đoán của mọi người, ai cũng không ngờ, An Lan trở thành bạn thân của Ngôn Tiểu An.

An Lan xinh đẹp, có lẽ dưới thiên hạ, cũng chỉ có An Lan làm phù dâu cho Ngôn Tiểu An không biết đồ kị.

“Tiểu An, chúc phúc cô.” An Lan chân thành nói, khóe miệng nở nụ cười tươi tắn.....mọi người chỉ nhìn nháy Ngôn Tiểu An, cuối cùng cũng có được trái tim của người đàn ông Lục Vân Trạm đó.

Nhưng không biết, trong đó, Ngôn Tiểu An như trải qua chín chín tám tám kiếp nạn, cuối cùng, mới có được như ý nguyện.

“Ngôn Tiểu An, nếu như không phải cô, có lẽ.....tôi cũng sẽ tiếp tục sống những tháng ngày mơ hồ như thế.” An Lan nói một câu, Thẩm Việt từ trong đám phù rể, bước đến đứng sau An Lan: “Em xem, Đậu Đậu nhà Lục Vân Trạm đáng yêu như thế, Lan lan, chúng ta cũng sinh một baby của mình nhé.”

“Cút!” An Lan không nói câu gì, quay ra chửi Thẩm Việt mặt dày một câu, những ngày này, mặc cho cô dùng mọi thủ đoạn cũng không hất được con đĩa đối này đi.

Hứa Ngụy đứng ở cửa giáo đường một lúc, Phó Định đi bên cạnh anh ta.

“Đi thôi.” Hứa Ngụy lại liếc mắt nhìn bãi cỏ bằng phẳng, lại nhìn Ngôn Tiểu An nụ cười dịu dàng, trong mắt có gì tiếc nuối.

“Sao thế? Hối hận à?”

Phó Định nhếch miệng lên cười.

Hứa Ngụy châm một điếu thuốc: “Nam Lục Bắc Hứa, Hứa Ngụy nhà họ Hứa, cũng có kiêu ngạo của mình.”

Nói thì mạnh mẽ như thế,, nhưng trong lòng hối hận vì hồi đó không kiên định theo đuổi, cũng chỉ có mình anh ta biết.

Phó Định cũng không nói lại, tay dứt túi quần, đi theo sau Hứa Ngụy, miệng nhai kẹo cao su.....đột nhiên nghĩ ra gì đó, nói: “Hứa Ngụy, cậu nói sau này nếu như cậu không thể gặp được người phụ nữ mà cậu có thể chạm vào, thế cậu không phải sống thế này cả đời sao?”

Lời còn chưa nói hết, đã bị Hứa Ngụy đập cho một cái vào chân: “Cút! Lão tử chẳng vội, cũng không phải sống thế cả đời. cậu còn hơn tôi ấy, cũng sống cả đời một mình thôi.”

“Này, người ta đùa thôi mà.....”

.....

Hai năm sau

Hứa Ngụy lại đến trước mặt Ngôn Tiểu An.

Tất trùng, vì để đề phòng Hứa Ngụy, Lục Vân Trạm hôm nay bảo Vương Hiểu Hiểu ở bên cạnh Ngôn Tiểu An.

“Tiểu An, trò biến hình này hay, mua cái này mua cái này.” Hứa Ngụy ra sức mua đồ chơi cho con trai của Ngôn Tiểu An.

Trời mới hiểu anh ta không chịu an phận, chính là muốn Lục Vân Trạm nhìn thấy anh ta mua đồ chơi sẽ phát điên.

Hứa Ngụy từ sau khi không có được Ngôn Tiểu An, quả nhiên cũng không gặp được người phụ nữ nào mà anh ta có thể chạm được, cha anh ta suốt ngày ép cưới, Hứa Ngụy ngựa ngáy khó chịu với Lục Vân Trạm, lại nghĩ, mình không sống ổn thì họ Lục cũng đừng có mơ.

Nghĩ như thế nên thường xuyên đến làm phiền Ngôn Tiểu An.

Hiệu quả đúng là thần kỳ, mỗi lần đều khiến Lục Vân Trạm tức giận lôi đình.

Đặc biệt có một lần, Lục Vân Trạm xắn tay áo đến tìm anh ta cãi nhau, nhìn Lục Vân Trạm cuống quýt, trong lòng Hứa Ngụy lại càng vui.

“Anh đừng giả lòng tốt, Lục Tổng chúng tôi nói rồi, không cần anh mua đồ chơi.” Bên cạnh, Vương Hiểu Hiểu từ trong tay Hứa Ngụy cướp trò chơi biến hình mà Hứa Ngụy vừa cầm vào: “Đồ chơi của tiểu công tử tập đoàn Lục thị chúng tôi, chúng tôi tự mua.”

Hứa Ngụy bực bội, đưa tay cướp đồ chơi với Vương Hiểu Hiểu, Vương Hiểu Hiểu cũng tranh lại, không biết thế nào mà hai người lại ngã sõng soài xuống, như thế còn chưa xong.

Vương Hiểu Hiểu chớp mắt, lại chớp mắt.....đột nhiên!

“Bốp!” Một cái bạt tai vang lên, Vương Hiểu Hiểu hét lên: “Biến thái! Lưu manh! Lưu manh!”

Khi Hứa Ngụy và Vương Hiểu Hiểu ngã, môi chạm vào chỗ mềm mềm.

Anh ta sững người, mãi hồi lâu, khi cái bạt tai vang lên, lúc này mới tỉnh ngộ.

Nhưng không hề tức giận, nhìn Vương Hiểu Hiểu chạy vào nhà vệ sinh, anh ta kéo Ngôn Tiểu An lại: “Tiểu An, cô ấy tên là gì? Bao nhiêu tuổi? Nhà ở đâu? Chuyên ngành gì? Thích gì?”

“.....” Ngôn Tiểu An bị Hứa Ngụy hỏi dồn dập, cũng thấy đau đầu.

Hứa Ngụy vui sướng giữ lấy tay Ngôn Tiểu An.

Trời mới hiểu, cả đời anh ta lần đầu tiên hôn Ngôn Tiểu An, lần thứ hai.....dành cho người con gái vừa này. Người con gái đó tốt thì tốt, chỉ là dữ quá.

Hứa Ngụy nghĩ một lát, ghé góm cũng không sao. quan trọng là khi anh ta hôn cô ấy, sau đó anh ta vẫn có thể đứng ở đó.

Trời ơi! Ông trời có mắt!

.....

Một hôm buổi tối

Ngôn Tiểu An vừa tắm xong, đã bị người đàn ông từ đằng sau ôm lấy: “An An, An An của anh.”

Ngôn Tiểu An đỏ bừng mặt, cô cũng không phải chưa từng trải qua, nhưng cứ nghe thấy giọng nói đầy tình cảm này lại thấy lạ.

“An An.” Hôn lấy cô, rồi thâm thì nói, “Cảm ơn em yêu anh, cảm ơn vì em chưa bao giờ buông bỏ tình yêu này.....An An, muốn thế này bên em đến khi cả hai đứa mình cùng già đi.”

“Biến thành già thì rất xấu.”

“Không xấu, An An biến thành bà già, cũng là bà già xinh đẹp nhất.”

Cô, hôn đáp trả đôi môi ấy, đưa tay vòng ra ôm lấy cổ anh, kiễng chân lên, trao nụ hôn nồng nhiệt nhất..... Lục Vân Trạm, nếu như chưa từng yêu anh, cuộc đời em không hoàn chỉnh....cảm ơn số phận cuối cùng đã không tàn nhẫn với chúng ta.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Nếu Như Chưa Từng Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.